

Előfizetési ár: egész évre 8 frt. fél évre 4. negyed évre 2. Egyes szám 10 kr.

HIRDETÉSEK 8 sábasos petsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr. NYILTTÉRBE soronként 10 kr-ért vétetnek fel. Kínostári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztésben anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők: NAGY-KANIZSA Wlassicház. Bérmentetlen levelek csak ismeretes munkatársakról fogadhatók el. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A nagy-kanizsai „Kereskedelmi Iparbank”, „nagy-kanizsai önk. tüzoltó-egylet”, a „zala megyei általános tanítótestület”, a „nagy-kanizsai kisdednevelő egyesület”, a „nagy-kanizsai tisztviselői szövetség”, a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmány” hivatalos lapja.

Hetenként kétszer, vasárnap- s esütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

A protectioi politikája Franciaországban, s a magyar földmivélelgy.

A „Correspondance de Pesh” írja: A protectioista törekvések, melyek Franciaországban a külföldi gabna és vágómarha bevitelét lehetőleg meg akarják akadályozni, szintén jelentékeny befolyással fognak bírni a Magyarországi és Franciaország közötti kereskedelmi viszonyokra. Mi azt hisszük, hogy a francia nemzet nagy többségének életkérdése az, hogy a francia fogyasztók nagy tömegének életszükségleteit védje, a melyek csak nyerhetnek az által, ha a külföldi verseny Franciaországban is hozzájárul a kenyér, hus, és a többi, az ember táplálékát képező élelmiszer árának szabályozásához. A liberálisok ellenállása ezen protectioista irány ellen már is nyilatkozik, miután ezek nem akarják, hogy egy oly országban, melynek kormánya democraticus alapon áll, a nép mindennapi kenyere megdráguljon. Érdekes módon nyilatkozik e felől a „National”, mely Franciaországban, máslapokkal együtt a felvilágosult de sémiesetre sem doctrinális liberalizmus képviselője. Azon liberalizmus értjük mely egy bizonyos conservatív észszerűségtől van áthatva, a köztársasági kormányforma fenntartására és megszilárdítására vonatkozólag a liberálisok valamint a valódi conservatívek ellenállása Franciaországban is érvényre emelkedik azon rossz, reactivitáris törekvések és socialdemocraticus ábrándok keverékéből származott tévtanok ellen, melyeket azon politikuskok hirdetnek, kik az államnak egy mindenütt jelen levő reudoréknak lehetetlen funkcióját tulajdonítanak, kinek az állítólagos osztályi érdekeket kellene védelmeznie, és a különféle termelők felélt folytonos gyámságot gyakorolna. Ezen egészségtelen teoria a szó legtágabb értelmében reactionarius

s a liberalizmus alapelveivel meg nem egyeztethető. Eppen Franciaországban nem számíthat ilyen liberális protectioi politika állandóságra, mert sem a kormányformával, sem a Franciaországban 1870 óta fennálló irány kormányelveivel meg nem egyez. Eppen a valódi és becsületes democratia elvei akadályozzák meg a nemzet nagy többsége jogainak s érdekeinek a végbéli megcsorbitását, hogy megtöltsék egy kisebbségnek szebeit, mely nem akarja belátni, hogy egy alkotmányos s democraticus államnak, a gazdasági téren az állami befolyásnak éppen abban találja a fontos végcélját, hogy a szabad concurrencia által a nép nagy tömegének a lehető legolcsóbb életfeltételek bftoztíttassanak. Franciaországban a történeti tapasztalás szintén azt bizonyítja, hogy ezen cél nem túrelmetlen protectioizmus által lehet megközelíteni, hanem egy valódi liberális gazdasági politika által, mely a jogegyenlőséget a gazdaság terén is tisztelien tartja, és fenntartja, s azon kívül azon fáradozik, hogy a szerzési képesség megkivánása által az egyének gazdasági és társadalmi életfeltételeinek mindig fennálló egyenlőségét, a mennyire csak lehetséges, kiegyenlítse s kibéltse. Foucher Pál, kitűnő francia politikai író a „National”-ban egy valóban szellemes cikket ír e felől, a melyben következésképp nyilatkozik a protectioista szélsőségek fölött: A csodálatra méltó nemzetgazdák, kik a „Société d'agriculture” társulatban azon működnek, hogy Franciaország zárállapotba helyeztessék, fel a francia fogyasztók kárára a külföldi versenyt elnyomják, a hogy húsárúkat és gabnájokat nekünk oly áron adják el, a melynek éhség idején szokásosak, ezen bölcs nemzetgazdák szerencsésen elhatározzák,

hogy a kormánynak oly csalhatatlan eszközöket ajánljának, melyekkel Franciaországban minden nélkülözhetetlen tápszernek ára felelmesül. Ezen eredmény elérhetésére ezen nagykereskedők azt kívánják, hogy a külföldi gabona metermérszánként 5 frank beviteli adót fizessen. A liszt 9 frankkal adóztassék meg 100 kékint, a tönköly és rozsliszt 5 frank-, a zab, árpa, búkköny 3 frankkal. Az ökrök, Franciaországba jöttükkor fejenként 60 frank belépti adót fizessenek, csak a bikák és tehének nyerhetik el a Franciaországban való elgyasztatás jogát 40 frkért, tehát valamivel olcsóbban. A borjúk, melyek tejfokuk birtokában vannak, de francia indigenatusukat be nem bizonyíthatják, a francia konyhában polgárjogukat 20 frankon vásárolhatják meg. A juhok ezen előnyt olcsóbban élvezhetik, 7 frankkal. A juhok ezen előnyt olcsóbban élvezhetik, 7 frankkal. A külföldi disznóknak ellenben a francia agyarakkal való konyhaverseny fejenként 15 frankkal nehezítették meg; de a vastag börtök, ha a Franciaországba való átvándorlásra még szenge korukban vállalkoznak mint malacok, azon előnyben részesülnek, hogy már 3 frank lefizetése után a francia malacokkal egyenlőségűt nyernek. Fria hus 100 kiloként 20 frankot fizessen, sós hus 15 frankot; lovak fejenként 70 frankot, csikók 35 frankot. Ezen követelményekkel nem elégedtek meg, hanem természetesen a fakereskedés, a selyemgyártás, sőt még a sajtkereskedők is szintén protectioert és privilegiumert szóialták fel, a mennyiben egy eddig nem ismert kardalt kezdettek, mely elegia és harczriadó között középelyvet foglal el. „Terheljük öríasi adóval a Parmesant, áldozunk a gruyer sajtának a protectioista adópolitika oltárán, és semmisítük meg a kis

swetzi sajt fogyasztását, mely a bennszülött turó éltét megkeseríti. Izenjünk elkeseredett háborút az alattomos Chester-sajtnak, mely Albion egész büszkeségével körülövezve, ravasz angolok által csempésztetik be hozzánk. Soha, soha se rontsa el ezen angol tolakodó hazai turók mesterségét a dessertnél, a nélkül hogy egy öríasi be hoztatali adót ne fíressen. Védelmazzuk meg a valódi francia, csinos Briersajtot, tanusítsuk gyengéd érzésünket a Camanbert iránt, és szeretteljes gondoskodásunkat a roquefortért. S a küönböző sajtok és turók kara így ünnepelte honfiai hangokkal, és chauvinista akkordokkal a protectioizmus előnyeit, mint a fiatal izraeliták kara a kitűnő Bacine „Eszter” című drámájában. De ezen javeszékések haszontalanok voltak. A marhakereskedők és gabnakereskedők, egészen elfogalva kereskedelmi érdekeik a sajt, irlgalmatlanul elnyomták a sajt- és turógyárosok lamentatioit. A sajtért ugyanazon árt fogják továbbra is Franciaországban fizetni; de mert a kenyér drágább lesz, a francia munkás kénytelen lesz azt szárazon enni. Foucher Pál ur azt mondja czikke végén, hogy legfégylemreméltóbb azon makacsság, melylyel a francia protectioisták az ő gazdasági eretnekégüket kikürtölik és azon gögös jökedvű mód, melylyel a fogyasztók érdekei fölött gunyolódnak. Ha hozzájuk alkalmazkodnák—az ember, akkor valamely ország jöletét a kenyér és hus drágulása szerint kellene mérni, és ezen urak nem képesek azt fölfogni, hogy egy igazságos és előhaladó kormány nem foglalhat el ellenséges álláspontot a fogyasztók életérdekeivel szemben.

Megyei közgyűlés.

Glavina Lajos főispán ur ömldtőának elnöksége alatt f. hó 24-én tartott megyei rendkívüli közgyűlés egyik legfőbb tárgyát az 1885. évi közmunka beosztása és utépítészeti tervet megállapítása képezte. Mindenekelőtt felolvastatt m. kir. utépítészeti hivatali jelentése, mely mellett megyénk 1884. évi országos közmunkájának természetben történt leoszolgálásáról, a fonmaradt hátrálékokról, a váltási összegeknek mikénti befizetéséről szóló kimutatásokat és az összes járásrészeken megtartott computus alkalmával a bizottságilag tárgyalt hiányok, kiváncsok és észrevételekről felvett jegyzőkönyvet bemutatta; ezzel kapcsolatban tárgyaltatt az 1885. éven természetben leoszolgálandó közmunkákra a megyei utakra előírásnyit beosztási tervet, mely miután a járási computui bizottságok által a járásek igényeinek legjobban megfelelő és az utentartást legelőszerebben előmozdító módon lett összeállítva, a közgyűlés által elfogadott. A rendszeres és szakcszerű utépítést egyk elégedhetlen feltételt az utakra szállítandó fedanyag mennyisége képezvén, miután előfordult oly eset is, hogy nem megfelelő kavics szállítást az utakra, melynek oka főképp abban rejlik, hogy a szükséges kavics mennyisége a kellő időre el nem készítettvén, a közmunkások kénytelenek oly anyagot szállítani ki, ami épen rendelkezésre áll, ennek jövöben való megállása és az eladálytalanság szálthitása tekintetéből elhatároztatt, hogy az évenként előírásnyit kö-és kavics mennyiség úgy az egyes vállalkosok, mint a közmunkások által minden év ápril havá végéig megtermettessék, a megtermett kavics szabályszerűen átvételeknek s a kihordásra kötelezett közmunkásoknak kiosztassék, kik is azt a kijelölt időben és utakra kihordani kötelesek; egyáltalán pedig minden félreértések kikerülése végett tekintve, hogy a közmunka év november hó 1-én kezdődik, nehogy ebből jövőre is a közmunka szolgálmanyok ugyanazon határidővel való teljesítése bármik részéről vélelmestethessék, türesem irányul szolgáló határozatokat kimondottatt, hogy úgy az előirt, valamint a hátrálékban maradt összes közmunka-tartozása a munka feladványba kitűzött határidőnyek záporoként folytak, mindegyikünknek egyetlen vágya volt a másikól egy hajfúrtósn ibni emlékü. Meglőn. Fajdalomban azonban oly vastag fűrtőt vágtam hajamból, hogy másnap egész fejemet kopassza kelle nyírnom. Minden a legeszebb rendben ment, végre jött a szárlés, — egy ölelés s az utolsó csók, — azután, — süvegemmel fejembem vágva — nyargaltam le a lőpócsókra, a kiva virágáruantó megvigasztalni elmaradásom miatt. Alig érek azonban az eladameleti lőpócsk aljához, — imádottam fenn a rúdodik emeleten lakott — midőn egy kis galléron ragad, a meonnyörög apai hang dörgi tülemba: — Uram, hol volt ön? — Én jratlan hebegetem valamit Sessze. — Ön? hm, igazán már mint én? Ugy, ugy — alszólógals, — Nem ugy, — dörgött ismét a haragos apa — előbb kérdésekre adjon választ. — De hát erősebb el galléromat — mondám magamat Sesszevára. — Ön leányomnál volt, — folytatá ő fonyegőten. — Ah! tehát ön is én anygali Oigám tisztelőreméltó atya? Rendkívül örülök a váratlan szerencsémnek önt közelebről megismerhetni, — mondám elég szentelenséggel. — Hagyjuk a komediát. Mi esél veseti ön leányomhoz? — A legintább a legessentebb csél. Szeretem őt szívem mélyéből! Es elég; nemde? — Ön? — nevelett fel gúnyosan az Árgus — az én leányomat?

TÁRCSA.

Katona-dolgok.

Írta: Nemeth Géza.

Vigan csog a poszt, hangzik a dal egy kis kerek asztal mellett, mely körül a XIX. század néhány ifju állitójó ul, mind régi inkola társak, kik a muszakát „marssá” cserélték fel, hanem a régi diák szokás: a vidor jó kedvet és meleg barátságot még nem felejték el. — Igyunk fiuk, — kiált fel jókedvűen az őrmester — nem áll hátunk mögött a pedellus. Eljen a barátság! — És a szerelem, — vágott bele egy tizedes, ki mellesleg mondva az egészet ezrednél a legcinosabb fiu volt. A poharak összedöbörültek. — A szerelem? nem rossz, — nevetett Laczi, az őrmester; — a mi Kari barátunk nem tudja egy pillanatra sem felejtetni a szerelemet. Eljének a szép hölgyek! Igy kellene magadat kifejezni. — Eljének, ámbar a „női szív iragat” — mondá sentimentális hangon egy szakasszócsó. — Különösen a kis divatárúnd — mondám én kacsagva. — Vigasztald magad és Papim és — ird meg felváltái jelentésedet. — Te könnyen beleszálsz, de nekem fáj minden szavad; ez sem sebei még alig hegedtek be és kímélőnölj újra fel azak'od szokot. Inkább bulizomd kelletne nyujtanod szenvedő társadnak.

Oly tragikomikus arczsal mondá a szerencsétlen ezen szavakat, hogy mind annyian harsogó kacagásban törtünk ki. — Nessesz fiu, itt a bulizom is! — mondá Laczi, Papi poharát igyeltölte. — Igazad van, Borban a bú, mint a gyermek alszik, — szavalá a költői kedélyű bukkot szerelme. — Előre megjósoltam, hogy hátlec lesz hozzád, — mondá fontos arczsal Kari. — Nekem az ilyesben nagy lelcsati tapasztalataim vannak. Csak divatárúnd! azok mind csalfák, hanem egy énekesnő, ah barátom! — folytatá lelkesülte. — én halálig szerelme vagyok egy kis szőke énekesnőbe. Eljének a szép énekesnők! — Kari egészen tüszel irté ki poharát. — Miféle énekesnő? — kérdém. — Az operának negyed rangu primadonnája. — Tehát quasi kardalóok? — Mit, kardalóok? Semmi gúny! Csak esziabási intrika miatt nem énekelhet előadóndú szerepekké, de azért egyszerű megjelenése is több hatással van a közönségre, mint vetélytársai minden cicomájaja és hamis éneke. Valódi anygall! Eljének a szép szőkek! — Eddig egy hissem, a barnakíránt viseltetél kiváló előszeretettel, — vágakörbe mosolyogva Laczi. — Eddig? no tudod — hm, hm — eddig. — Legalább tegnap még tegnap a barnakíránt volt! — mert ha ssemeim nem csaltak, a kis Anna gyönyörű fekete-szemű, hollóhaju teremtés.

— Ami azt illeti, — védé magát a nagymenyű Don Juan — s részben igazat adok; Annánál most is kivételt tessék. — Tehát Annát még most is szereted. — Mint lelkeim fölött! — tüszekodók Kari. — Hisz az imént mondtad, hogy az énekesnőbe vagy halálig belebolondultva? Ugy látszik, eddig komám, mind egyk iránt egészen kövönység vagy, te nem vagy szerelmes egyikbe se. — Az nem áll. Hanem a dolog még fejteése egészen könyvű. Annával némi apróbb események miatt most hadi lábon állok, ennél fogva minden diplomatiái és postai közeledés megasúnt köztünk, én kényserítve vagyok hadsergőm — siveim aszámra requirálni, huscak azt nem akarom, hogy az egész armádia pardont kérve hulljon az ellenség lábai elé. Az első szemle alkalmával elfogtam Mariet; ő szép szemével visszat engem fogott el. Most békésen megnyugosom hadi fogságomban mindaddig, míg régebbi ellenségem újra vissza nem követei. — Inter duos litigantes tertius gaudet — szóltal körbe a melábusi Papi. — Menj a pokolba latin mondattal, eleget kintostak vele diák koromban, még most is borázdálk a hátam, ha rá gondolok és mindig eszembe jut valahányosor egy diák szót hallok, hogy áll professzorunk hátam mögött és kényserített recitálni az: aurea prima sata est acta-t. Brrr, — mondá a hő szerelme, ijedelmet egy pohár borral öntve

le. — Félre az ó korral, éljen a szerelem, éljenek a szép Mariék! Nemde költői név: Marie? — Térjünk vissza az előbbi témára. Ugyan, és Don Carlo, feltéve, hogy téged mind a két lány igazán szeret és te a látszat szerint mindegyiket megcsalod, nem félsz az ördögöt? — Don Juan elevenen került a pokolra, — szólék oktatólag. — Vagy az: atyáktól? Ne szólj, kérlek, mindjárt megtájl a lábam, ha réá gondolok azon salto mortaliara, melylyel a mult ósszel tettem. Maró é is voltam bele két hétig. — Hogy-hogy? esen kalandoddal nem dicsekedtél? — kérdék váimennyan. — Volt okom a bokorban maradni velem. Most már elmondhatom. Így történt az egész: Megláttam egy csinos kis leányt és az is engem. Látni és megcsereitni egy pillana: műve volt. A második pillanában már asztalomnál ültem és irtam szerelme levelet, telve rózsapiros hajnállal a sőt reményűvel. Ö elfogadta és válassza körülbelül az volt: „Uram! becsülném k ell önnel” stb. stb. Készenek az elég jó volt, a folytatás még jobb lett, a végzet azonban kissé csatlantós lőn. Az Árgus aszemű atya megsejté visszagyunkat, az egy napon a kedves Olga könyvekkel áztatott leveleiből eszen rettenetes hírt olvasom, hogy válnunk kell, mert őt elutasított. Még egyszer letni óhajtam. Én öröngtem és az nap este elmulaszték egy rendezvout egy virágáruonvel, csakhogy egyetlen kedves Oigámát még egyszer láthassam. A búcsu irtósatos volt; kö-

Előfizetési ár: egész évre 8 frt. fél évre 4 frt. negyed évre 2 frt. Egyes szám 10 kr. HIRDETÉSEK 8 soros hirdetésben 7, másodszor 6, a második soroké 5 kr. NYILTTÉRSEN soronkint 10 kért vétel-kr fel. Kétszori ill. 6 másodszor egy-egy hird. 20 kr. áron.

ZALAI KOZLONY.

A lap szellemi részét illető költségek a szerkesztőhöz, anyagi részét illető költségek pedig a kiadóhoz bérmentve tartoznak. NAGY-KANIZSA Wlagicsház. Bérmentési levelek csak ismeretes munkatársaktól fogadhatók el. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A nagy-kanizsai „Kereskedelmi Iparbank”, „nagy-kanizsai önk. tűzoltó-egylet”, a „zala megyei általános tanítóképzőintézet”, a „nagy-kanizsai kisdívedvelő egyesület”, a „nagy-kanizsai tisztviselői szövetség”, a „soproni kereskedelmi és iparkamara nagy-kanizsai külválasztmány” hivatalos lapja.

Hetenkint kétszer, vasárnap- és esütőrtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

A rendőrtisztviselők kérvénye.

Amint értesülünk, rendőrségünk alantás tisztviselői kérvénnyel járulnak a képviselőtestület elé jutalomdíj iránt.

Hogy kérvényeket miként indokolják azt nem tudjuk, az nem is tartozik rájuk; csupán a kérvény tárgya iránt, mely az éjjeli inspectioalis teendőik teljesítésére helyezkedik, van néhány ószinte szónok, melyet az illetékes hatóság szives figyelmébe ajánlunk.

Nagy Kanizsa rendőri tekintetben nagyfontosságú positio. Nagyfontosságúvá teszi első sorban az, hogy vasuti göcpon; másodsorban pedig az, hogy betörésekre, tolvajlásra aligha akad egyetlen provinciális város-vidéken annyi professioalis vagy nyomor által tűzött gonosztevő, mint éppen itt.

Mint vasuti göcpon, feltehetőleg többször részesül abban a nem óhajtott szerencsében, hogy rablók, gyilkosok, sikkasztók, nagyobb szabású és kitűnőbb készletű iparlovagok és tolvajok erre irányozzák utjukat, vagy esetleg pihenési helyül választják. — Mint vidékének gazdag városa, hol a kereskedelem, az üzlet-és pénzügyi szék, nagyon sok csábál rendelkezik arra, hogy a betörőknek és tolvajoknak nem éppen nagybecsű figyeimét magára vonja.

Ez a figyelem azután azt eredményezi, hogy nem egyszer valóságos tolvaj-strategia alapján keresztültvit betörések fordultak elő.

A tolvajbanda néhány tagja gabonát, gyömlöcsöt, borkövet vagy egyéb terményt behoz és eladja kereskedőnek egy-egy tekintélyesebbjének. — A termény elhelyezése alkalmával azután szakértők szemekel kémszemlélt tartanak, hogy mely ponton volna a gazdagon felszerelt — s többnyire félreeseó helyen le-

vő raktár megközelíthető? A legközelebbi napok egyik éjszakáját azután rendszeren s tolvaj-művelet végrehajtására szentelik.

Nem pusztá állítás ez, hanem tény. A ki részletesebb adatokra kíváncsi, találhat eleget lapunk egy két évi folyamában. A rendőri híreket részletes portossággal birtm, akinek kedve van hozzá, készíthet azok nyomán betörési, tolvajlási statisztikát; de készíthet egyuttal (s ez már rendőrségünk érdeme!) minden alkalomból elfogatási statisztikát is.

Tolvajlás, betörés volt az előtt is elég, sőt sokkal több mint most. Sok szép fehér foliánst meg lehetne feketíteni a régebben tűzött betörési és tolvajlási esetek följegyzésével; de nagyon sok szép fehér foliánst tisztán lehetne hagyni az elfogatási esetek kimutatása miatt.

Hogy előbbi időben a gonosztevőknek miért volt a mi városunk olyan boldog Eldoradójuk, azt kutatni nem akarjuk. — Nem akarjuk sem az intézmény, sem az intézők e tekintetben való érdemeit beszédes betűkben halhatatlanítani. Csak annyit constatálunk hogy — s ez különben is köztudomású dolog — újabbán a legnagyobb raffineriával végrehajtott betörések tolvajlások sem maradnak kinyomozatlanul. Rendőrségünk s kiválóan annak tisztviselői mindent elkövetnek a közrend, a vagyonbiztonság és saját erkölcsi reputatiojuk érdekében, hogy itt áféle hazátlan, sehonnai, menekülő iparlogok nem egyszerű a személy-és életbiztonság veszélyére tanját ne üthessenek, hogy a helybeli és vidéki tolvajok az éjszaka csendjében, régi boldog háboritlansággal és nyugalommal ne gazdálkodhassanak.

Erre úczve az alantás tisztviselők — eltérve a régi jó és nyugalmas szokástól — feláldozzák éjszakai nyugalmukat, kockázzák

családos állapotuk mellett — egészségüket, nem egyszer életüket is.

A két alkaptány és rendőrbiztos felváltva tesznek éjjeli szolgálatot. Elmennek yzattai az őráratot; többször körülzirkálják a város külső határát, hogy egyetlen positio se maradjon hirtelen helyül az őráratok lovagjainak.

Mindezzel nem akarjuk azt mondani, hogy nálunk rendőri állapotok tekintetében egész a szent-tökéletességig jutottunk; csak annyit, hogy az esetleges hiányoknak nem a rendőrség, hanem a rendőrtisztviselők, hanem a szervezés tekintetében fenforgó kívánni valók lehetnek csak okai.

Jól tudja azt azonban ma már városunkban minden józan gondolkozású polgár, hogy rendőrségünk erősebb szervezése iránt sem a közvelel városi hatóság, sem a képviselőtestület ez idő szerint lépéseket nem tehet. Annak idején ugyis fogja tudni mindegyik hatóság a szükséges és keresztülvihető intézkedést.

Jelenleg egyebet nem lehet várniuk sem a hatóságtól, sem a képviselőtestülettől, mint hogy a város lakóinak személy-és vagyonbiztonsága fölött éjszakáknak idején is egészségök és életük kockáztatásával örökös tisztviselők önfeláldozását kellő méltánylásban részesítsék.

Es ezt hisszük, hogy meg is teend.

Mert nem kell felednünk, hogy rendőrségünk tisztviselői küll-és irodai szolgálatot egyaránt végeznek; hogy nappali elfoglaltságuk is több időt vesz igénybe mint bármelyik tisztán bürocraticus jellegű hivatal, és hivatalos óráikat rendszeren teljes órával vagy két órával is meg kell naponként toldaniok; — nem kell felednünk, hogy míg más tiszt-

viselő — elvégezvén irodai teendőit — teljes nyugalommal térhet családjá körébe, — addig a rendőrségi tisztviselőnek sem nappala, sem éjjele, tehát egyetlen pillanata sem lehet nyugodt az iránt: vajjon nem szőlítják-e haladéktalanul oly functio teljesítésére, hol személyes felelősség terhe mellett azonnal intézkednie kell, s hol akárhányszor élete forog kockán.

Mindezeket tekintetbe véve be kell látnunk, hogy a rendőrségi alantás tisztviselők jutalomdíj iránti kérvénye méltánylást és meleg pártolást érdemel.

Ok pedig a fent elmondottakat tulajdonképen talán latha sem vetették; mindazt természetesen kötelességöknek tekintvén. Ok kizárólag az éjjeli szolgálat teljesítéséért kérnek némi fizetéspótlást vagy jutalmat.

Na erre meg azt mondhatná valaki, hogy ez is csak kötelességük; meg is tehetik jó szívvel, mert hát alig egy éve ugy is föl lett emelve fizetésük.

Hát ez is igaz!

Csak hogy megint azt kell meggondolnunk, hogy fizetésemelési jótéteményben az irnokotól föfelé minden tisztviselő részestül a nélkül, hogy a hivatalaikkal járó officiumok szaporodtak vagy súlyosbottak volna. Mig ellenben a rendőrtisztviselők officiumai — az éjjeli szolgálat bőhozatalával lényegesen szaporodtak és aránytalanul súlyosbottak. Figyelembe kell vennünk, hogy éjjeli inspectioira békés viszonyok és állapotok között, egyetlen provinciális város rendőrségi tisztviselője sincs kötelezve; végezik azt a közrendőrk, kik azután utána — mint nálunk is — aludhatnak nap közben a priesen. A fővárosban szintén van éjjeli szolgálat; de az ismeresizett. Az éjjeli inspectio rendőrtiszt-

viselő a következő nappalon és éjen sem irodai sem külső ténykedésre utalva nincs, s ez idő alatt testileg, lelkileg pihenhet.

De nálunk az éjjeli 4 órákor, vagy esetleg gyors nyomozást és kihallgatást igénylő ügy felmerlése miatt csak a reggeli órákban szabadul éjjeli inspectio tisztviselőnek 9 órákor már el kell foglalnia helyét a büroauban s ott kábult fövel eszközölnie kormfönt ügyekben a kihallgatást.

Ez tehát az óriási különbség más hivatalbeli felemelt fizetésű tisztviselők és a rendőrtisztviselők sorsa között! Azoknak fizetése emelkedett a nélkül, hogy térheik súlyosbottak volna; ezeknek is emelkedett fizetésük, de ezen emelkedéssel aránytalanul súlyosbottak terheik.

Hisszük, hogy ezt a képviselőtestület is be fogja látni, s a rendőrtisztviselők kérvénye bölcs belátásához mérten nyereud elintézését.

Középiscolát leányok számára; N. Kanizsán!

[Sz. S.] Ez szárnyalta be városunkat legutóbb mint valami névtelen forrásból támadt ige. Ma már az érdekelte köröknek is beszéd-és vitatárgyat képezi. Szönyegre került már a tanfelügyelői látogatás alkalmával tartott iskolázási ülésen is.

Mi előtt e tárgyhoz szólnánk, szükségesnek tartjuk az óhaj keletkezésének alapját a teljesen, be nem avatott olvasóval megérteni. Mert hát vidéken, sőt városunkban is sokan — kik a tanügyi mozzanatokkal nem kísérik különös figyelemmel — azt kérdezhették, hogy mi jutott eszébe Nagy-Kanizsának? — mért akar roppant terhei mellett még leányok számára középiscolát is létesíteni?

Ki kell tehát jelentenünk, hogy ez iránt a mozgalom felsőbb helyen

TÁRCZA.

Katona-dolgok.

Irtó: Németh Géza.

(Folytatás.)

Az ajtó lassan nyílt föl, s egy ember alak lépett be. Németh egy kisérlet. Feje, melyre katonaszüveg volt húzva, egészen ós volt a dertől, s szemei becsa, ajkai kékek s tagjai melyeket katona ruha fűdött, remegtek a fagytól.

— Ki az? mit akar? — kérdém némileg visszataszító hangon előbe lépve.

A kisérlet katonai állást vett. — Állásán jelentem tiszdes uram, hogy deszontor vagyok! — rebegé fogait vacogtatva.

— Deszontor? — kérdém meglepetten némi sajnálkozással — melyik eszredes tartozik a honvéd jó?

— A 8. ikhos s B-ből jövők egyenesen, — felelt a fagy miatt remegve.

— Saegény ember; s egész éjjel jött? — Nemcsak ma, de a mult éjjel is az országton virrasztam meg. Hias ki fogadna be egy aszokt katonát? — morgogó lázasan, s aszúttán sélánt hanyatlott le a mellette levő padra. Gyöngeséget aszoban legyóvá, újra fölémelkedett.

— Csak maradjon, vagy inkább húzza a padot közelebb a kályháhos s melegedjék. Tudom át van fásva, — mondám szándélag.

Az némán mutatott lábaira, s csak most vevém észre, hogy aruk helyett egy-egy rongydarab akará azokat.

— Eltemet főnn kellett tartanom, lopni nem akartam, tehát eladtam cipőimet.

Borzadályal láttam, hogy a rongyok véresek voltak, valószínűleg a fagyos göröngy vágta a sebeket, s tán mikor asokat lekötözte, vérezte be kabátját is.

— Szerencsétlen! — szólított meg részvétell — hisz meg van sebesülve; lábai, kezei véresek!

— Ijedten rántá vissza karját, s vetett rám egy ijedt pillantást. Rémmel, kérelem, fenyegetés volt abban kifejezése egyszerre; ajkait összeszorította, arca egy pillanatra kipirult, de csak azért, hogy aszúttán még halványabb, még kisértelesebb legyen.

— Nem fáj sebe? — Nagyon, nagyon éget! — mondám futólág kesdre tekintve. — De nem sokára meggyógyul, — folytató egy sóhajjal. Aszúttán egészen a kályha mellé húzódott; a hideg még sem ment ki testéből, tagjai egyre remegtek, s fogai vacogtak.

Megszajnáltam a nyomorultat, s bosszantam neki egy pohár rumot s egy hatalmas kenyérszeletet.

— Fogja s ígyék; es jobban melegít, mint kályhának, aszúttán ugyis tudom, hogy éhes, tehát egyék, — szólítam biztatólag.

Mily sóváron tekintett a kenyérszeletre, mégis csak többszöri fölálólátomra fogadta el, hogy aszúttán mohó fald-

lankággal súlyosza el gyomrába. Az éhség rettenetes ellensége!

— Két nap óta ez az első falat aszomban! Köszönöm tiszdes uram sziveségét. Talán egykor még megfogadhatom...

Ijedten esküté magát föbe s ismét látam azon rémületes tüzet szememben.

— Jól van, jól, — mondám — jó tettert jól várj. Hanem mondja csak, hogyan tudott esou eszelen gondolatra jönni, hogy elhagyja szülőjét, s ily hideg télben fedél s élelem nélkül bolyongjon a világban?

— Haza akartam menni, még egyszer meglátni aszülőfalumat, — válaszolt szavardottan.

— Annak nem az a rendje módja; kért volna szabadságot s ha jóviseleü ember, bizonyára megkapta volna az engedélyt, — mondám szigoruan.

— Es lass alás és utolsó bűntesésem, felelt akadósitan.

— Talán valami rossz fát tett a tűzre?

A szökevény egy rémült tekintetel vetett rám, arca még inkább elsápadt, ajkai remegtek, irtózat volt rá tekinteni.

Fellett kilyott csak egy hörgőhang jött ki torokból. Aszúttán saegényredt, szemei meroven tetovastak a aszobában, s ajkai körül gnyócs moosly lebegett.

— Mely tájra való? — kérdém miután előbbi kérdésmeze teletet nem kaptam.

— Doborra — volt a rövid válassz.

— Pusztá-Doborra? — Igen.

— Hisz akkor némi részben földiek vagyunk; én is Doboron születtem, s tyan az ottani reformatus lelkese volt. Tán hallotta emlegetni az öreg Regöly nevét? Én annak fia vagyok. Boldogult aytám már rég a sírban van s az emberek oly könnyen felejenek!

— Tiszdes uram talán a kis Béla? kérdő némi örömmel a szökevény.

— Teestétől lelkestől.

— As én nevemre tudom nem emlékszik; hisz még kis gyermekek voltunk mindketten, mikor elköltözték Doborról. Én Kéri Miaka vagyok.

Miude törekvésem dacára sem tudtam nevére emlékszeni.

— No, — mondám biztatólag, — ha kiállja büntetését a valamikor haszajón, ugy majd találkoszuk.

Némán, kétkedden ránta fejét, egy szomorú mosolyt vissza nem tartva.

— Aszán Doborra meggy tiszdes uram, ha megszabadul a katonaságtól?

— Természetesen, felelttem vidóran, magamban pedig gondolám: hisz ott vagyok gondolatban mindig, annál a kedve ki teremendél, kit, ha es Isten valamikor haszaveset, mint felelősséget viondek lakomba.

A tegénység már alomba merült, látva, hogy én virrasztok, s csak hangos horkolással adott éleletet magáról.

Kéri Miaka félelken tekintett körül s miután meggyósdótt, hogy csak ketten vagyunk még ében, közelebb húzódtott hósám.

— Teljesiten egy kérelmet Béla urfi? — mondó majdnem ajtogva.

— Miért nem? — felelt pipámra gyujtva — feltéve, ha kérelme nem ellenkezik kötelességemmel.

— Nem olyat kérek, — mondásomoran — hisz megkím jelentöttem magamat, bár tudtam előre, hogy mily sors vár rám.

— De hát mondja meg igazán, mily ok vesztette e ballepőre? — kérdém ingerdölten.

— Haza akartam menni és nem a tél fagya akadályosított terovm, hivatalomban, életem volna eszemat, de ekom van, hogy jelentsem magam. Tudtam, hogy a törvény keze előbbretöbű atóler, tévé hosszú komoran.

— Előbb kellett volna erre gondolni s nem most, midőn a megnánsa kérd, mondám némi bosszankodással.

— Csak egyre gondoltam én, s... De mondja csak tiszdes uram, — folytató, magát félbeszakítva — teljesítő egy kérelmet? Nem becseltam az aszámire kerem; ha bűnös vagyok is, de aláváló asz, — folytató némi búszkeséggel.

— Éből áll kérelme?

— Valakinek egy üzenetet átadni Doboron.

— Csak annyil — mondám mosolygva — es a legközelebb; hanem megmegehetik, hogy én küldök magától üzenetet.

A mosoly megfagyott ajkamon a mint reá pillanték.

A meleg kályha mellett lassankint kiengedtek a dermedt tagok s Miaka arca némileg emberi kifejezést nyert; most aszoban újra azon kisértelet láttam magam előtt, kit bejövetele alkalmáva

a közoktatásiügyi ministeriumban, indult meg. Kimondották ott, hogy az ország különböző helyein — összesen hat nagyobb forgalmu és vidéki városban — lányok számára 6 osztályu középiskolát állítanak. A fenntartás állami költségben történik; de a létesítés, az alapítás költségeit az illető, szerencsételtetett város viselné. Tehát tulajdonképen csak az első évben kellene a városnak bizonyos mérvű áldozatot hozni; a további kiadások, a fenntartás már az állam terhére esnék.

Hát ez így elmondva, bárkiben könnyen felkeltheti a létesítés iránti jóakaratot. Csak hogy ilyen nagyfotosságra s a jövőre nézve is kiható ügygyel szemben mindenk előtt a helyi viszonyokkal kell leszámolnunk. Mert magában az a dolog, hogy közép-lányiskolának legyen, nagyon szép. Ha jövő ígérkezik neki, minden jóra való tanügybarátunk, tehát minden józan kanizsai polgárnak azon kell buzgólkodnia, hogy az ige testté váljon, hogy a ministerium jóakarata városunkra irányuljon.

De nézzük a helyi viszonyokat! Nagy-Kanizsa évenként roppant összegeket áldoz tanügyi, népoktatási czélra. Határozottan elmondhatjuk, hogy ezen áldozatkészsége tekintetében páratlanul áll a Dunán-tulon. És mégis — ha szakértői szemekkel vizsgáljuk a tanügyi állapotokat — azt tapasztaljuk, hogy még mindig sok kívánni való van egyben, másban. Fel kell tennünk, hogy a fennforgó hiányokat iskolaszéktünk is jól ismeri, jól tudja; de egyuttal tudja az is, hogy ezek hiányokat a város anyagi erejének teljes teljesítése nélkül egyszerre, se bel-lobbal megszüntetni nem lehet. Nagyon jól tudja ezt iskolaszéktünk, hogy sem határozottan fi-, sem határozottan lányiskolát felmutatni ez idő szerint nem tudunk; nincs is hozzá helyiségünk, nincs tanteremünk. Az is tény, éppen ebből folyólag, hogy a felső-lányiskolának nálunk roppant küzdelmes élete van. Annak t. i. pótolnia kell a hiányzó 5. 6. osztályt és ezen felül még tenni valamit a czérből is, hogy az iskolának legyen egyéb jellege is, mint a tulajdonképeni elemi népiskolának. — Az is tudva levő dolog,

hogy nálunk a tulajdonképeni tan-köteleis gyermekeket az iskolába járásra hatóságilag szorítani nem lehet, mert hisz, ha ez megtörténne, — akkor még néhány pörházamos osztályt kellene felállítani. De hva? Nincs helyiség, nincs épület! Hát vajjon szöjünk-e arról a vasárnapi, ismétlő oktatásról, ami itt tulajdonképen egy tengő inasiskolának képében áll fenn? És említjük-e azt a tulajdonképeni ismétlő oktatást, ami nincs?!

Es minek sorolnánk fel egyéb apróbb dolgokat, miket iskolaszéktünk gondos dolga egy is lát! Elég, ha a legfőbb dolgokat érintettük.

Míg pedig nálunk az elemi, az által oktatás tekintetében lényeges kívánni valóink vannak, addig magasabb kiképezetést czélzó intézet felállítására után törekedni, czéltávczett dolog.

Ha városunk anyagi viszonyai oda erősbülnek, hogy oktatási czélra jelenlegi tetemes kiadásain felül is áldozhat, akkor legjobb lesz ezen áldozattal elsősorban az elemi oktatás hiányait megszüntetni; ezt erősbíteni és mintaszertvé tenni; mert addig a magasabb kiképezésre szánt intézetnek itt létjoga nincsen.

A ministerium is nagyon jól teszi, ha a tanügyért oly igazán nemesen buzogó és szinte erejét meghaladóan áldozó várost szép munkájában erkölcsileg és anyagilag egyenlő arányban támogatja; de e támogatásnak, ha az elemi oktatás ügye úgy kívánja, erre kell szorítkoznia.

Tagadhatatlan, hogy hazánkban az utóbbi évtized alatt nagy lendületet vett az elemi népoktatás; de hogy még a külfölddel szemben mennyi kívánni való maradt fenn: mutatja az, hogy a teljesen külföldi mintára szervezett középiskolák jól vetett alap hiányában valódi rendeltetésöknek megfelelnek nem tudnak.

Ezzel azután kimondhatjuk azt is, hogy ilyen viszonyok között nem értjük a ministerium törekvését sem. Mi czélja van a közép-lányiskolákkal? Mit akar elérni oly magasabb kiképezést czélzó intézetek felállításával, most még, mikor az ott végezendő lányövendékek további pályája nem ígérkezik? — Korai dolog ez, nagyon korai! Nem vagyunk Ameri-

kában! Nőinknek azok a pályák, melyek előttük ez idő szerint nyitvák, nagyon elégségesek. És mikor nálunk a férfiak között ezerekre megy a proletárok száma, mikor állam és társadalom a küzdelemre hivatott és készült férfiaknak sem bir módot, alkalmat nyujtani a megélhetésre, — akkor a nőnek szánt általános pályanyitások csak azt eredményezhetik, hogy a proletarizmus a nők közül is nyerend áldozatokat.

Es ilyen körülmények között ugyan melyik szülő költene észereket lágya magasabb kiképezetetésére azért, hogy nemesebb hivatásból elvonja? Bészünkroll a közép lányiskolának sem itt sem másutt nem igérünk jövőt még most.

Hisz nézzük meglevő polgári magán-lányiskolánkat és a felső-lányiskolát! Azoknak létszámából nagyon alaposan meg lehet itélni, hogy itt közép-lányiskolára ez idő szerint szükség nincsen.

Ezeket akartuk a felszünre került újabb mozgalomra vonatkozólag elmondani. Mind a mellett nem vindicalunk sem magunknak, sem nézetainknak csalahatalmaságot. Ez most időszerti kérdés; szóljanak hozzá más szempontból is az érdeklődők! Mi örömmel fogadjuk azt; mert ezen ügy jövőre kiható fotosságánál fogva igen-igen megérdemli, sőt még is kívánja a többleddal megszívlelést és megvitatást.

Többséle.

Sümegh, 1884. decz. hó. Némelykor kis városban is torlódnak össze események. A néma csöndet állami végrehajtó kezdette Sümeghen fel savarni.

Alig lépte át a város határát, lett beszéd tárgya, lett mozgás a nép rétegében. Lét, fut, ki honnan segítyt hozhat. Ha nincs — elvétve csak az ingóság. Itt a tél minék a takaró? Ide azt a pártát; kocaikkal csipkék el a cserépedényt: adóba. Egy két napi város után perg a dob egész n-p. mintha török tatár közeledtet hirdetőt; p-dig de hogy — az általános béka honban csak a szegények holmiját arver-szik, hizi ájták adóba!

December hó ünnepe hava; asen-től meg az emberiség megváltásának születését. Szabadulat meg oh uram néplánc: nyomorba silyedés és silyesztől-től! Jótékonyág angyalja asszili a könybök küszöbére hisz Perőfi aserint — esent: a szalmakönyök küszöbére, az ég a megváltókat ide küldi be. —

En azt hiszem, hogy a gyilkos, midőn tervét végrehajlja, nem lehet öndudátlan, mert gondolkozni képe ember nem rakhat oly nehéz terhet lelkére, melyet onnét semmi le nem emelhet. Tán a halál? Hisz van örök biró, ki az emberiséjät képre teremtette, s ki művét nem döntheti össze azáltal, hogy egy olyait, ki az isteni képet levetkőzte, újra kegyelmebe fogadjon. S mégis (az ó nevével össeforrott) a végzetetlen kegyelmeiség s tó a gyilkos által példát akar mutatni az emberiségnek, hogy elég óvatosság legyenek az isteni asikrák köztükben megörizni. Segény szereződésök, kik ily pódsaadásra kis-szemelvék!

— Ember! — kiálték helyemből lássam folgorva, minán a szökővölgy végigballagtam. — Miért jöttél ide, miért éppen ma; vagy ha éppen itt vagy, miért nem halgattál, miért tetted bűnöd tudójává? A lán beszélt belőlem, s nem látam a szomorú, halovány arcot, nem láttam a szemeket, melyekből két könyörgött le. — Lássam Béla urfi, — mondá össegyönyvede — én is mily nagyon megvót, mennyivel inkább kell nekem magamat gyűlölnöm? Nem terhet raktam én as ön lelkére, hisz a jó tetem nem teher a nekem ön már most csak jót tehet, ha tesz: köteleiséget, melyet mint katonának tennie kell.

— S miért nem terét te? — kérdém kitörve — hisz rajtad a becsület ruhája van, te mégis becsényeszed azt megölt embertársad vérvél.

Ason vérfolt, melyet előbb as-nelommal néstem, már egetté as én lelkemet is; hisz ki tudja, mily nemes asivból folyt as ki. — Én kötelességemmé tettem a bosszút a végrehajtásam ast, s most nyugodtan várom érte jutalmamat, a bitót, felét nyugodtan a gyilkos.

Aggodalmas pillantást vetettem as alvókra. — Meghissem ast, — felelt melegen — hisz biró Julia legesebb leány volt a faluban.

Ebben én némileg kétkedtem, mert hisz a kaszárnyák kis Erzsikeje is ott lakott! Kétségemnek azonban nem adtam hangot.

— Julia, Julia, — mondá mint egy félalomban Kéri Miaka — miért láttalak, miért aszeretted meg egymást?! Mily szenvedély, mily szerelem s mily fájdalom rejlett e szavakban!

— Miaka, — aszótam meg bial-masan — látom, te nem vagy tökéletesen megromlott ember, hogyan tudtál mégis annyira megféledkezni Juliakérről? Miért aszeretted ki magadat as emberi társaságból? Tudod-e, hogy a gyilkosok megdölyögését a vére borsadályval gondold mindenki?

A Sümegh vidéki vörös kereszt egyült választása ily csédra f. évi nov. 29-én Sümeghen a nagy vendéglő termében jótékony tombola osztályt rendezett — a tiszta jövedelmet szegényeknek karácsonyi ajándéknak aszta. A végrehajtó által rendelt dob pergetése, aszedély, vagy mi más? nem kurtolhatjuk ki, as érdeműs egyült törelvést — majd nem meghajított. Más években as ily féle társas össe jövetelök látogatottabbak voltak, — a jelszert napon lesajított mul-talagában kevés, de dísses kört asemlélt-hettünk.

A hölgy kasszoru egy eszert és még is kiváló tüze teljes öltözködben méltó figyelmet érdemel. Somogy, Tolna, Baranyam. Zalan kívül a posonyi ifjak is gratulálnak doloinknek. Babos Mar-csa és Málva, Kubányi Melánia, Mojsér Erzsike, Mojsér Magda, Mojsér Mariska, Stamborsky Paulina, Takach Vilma és Margit kisasszonyok. Babos Gyuláné, Dornay Kajetáné, Eitner Sándoré, Mojsér Károlyné, Mojsér Józsefné, Suid-n-y Antalné, Székely Gusztávné, Stamborsky Lászlóné, Takach Zsigánd sibu-nyók kedélyes társalgásukkal as együtt léteit valódi gyönyörre vasarították. Höl-gyeink nem kímélték fáradaogot a tom-bola jegyek árasításánál, ha felül fűsítés és külön adomány nincs, a karácsonyi ajándék elmarad. A nemes szívű ad-mányosoknak nyilvános köszönetet lett mondva. A tombola osztály: előleég deficitet jólló hírek aszárnyaltak; mondjuk el: a jövedendő monók szava nem valósult, mert a szegények 50 forintot fognak kapni. A vörös kereszt egyült rendező bizottsága élén elnöke t. Darnay Kaje-tánnával ismét tevékenységét fejteti ki; jótékonyaságon kívül eszen tánc-aszély-lyel igen kellemes estét éjt és hajnal-t aszerest.

Aldjon Isten bennetk, kik jót tenni kedves kötelezettek ismertek! Ugy látszik Lui nekék csak nov. 29-iki eszén kalendos az eszed? — felel-ni látszó a nappal történetek. Igaz-szan van, pedig tánc helyett inkább a gömszorosny röpít öhajtanám esemlélni. Meg less! ha mondom. A takarékostár-tár kösgyűlése 15 eser, a népbank 2 eser forintot asvasatva Pápa-Keszthelyi vasut fonal részvényre. Eitner Sándor ur egyre gyűjt, egész népvándorlás indult meg, mindenké alá irni akar. A legkevesebb jegyzés 100 frt; Süm-ghe és vidéke 65 — 70 eser forintot késséggel áldos a köz-érdekeltségé vasztra. Ejsen! —

A Sümegh járási tanító kör is a napon tartotta özi kösgyűlést. A járási kör 50 frtal as országos tanító árvaszá-alapító társai kosé lép; gyűjt az urban elhunyt Krób Pál tanfelügyelő sir emlé-kére. Erélyos eljárással beszedési s há-tralék tagdíjakat tavaszi áldét 1885 má-jus hóban Tիրյón fogja megtartani.

Hallottunk itt tanulasagos felolvasás-sokt: as Árpádkori királyoknak a nevelésére kiható intézkedésükről. A nép-

Miska megértett s némi gúnynyal mondá: — Hadd aludjanak tovább; hisz magam jelentettem magamat, s ön Béla urfi tán csak nem fél egy szegény nyomorulttól, kinek legfőbb hibája ast hogy oly igen nagyon aszeretett.

Meghökkenve figyelemmel utolsó asavaira; azt hívéim, fölfedestem a dráma kulcsát. — Szerencsétlen! te aszeretted s tán aszerelméltédből kedvesedet ölted meg? A gonosztevő büskén egyenes-edett föl.

— Ast Kéri Miaka nem tudná tenni, de megöltém a csabított — teré hosszú dacosan — ö előbb megölté as én lelkemet, megmérgezte életem, s én, — folytatá össeaszkódva — vasiont ki-öltém élte fáklýját. Semet asemrt!

— Tehát mégis fátékonyág ve-szetet ama borzasztó tettre. Nem gon-doltad meg, hogy aszeretted undorral for-dul el ason késtől, melyen emberévt párolog!

Miskai jédten rándult össe s elrejtő kezeit köpenye alá. — Szeretöm még nem tudja bal-sorsomat s ha egykor meghalás, akkor én már nem leszek as dík köztét. Asért választám inkább a halált. Igaz ugyan, hogy bosszom végrehajtásam után csak egy gondolatom volt: ö meggyászor-láthatni s astán véget vetni nyomorult életemnek; de elgondoltam ast is, mily nehéz volna as élettől megválni ott, ahol ö él, mily asép as élet as ö kö-szöletben; s he hasznamegyek, tán hogy életemet as földesétől biztosítam, lehet, utonálló rablót vált volna belőlem é sor-somat, a bitófát, még sem kerültem volna el es akkor még gyaláást is jár-ult volna hozzám.

— Tehát kedvesed Doboron lakik s mielőtt katona letél volna, aszerettedek egymást? — kérdém érdekelten.

A szökővény arca földértit egy pillanatra, s mutatta as egykori férfias aszépég romjait.

iskola és községességi ügy; a természet-rajs anyagáról. Eszekről a lupba be küldeni asokot: jegyszkönyv less hivazva részletekesebbet hosni. Decs. 30 én kör orvos választás; ki as eljen? Sümeghen van két idébb doktor csak nem vállalkoznak, egy volt járás orvos — es nem fogadják el — miért? ö tudja, nincs más hátra, a fiatal jelenlegi járás orvos Dr. Lukovich Gábor tevékeny-irásért asmitani. Hoszorra is terjedtrefe-rádám nemde? Ki tehet róla, egy va-gyunk kis helyen, mint aszegény ember házában: dísszőlétekor sok, máskor semmi.

Pál —

Törvényszéki csarnok.

Bűnlügyi tárgyalások jegyzéke a zala-egerzergelyi kir. törvényszéktől

1884. December 3-án.

2558. B/84. Sz. I. Csotter József és társai lopás büntetésével vádoltak elleni ügyben végtárgy.

2668. B/84. Sz. I. Kis József és társai súlyos és könnyű testiértéssel vádoltak elleni ügyben végtárgy.

2779. B/84. Sz. I. Töke Imre súlyos testiértéssel vádolt elleni ügyben végtárgy.

2785. B/84. Sz. I. Magyar Ádám és társai lopás büntetésével vádoltak elleni ügyben végtárgy.

2836. B/84. Lett. Kovács Sándor lopás miatt vádolt elleni ügyben végtárgy.

3379. B/84. Sz. I. Bojtó József és társai halált okozott: súlyos testiértéssel vádoltak elleni ügyben végtárgy.

December 4-én.

2789. B/84. Sz. I. Cso da József s társai halatóság elleni erőszak büntetésével vádoltak elleni ügyben végtárgy.

2793. B/84. Sz. I. Lakatos István és társai lopás büntetésével vádolt elleni ügyben végtárgy.

2800. B/84. Sz. I. Szarka Katalin és társai súlyos testiértéssel vádoltak elleni ügyben végtárgy.

2834. B/84. Sz. I. Kőcsé Mária könnyű testiértéssel vádolt elleni ügyben végtárgy.

3063. B/84. Sz. I. Matics Károly lopással vádolt elleni ügyben végtárgy.

3138. B/84. Sz. I. Ernst János és társai lopással vádoltak elleni ügyben 2-od bir. ítélethird.

3154. B/84. Sz. I. Németh Lőrincz lopással vádalt elleni ügyben 2-od bir. ítélethirdetés.

3251. B/84. Sz. I. Moser Sándor hivatali sékkaatással vádolt elleni ügyben végtárgy.

— Meghissem ast, — felelt melegen — hisz biró Julia legesebb leány volt a faluban.

Ebben én némileg kétkedtem, mert hisz a kaszárnyák kis Erzsikeje is ott lakott! Kétségemnek azonban nem adtam hangot.

— Julia, Julia, — mondá mint egy félalomban Kéri Miaka — miért láttalak, miért aszeretted meg egymást?! Mily szenvedély, mily szerelem s mily fájdalom rejlett e szavakban!

— Miaka, — aszótam meg bial-masan — látom, te nem vagy tökéletesen megromlott ember, hogyan tudtál mégis annyira megféledkezni Juliakérről? Miért aszeretted ki magadat as emberi társaságból? Tudod-e, hogy a gyilkosok megdölyögését a vére borsadályval gondold mindenki?

— Asért, mert — felelt ismét a régi as-szédő hangon — mert — de hagyjuk est, egy eszén történet as; keltán, hogy már Béla urfi rám vigyáz-son s fekdűjék le, álmódjék aszépkeket s felejtse el a szegény Kéri Miskát!

— Nem úgy Miaka, — feleltém meghatottan — beszedj csak, én hal-gatlak. Látom, nekék is jól esik vissza-gondolni biró Juliera. Beszéd el tehát történeted.

— Igazán? — kérdé áftató örm-mel a szökővény — nem veti ön meg a nyomorultat? Kössönöm Béla urfi, kössönöm, — mondá könnyektől fátyo-losott hangon, s mielőtt akadályoshat-volta volna, kesemét ajkából aszórtá.

Mélyen meghatott a szerencsétlen fü házája, s hogy könyvemit elrejtsem, kimentem as ört fölvaltani.

Midőn visszajöttem, Kéri Miaka ismét as előbbi szomorú, aspadt alak volt, a miután mellette helyét foglal-tam, iszen hangon kezdé meg elbeszél-ését. —

(Folyt. köv.)

3252. B/84. Sz. I. Sági János... 3265. B/84. Sz. I. Csák István... 3320. B/84. Let. Boros Ferenc...

3378. B/84. Let. Glavics András... 2961. Decem. 10-én. 2961. B/84. Sz. I. Egyed József...

2831. B/84. Sz. I. Nyers Imre... 3039. B/84. Sz. I. Sándor István...

3151. B/84. Sz. I. Torók Máté... 3258. B/84. Let. Szabó Elek...

2723. 2985. B/84. Sz. I. Csapregi János... 3210. B/84. Sz. I. Torók Gyula...

3194. B/84. Sz. I. Nagy Ferenc... 3062. B/84. Sz. I. Takács Ilés...

3073. B/84. Sz. I. Seinekker Antal... 3084. B/84. Sz. I. Füle János...

3106. B/84. Sz. I. Gadács János... 3306. B/84. Sz. I. Zsoldecs József...

3384. B/84. Sz. I. Pásti György... 30. 4n. MUZSIK KÁLMÁN, írodasigatgató.

30. 4n. MUZSIK KÁLMÁN, írodasigatgató. Hírek.

— Egy rablógyilkos elfogathása Nagy-Kaniszáron... — Aszegény lelencz gyermekek...

— Egy építőmester öngyilkossága. Spach Nándor... — Horváth Laci 14 tagból álló...

— Horváth Laci 14 tagból álló... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— Vörös kereszt... — Kik-izetés... — Dr. Ruzsicska Kálmán...

— Hirtelen halál... — A spirítizmus áldozata... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

Rövid hírek.

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

Irodalom.

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

Beküldetett.

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

Vasuti menetrend.

Table with columns for station names (Pragerhof, Barcs, Budapest, Bácsajhely, Debelen, Zákány, Fiume, Pragerhof, Sopron, Barcs, Budapest) and train types (postavonat, gyorsvonat, kevertvonat).

Papirszeltek.

— A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak... — A kir. Államvasutak...

Előfizetési ár: egész évre 8 frt. fél évre 4. negyed évre 2. Egyes szám 10 kr.

HIRDETÉSEK 8 soros poltsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr. NYILTTÉRLEN sörönként 10 kr-ért vétetnek fel. Kincstári illeték minden egyre hirtel-téért 30 kr fizetendő.

ZALAI KOZLONY.

A lap szemlélt részét illető közlemények a szerkesztőben, anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentre intézendők: NAGY-KANIZSA W. J. ASSICZBÉNYI Bérmentes levelek csak iktatásos munkatársaktól fogadtnak el. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A nagy-kanizsai „Kereskedelmi Iparbank”, „nagy-kanizsai önk. tűzoltó-egylet”, a „zala megyei általános tanítótestület”, a „nagy-kanizsai kisdenevelő egyesület”, a „nagy-kanizsai tisztifőnökségi szövetkezet”, a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmány” hivatalos lapja.

Hetenkint kétszer, vasárnap-s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Hogy beszélnek rólunk!

A magyar ember úgy van a hazájával, mint a legtöbb ember a feleségével. Megelegszik, ha csak neki tetszik, a mások tetszésével nem törődik. Ez a nem törődés lehet jogosult és czélszerű a feleségnél, de hazánk már csak jobb, ha önmagunkon kívül másoknak is tetszik. Egy ország, melyet az idegenek megszeretnek, aranybányát terem magának. Ott van a példa Olaszországban, Svájcban stb.

De mi magyarok mindaddig édes keveset tettünk, hogy hazánkba az idegen szerelmes legyen. Még csak arra sem gondoltunk, hogy rólunk a külföldön tisztességes véleménynek legyenek; — s e részben valóban óriási tévedések, hallatlan hamis nézetek forognak közszájon. E sorok írója csak most tért haza a velünk egy monarchiai szövetségben élő Csehországból, de elszomorította a keserű jelenség, hogy még a szomszéd ország legtisztelendő köreiben is mily borzasztón ferde fogalommal bírnak édes hazánkról!

És mindennek — ne tagadjuk — önmagunk vagyunk okai! Mert hát mit tettünk mi Magyarország megismertetésére?! Még csak egy valamire való kajaunk sincs az idegenek számára, ha csak Baedeker „Oesterreich” cím alatt megjelent gyenge ismertetését annak nem tekintjük. Hazánkról még ma is csak annyit tud a külföldi, hogy ez egy — csupa lovasokból, amazónkból, pralibkból és vadállatokból álló ország. Hogy magyar-kultúra is volna, el sem hiszi. A legnagyobb magyar embernek — Róza Sándort tartja! — S ha van külföldi, a ki nagy nehezen ráadja a fejét, hogy hazánkat legalább egyelőre könyvből megismerje; — no annak gyönyörű ismertető művek állanak rendelkezésre! — Csak pár évvel

előtt (!) jelent meg ilyen könyv, ahol az mondatik, hogy Magyarország fővárosa Dobrezén (olvasd Dobreczen), a mely főváros csupa merő rozsaútviskókból áll! Ugyan e lelkiismeretes szerző írja rólunk, hogy mi magyarok mindennap egy „paprika- és borsból” készített ételt eszünk, ezt adjuk a vendéglőkben az idegeneknek is, és az ételt úgy hívják: (szórol szóra ide másolom) „Gullguschhusch!” (olvasd talán gulyásbusch.)

Van egy másik „Magyarországot ismertető” könyv, mely Csehországban ma is, mint egyedüli Baedeker ismerteti, — ebben pedig azt írja a kedves ismertető, hogy Magyarországon senki sem tart lovat azon egyszerű okból, mert ha valaki valahová el akar utazni, csak kimegy a lákásától pár lépésre lévő nagy mezőre, s ott egy nagy ostromcsapával megfog két lovat és kocsijával befogva elhajt vele. A mikor pedig megérkezik, a lovakat megint elereszti szabadjokra!! — Hm!

Kell-e még több példa édes jó magyarom?! De azért te csak szídd az a kényes béli anglust, meg francziát, meg németet, hogy ez csak nem akarja megismerni ezt a négy folyótól, hármas bérctől övedezett szép Magyarországot! Az a kis külföldi pénz bizony-bizony ekelne nálunk is. Sinylődő iparosaink, kereskedőink bizonyval örömmel fogadják azt.

Ideje, hogy ez indolenciánk vége vessék. Küzöbön áll országos kiállításunk. Meg fog az bukni csunyán, ha addig el nem árasztjuk a külföldet tisztességes ismertetésekkel, kalauzokkal, utmutatásokkal. Mert míg a külföldet abban a véleményben hagyjuk, — miről elég példa szól, — hogy Magyarországon lehetetlen egy lépést is tenni revolver nélkül: addig ne számoljunk arra,

hogy a külföld méltón reprezentálja magát kiállításunkon.

Gondoljunk hazánkkal többlet, gondoljunk felőle okosabban. Még a feleségünkről sem törjük, hogy az idegen rossz véleménynek legyen felőle, ne törjük ezt — hazánkról sem! P. L.

Köbor népfaj.

Baranyamegye alispánjának felolvasott érvényes jelentésében egy pont foglaltatik, mely méltán megérdemi, hogy mind a társadalom, mind a kormányhatalom tüzetesebben foglalkozzék vele. Értjük a jelentés azon részét, melyben közbiztonsági viszonyainkról szólva azon körülményt, hogy kisebb tolvajások, különösen lólopások nagyobb mérvben fordultak elő mint az előző évenygyedben, annak tulajdonítja, hogy a vándorczigányok, kik leginkább úzik a tolvajlást, a szokottnál sűrűbben és nagyobb csoportokban vonultak át a megyén.

A kinek alkalmá volt a vándor czigányokkal érintkezni vagy azok köborlásait, tetteit, szokásait megfigyelés tárgyává tenni; a ki csak kissé is figyelemmel kísérte akár a fővárosi, akár a vidéki lapok híreit: annak be kell látnia az alispáni jelentés emez állításának valóságát, az nem zárkozhatik el azon elvitatlan tény elismerése elől, miszerint a mi mezeitelen vándor czigányaink a mellett, hogy mint valami szemtelen sakkahad ellepve községeinket, elfoglalják réteinket, legázolják, leetiket vetéseinket s házról házra járnak a legszemtelenebb tolokodással koldulnak: egyttal — ha kellő alkalom kínálkozik — ellonag mindegyik, a mi kezök ügyébe akad, feltörök pinceszünet, istállóinkat, pusztitják, széthordják gyümölcsünket,

telgyújtják kazalainkat, sőt nem ritkán rabolnak és gyilkolnak is.

Egyre vakmerőbben, egyre sűrűbben tünek fel, különösen a Dunántúlon, mintha mindannyi Pannónia térein adna magának találkozt, mintha itt találának legtöbb ellopni való tyukot, lovat s elrabolni való pénzt.

Szembeszállnak a törvény őreivel s volt eset, midőn leölték, ezeket; harcra kelnek egész falu népével s nem ritkán győzelmesen hagyják el a küzdteret, egyetlen foglyot sem hagyván hátra.

A vásároknak valóságos rémei s ninosen vásár, mely az általuk véghez vitt több vagy kevesebb lopás nélkül mulik el. A lólopást pedig már valóságos virtussal úzik s ha az ember már messziről látja őket jönni, őrzi töltik a háza táját, mint a ragályosoktól.

S ők vándorolnak, kóborolnak s elkövetett gaztetteikért ritkán éri utol egyiket vagy másikat közlők a büntető igazságszolgáltatás szűjtö keze.

Ezen körülményekkel szemben a czikkünk elején érintett alispáni jelentés kettős indítványt foglal magában; az egyik szerint megkeresendő lenne a kir. csendőrség, hogy a vándor czigányokra szigorúan felügyeljen. A megkeresésnek nézetünk szerint alig ha lesz gyakorlati eredménye; mert egyáltalában nagyon nehéz ezen egyszer itt — másszor ott, hol kisebb, hol nagyobb csoportban feltűnő s egyéneként nyilván nem tartható népfajt ellenőrizni; annál kevésbé várható ez a mi vármegyénkben, hol a csendőrség oly kevés létszámmal bír, hogy alig képez meglepült gatzembereinkkel szemben a közbiztonságot kellőleg megvédeni. Hanem igen is életrevalónak tartjuk a másik indítványt, mely szerint ezen ügyben felterjesztés intézessék a kormányhoz.

A vándor czigányok garázda kodsáinak megszüntetése országos ügy levén, ezt legczélsezerűbben s leghatékonyabban — akár saját hátskőrében akár hozandó czélszerű törvényhozás segítségével eszközölni — az országos kormány van hivatalos.

Nézetünk szerint e cél csak az által érhető el, ha a vándor czigányok kellőleg megrendszabályoztatnak, ha állandó letelepedésre és kenyéröknök a civilizált társadalomban divó munka által való megkeresésére kényserítetnek.

Az ezt czélzó kísérlet nem is lenne egészen új. Hazánk történelméből tudjuk, hogy már Mária Terézia is több szabályzó rendeletet bocsátott ki, melyek a czigányoknak állandó lakhelyekre való szorítását és meglepitésé czélozták. II. József is azon nézetből indulván ki, hogy az állandó lakhely levén a polgárosodás első feltétele, mindezek előtt a vándor élettől akarta őket elszakítani. Mivel a tapasztalás bizonyította, hogy a kézműipar nem eléggé alkalmas eszköz meglepitésükre, a földművelés által kívánta őket állandó lakáshoz szorítani, mi tekintetben többféle rendeletet bocsátott ki. A mig II. József szigorú rendelkezéseit teljesítette felett önmaga örködhetett, volt is azoknak némi örök fogantatja. A Bereg- és Szatmár megyei és Győr-városi czigányok az 1781. évben eszközölt összerészben már nem vétettek fel czigányoknak, mert azok akkor e területeken mint földművelés és iparosok letelepedve voltak. Igaz ugyan, hogy a czigányok egy része ellenszolgált az állandó letelepitésnek és hogy II. József halálával a czigányügy is elhanyagolatván, a már letelepittek közül sokan elhagyván a tisztességes életmódot, ismét a köborlásnak adták magukat. De azért másrésztől nem

TÁRGA.

Katona-dolgok.

Írta: Németh Géza.

(Folytatás.)

III.

— Hisz Béla urfi is ott született s nevelkedett, tehát még bizonyára jó emlékszik Dوبرára. Az édes szülőföldet nem könnyen felejtí ember, bár hova fogassa is el a sora. Tébát cseszbe jut még azon kis házikó, mely a falu aló végén állt s melyet községünknek csak „tobenezek” háának neveztek. Ott születtem én s boldogult apám pásztor ember levén, így jutott a ház ama névhez. Apámra nem igen emlékszem. Még kis fia voltam, mikor az isten magához szőlította s árva lettem. Szegény anyámat elvittem napasám által kereszte kanyarúkat s engem, mikor már a libágrádról kinőttem, kiadott Sólomyi gróf pusztájára csikó-bujtárnak. Ott nevelkedtem föl a pusztán, a szilaj csikók között s magam is épp oly vad, szabótlán lettem, mint azok. Lelkölaba nem jartam soha, s csak nagyon keveset gondoltam arra, aki fölöttem lakik, ott a két égben. Hébe-hóba, minden hónapban egyszer került idő, hogy bemehessen az isten hátsába s midőn est elhagytam, tudja a jó isten, milyen változás ment olyankor rajtam keresztül. Pajtásaim elmentek a kocsorsába táncolni, én meg kiballagtam a temetőbe. Anyám is meghalt idő közben, s én seültem sírján imádkostam.

Pedig es nem igen szokás a pásztor embernek. A többi bójtárok caufoltak is eleges, de hiába; én már hosszásoktam kocsma helyett temetőbe járn.

Egy vasárnap azonban nem hagyta békét a midőn a nyugodalom kertjéből visszajöttem, erővel behusztak a csapadékba honnan vidám sene s dal hangzott ki. Bementem én is. A jó kedv ragadó, s midőn egy itese bort felhajtottam, körültekinték táncosodó után.

Nem voltam éppen utolsó legény — dicekédde nélkül legyen mondvá — s nem hiszem, hogy valaki a csiárdát jobban ki tudta volna ragni, mint én, így tébát könnyen szeresstem egyet, s az örtenecezen s bíró uram Julia leánya volt. Haj Béla urfi! mikor én azokba a szép két szemekbe benémetem s azt gondoltam, hogy magam is a paradicsomban vagyok!

Pedig mily hamisak voltak azok. Oly csalán tudtak azok mosolyogni, azt hittem, hogy eszemet forgatják ki helyéből, pedig csak szivemet rabolták el. Uramm a boldogságban s épp azért nem vettem észre azon sűrű pillantásokat, melyek egy arookban gubbasztó legény vetett rám. Mit is törődtem volna vele! Azt gondoltam, hogy én boldog vagyok, más is az.

Táncos után odaléptem a sarokban ülő legény, Julia mellé, rám egy gögőse pillantást vetve. — Nini, — mondtam — te vagy az Póti? Einye bizony alig ismerlek rád. Pajtái! Beh rég nem láttuk egymást? Neese igyál! — nyujtám neki palackomat.

— Jobb bizony, ha elcseszed az üveget, — mondá kevélyen — mert majd később megad is megint-éd.

— Jut is, marad is, — felelék, nem akarván elérteni a gögőse borsódot — hisz oly régen nem láttuk egymást s valamikor jó pajtások voltunk.

— Voltunk, de nem leszünk, — durosakódott az. — Kis Póti nem adja magát össze mindentéle koldus iradékkal.

— Azt gondoltam, a bór ég le séggyenomban arcomról; hisz Julia tanuja volt aszóváltásunknak s láttam szememből, hogy mennyire restelli megálatástomat.

— Negyven jó van, — felelék visszasa a kevély borsódot — te nem akard, hogy barátok legyenünk, én nem akarom, hogy mint ellenségek vállaljunk el egymástól, azért hát igyál Póti, — mondtam haragomat visszavertve. — A szegény ember is megkínálhatja ismerősét hébe-hóba.

— Talán bizony csak Julia előtt akarsz legénykedni, — hetyekedett a gögőse fcsók, ki most azonban rosszul számított.

Vérem felforr, de sőt amennyire csak lehetett, tartóztattam magam, nem akarva Julia előtt mitc hársátoes ember föltánni.

— Igylál Póti, — mondtam — mert ha nem iszol boromból, hisz isten fejedhes vágom palackomat.

— Tudom jól, hogy megtennéd, mert egy bójtártól minden kitelik, — válaszolt megvetően.

alaváló. Tudja a jó isten, hogy akkor nem oltottam volna-e ki élte világát, ha a többi legény el nem választ bennünket egymástól!

Póti egy sötét pillantást vetett rám, asután háttal fordított s elhagyta a csapadékot. Én tovább is ott maradtam, s táncoltam Juliakával.

A következő vasárnapon köve sem tarthattak volna vissza; alig vártam a délutánt; nem gondoltam én akkor a temetőre, csak az foggott agyamban, hogy vajon Julia eljön-e ismét? Eljött. Azt gondoltam Béla urfi, hogy egy ilyen magamheserű csikóbojtár nem tud boldog lenni, nem tud igazán szive mélyéből szeretni; de az sem áll. Juliadért tüssön-vissen keresztesültemem volna, s egy pillanás azokból a két szemekből bárányasülledé lett. A leány is „megszeretett”. Eleinte csak minden vasárnap meamentem be a faluba, hanem asután mindenesap lettem. Lenyagáltam a kertek alá, s ott elővettem fúrlyámat, melynek mélabus aszavára kijött Julia, s asután dívestük a boldogok örömeit. Igaz, hogy csak pillanatokig lehetünk együtt, de egy ily pillanat fölér az öröklet minden üdvével. Egy este seintem együtt voltunk: én Juliaát átöleltem tartottam, s csókajaimmal törekedtem félénkiséget elosztatni.

— Erressz el Miska, — mondtá ijedten, — hátha valaki meglátja bennünket, asután mit mondana a világ!

— Mit ér nekem a világ? hisz te vagy nekem egész világom, mindeneságon! Asután meg ha valaki meglátja is bennünket, semmi rosszat sem mondhatna ránk; hisz az angyalok is égben

sem szeretnek tisztában, igazabban, mint mi szeretjük egymást!

— Az ám, de a rosszemberek oly irigyek, oly nagyon szeretik másnak a boldogságot! asztudni!

— Nem törődünk mi mással, hát más se aggdóljó miattunk.

— Mégis, mégis, — mondá Julia, — már egy is hallottam a faluban pletykálni. Miska, — kérdg asután legyen, szeretsz-e te engemet igazán?

— Julika, mondtam én neheztel hangon, — hogyan tudsz télem ilyesmit kérdeni?

— Tudom, meg vagyok felőle győsdőve, — felelt a lány s leülött esemekkel folytatá tovább: — teljesíted-e egy kérelmimet?

— Száasít is, ha kell, csak nekem tobesek kedvedre.

— Hát csak arra akarlak kérni hogy ne jöjj öl gyakra, ne jöjj mindennap, — mondtá akadosottan.

Én haragosan lassítottam el kezét.

— Julia, — felelék ingerülten, — te nem szeretsz engem; lássák aszavadból is, mert ha igazán szeretnél, nem tudnál ilyesmit kérni; nem akarnál megfosztani legfőbb boldogságomtól. Menj be a hátsába, ha kívánod, sohasem jövök el többé, ha szivem csakadna is meg.

Pista (síró hangon.) „Ah, otthon egész nap olyan ostoba verseket kell tanulnom.”
 — Nagyapa. „Verseket? És mi csödra?”
 Pista. „Hát a te névnapodra kedves nagyapa!”
 *
 Megkapta.
 Egy uracs dícekedett, hogy nem épen rosszul énekel.
 — „Ígassa van, felelt rá egy másik, ön nem érekel rosszul, csak hogy a hallgató lecs rözsekt tölte.”
 *
 A s e s d csak úgy ssakad. Egy ur, ki esernyő nélkül indult el basulról és derekasan megakadt, int az omnibus kocsisnak, hogy álljon meg.
 Ex végig néz rajta, astán kimondatlan megvételssel oda: „Hát az ur halastónak nési az én kocsimat?”
 *
 Vilmos császár borbély a, minden héten háromszor, délieltől 10 órákor borotválja az uralkodót s mindössz rendszeren elkérik.
 — „Kossut jár az órája, mondá neki a napokban a császárs, adok önnek egy másikat, de pontosabb legyen ám!”
 A borbély örömmel elvete vette át a drága arany órá, de mult hó 26-án megint négy percet késett.
 A császár megkérdte mutassa meg az óráját, lolette az asztalra és így szolt: „Es az óra is rosszul jár, próbáljuk meg est a másikat, a mosolyogva nyujtja át a borbély régi óráját.”
 *
 A gyermekszobából.
 „Apa, miért vágsz olyan haragos képet?”
 — Még kérdéses, hisz az imént hallottam, mint szidott a mama, mert Mariskával megint kötekedtél!”
 — „No bizon, ha én is mindig haragos arcot vágnék, mikor te a mamát szidod!”

Vasuti menetrend.

Indul Kanizsáról.

Röggel.

Pragerhof	5 óra 20 perc	postavonat
Barca	5 óra 45 "	postavonat
Budapest	6 óra 28 "	gyoravonat
Budapest	7 óra 20 "	kevertvonat
Bécsajhly	6 óra 35 "	postavonat.

Délben.

Budapest	2 óra -	percokor postavonat
Pragerhof	2 óra 45 "	postavonat
Sopron	2 óra 15 "	postavonat
Barca	2 óra 25 "	postavonat.

Este.

Pragerhof	11 óra 20 percokor	gyoravonat
Zákány	11 óra 5 "	postavonat
Budapest	12 óra 15 "	postavonat
Bécsajhly	12 óra 5 "	postavonat.

Érkezik Kanizsára.

Röggel.

Bécsajhly	4 óra 8 percokor	postavonat
Budapest	4 óra 45 "	postavonat
Fiume	5 óra 52 "	postavonat
Pragerhof	6 óra 17 "	gyoravonat.

Délben.

Sopron	1 óra 48 percokor	postavonat
Pragerhof	1 óra 15 "	postavonat
Barca	1 óra 40 "	postavonat
Budapest	1 óra 59 "	postavonat.

Este.

Budapest	9 óra 50 percokor	kevertvonat
Bécsajhly	10 óra 26 "	postavonat
Budapest	10 óra 55 "	gyoravonat
Pragerhof	11 óra 35 "	postavonat
Barca	11 óra 25 "	postavonat.

Lapvesér és kiadó: SZALAY SÁNDOR.
 Felelős szerkesztő: VASS ÁLMOS.
 Laptulajnos: WAJDITS JÓZSEF.

Arverési hirdelményi kivonat.

3176. sz. tkv. 1884.

Az alsó-lendvai kir. járásbíró-ság, mint telekkönyvi hatóság köz-hírré teszi, hogy Chernel Bertha Ilona végrehajtásának Fata, Ignác végrehajtását szenvedő elleni 85 frt töké követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. járásbíró-ság területén levő dobri községben fekvő, a dobri 46 sz. tjkvben A 1 1-9 + 1-7 sorsz. a. felvett és 1/4-od részben alperes Fata Ignác néven álló és az addó alapján 483 frt becsült ingatlan része az árverést 483 frtban ezenel megállapított kikéltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1884. évi decz. hó 20-ik napján d. e. 10 órákor dobri községben a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási árban alul is eladtni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsarának 10%-át vagyis 48 frt 30 krt készpénzen, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikéltőtől kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § értelmében a bántapnének a bíróság előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt kizsigóltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1884. ok-tóber 1-én, az alsó-lendvai kir. járásbíró-ság, mint tkkönyvi hatóság.

Hirdetések.

KERTÉSZ TÓDOR műiparárnk tára
 Budapest, Deotrya-utona 1. szám

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

Mulattató és tanulmányi játékok leányok

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

Karácsonyi ajándék kiállítás

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

Tréfa

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

Caligó, ragyogó fényes karácsonyfadékoráció

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

Csemegek

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

Társasjáték

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

Georgé Pate pektorale-ja

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

Tannochinin-hajkenőcs

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

Egyetemes tisztító-só

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

Amerikai koszvény-kenőcs

Az itt először tárgyaltól egy válasszatok összeállításba 5, 10, 15-30 frt, egyúttal szombati nyaralás-egyéb-nyaralás is. Összege félpenya 1 fr.

II. KINCSEM-SORSJÁTÉK

1. főnyeremény forint

2. főnyeremény 20.000 forint o. ált.

3. főnyeremény 10.000 forint o. ált.

4. főnyeremény 5.000 forint o. ált.

5. főnyeremény 3.000 forint o. ált.

6. főnyeremény 2.000 forint o. ált.

7. főnyeremény 1.000 forint o. ált.

8. főnyeremény 500 forint o. ált.

9. főnyeremény 200 forint o. ált.

10. főnyeremény 100 forint o. ált.

11. főnyeremény 50 forint o. ált.

12. főnyeremény 20 forint o. ált.

13. főnyeremény 10 forint o. ált.

14. főnyeremény 5 forint o. ált.

15. főnyeremény 2 forint o. ált.

16. főnyeremény 1 forint o. ált.

17. főnyeremény 50 cent o. ált.

18. főnyeremény 20 cent o. ált.

19. főnyeremény 10 cent o. ált.

20. főnyeremény 5 cent o. ált.

21. főnyeremény 2 cent o. ált.

22. főnyeremény 1 cent o. ált.

23. főnyeremény 50 mill o. ált.

24. főnyeremény 20 mill o. ált.

25. főnyeremény 10 mill o. ált.

26. főnyeremény 5 mill o. ált.

27. főnyeremény 2 mill o. ált.

28. főnyeremény 1 mill o. ált.

29. főnyeremény 500 mill o. ált.

30. főnyeremény 200 mill o. ált.

31. főnyeremény 100 mill o. ált.

32. főnyeremény 50 mill o. ált.

33. főnyeremény 20 mill o. ált.

34. főnyeremény 10 mill o. ált.

35. főnyeremény 5 mill o. ált.

36. főnyeremény 2 mill o. ált.

37. főnyeremény 1 mill o. ált.

38. főnyeremény 500 mill o. ált.

39. főnyeremény 200 mill o. ált.

40. főnyeremény 100 mill o. ált.

41. főnyeremény 50 mill o. ált.

42. főnyeremény 20 mill o. ált.

43. főnyeremény 10 mill o. ált.

44. főnyeremény 5 mill o. ált.

45. főnyeremény 2 mill o. ált.

46. főnyeremény 1 mill o. ált.

47. főnyeremény 500 mill o. ált.

48. főnyeremény 200 mill o. ált.

49. főnyeremény 100 mill o. ált.

50. főnyeremény 50 mill o. ált.

51. főnyeremény 20 mill o. ált.

52. főnyeremény 10 mill o. ált.

53. főnyeremény 5 mill o. ált.

54. főnyeremény 2 mill o. ált.

55. főnyeremény 1 mill o. ált.

56. főnyeremény 500 mill o. ált.

57. főnyeremény 200 mill o. ált.

58. főnyeremény 100 mill o. ált.

59. főnyeremény 50 mill o. ált.

60. főnyeremény 20 mill o. ált.

61. főnyeremény 10 mill o. ált.

62. főnyeremény 5 mill o. ált.

63. főnyeremény 2 mill o. ált.

64. főnyeremény 1 mill o. ált.

65. főnyeremény 500 mill o. ált.

66. főnyeremény 200 mill o. ált.

67. főnyeremény 100 mill o. ált.

68. főnyeremény 50 mill o. ált.

69. főnyeremény 20 mill o. ált.

70. főnyeremény 10 mill o. ált.

71. főnyeremény 5 mill o. ált.

72. főnyeremény 2 mill o. ált.

73. főnyeremény 1 mill o. ált.

74. főnyeremény 500 mill o. ált.

75. főnyeremény 200 mill o. ált.

76. főnyeremény 100 mill o. ált.

77. főnyeremény 50 mill o. ált.

78. főnyeremény 20 mill o. ált.

79. főnyeremény 10 mill o. ált.

80. főnyeremény 5 mill o. ált.

81. főnyeremény 2 mill o. ált.

82. főnyeremény 1 mill o. ált.

83. főnyeremény 500 mill o. ált.

84. főnyeremény 200 mill o. ált.

85. főnyeremény 100 mill o. ált.

86. főnyeremény 50 mill o. ált.

87. főnyeremény 20 mill o. ált.

88. főnyeremény 10 mill o. ált.

89. főnyeremény 5 mill o. ált.

90. főnyeremény 2 mill o. ált.

91. főnyeremény 1 mill o. ált.

92. főnyeremény 500 mill o. ált.

93. főnyeremény 200 mill o. ált.

94. főnyeremény 100 mill o. ált.

95. főnyeremény 50 mill o. ált.

96. főnyeremény 20 mill o. ált.

97. főnyeremény 10 mill o. ált.

98. főnyeremény 5 mill o. ált.

99. főnyeremény 2 mill o. ált.

100. főnyeremény 1 mill o. ált.

101. főnyeremény 500 mill o. ált.

102. főnyeremény 200 mill o. ált.

103. főnyeremény 100 mill o. ált.

104. főnyeremény 50 mill o. ált.

105. főnyeremény 20 mill o. ált.

106. főnyeremény 10 mill o. ált.

107. főnyeremény 5 mill o. ált.

108. főnyeremény 2 mill o. ált.

109. főnyeremény 1 mill o. ált.

110. főnyeremény 500 mill o. ált.

111. főnyeremény 200 mill o. ált.

112. főnyeremény 100 mill o. ált.

113. főnyeremény 50 mill o. ált.

114. főnyeremény 20 mill o. ált.

115. főnyeremény 10 mill o. ált.

116. főnyeremény 5 mill o. ált.

117. főnyeremény 2 mill o. ált.

118. főnyeremény 1 mill o. ált.

119. főnyeremény 500 mill o. ált.

120. főnyeremény 200 mill o. ált.

121. főnyeremény 100 mill o. ált.

122. főnyeremény 50 mill o. ált.

123. főnyeremény 20 mill o. ált.

124. főnyeremény 10 mill o. ált.

125. főnyeremény 5 mill o. ált.

126. főnyeremény 2 mill o. ált.

127. főnyeremény 1 mill o. ált.

128. főnyeremény 500 mill o. ált.

129. főnyeremény 200 mill o. ált.

130. főnyeremény 100 mill o. ált.

131. főnyeremény 50 mill o. ált.

132. főnyeremény 20 mill o. ált.

133. főnyeremény 10 mill o. ált.

134. főnyeremény 5 mill o. ált.

135. főnyeremény 2 mill o. ált.

136. főnyeremény 1 mill o. ált.

137. főnyeremény 500 mill o. ált.

138. főnyeremény 200 mill o. ált.

139. főnyeremény 100 mill o. ált.

140. főnyeremény 50 mill o. ált.

141. főnyeremény 20 mill o. ált.

142. főnyeremény 10 mill o. ált.

143. főnyeremény 5 mill o. ált.

144. főnyeremény 2 mill o. ált.

145. főnyeremény 1 mill o. ált.

146. főnyeremény 500 mill o. ált.

147. főnyeremény 200 mill o. ált.

148. főnyeremény 100 mill o. ált.

149. főnyeremény 50 mill o. ált.

150. főnyeremény 20 mill o. ált.

151. főnyeremény 10 mill o. ált.

152. főnyeremény 5 mill o. ált.

153. főnyeremény 2 mill o. ált.

154. főnyeremény 1 mill o. ált.

155. főnyeremény 500 mill o. ált.

156. főnyeremény 200 mill o. ált.

157. főnyeremény 100 mill o. ált.

158. főnyeremény 50 mill o. ált.

159. főnyeremény 20 mill o. ált.

160. főnyeremény 10 mill o. ált.

161. főnyeremény 5 mill o. ált.

162. főnyeremény 2 mill o. ált.

163. főnyeremény 1 mill o. ált.

164. főnyeremény 500 mill o. ált.

165. főnyeremény 200 mill o. ált.

166. főnyeremény 100 mill o. ált.

167. főnyeremény 50 mill o. ált.

168. főnyeremény 20 mill o. ált.

169. főnyeremény 10 mill o. ált.

170. főnyeremény 5 mill o. ált.

171. főnyeremény 2 mill o. ált.

172. főnyeremény 1 mill o. ált.

173. főnyeremény 500 mill o. ált.

174. főnyeremény 200 mill o. ált.

175. főnyeremény 100 mill o. ált.

176. főnyeremény 50 mill o. ált.

177. főnyeremény 20 mill o. ált.

178. főnyeremény 10 mill o. ált.

179. főnyeremény 5 mill o. ált.

180. főnyeremény 2 mill o. ált.

181. főnyeremény 1 mill o. ált.

182. főnyeremény 500 mill o. ált.

183. főnyeremény 200 mill o. ált.

184. főnyeremény 100 mill o. ált.

185. főnyeremény 50 mill o. ált.

186. főnyeremény 20 mill o. ált.

187. főnyeremény 10 mill o. ált.

188. főnyeremény 5 mill o. ált.

189. főnyeremény 2 mill o. ált.

190. főnyeremény 1 mill o. ált.

191. főnyeremény 500 mill o. ált.

192. főnyeremény 200 mill o. ált.

193. főnyeremény 100 mill o. ált.

194. főnyeremény 50 mill o. ált.

195. főnyeremény 20 mill o. ált.

196. főnyeremény 10 mill o. ált.

197. főnyeremény 5 mill o. ált.

198. főnyeremény 2 mill o. ált.

199. főnyeremény 1 mill o. ált.

200. főnyeremény 500 mill o. ált.

201. főnyeremény 200 mill o. ált.

202. főnyeremény 100 mill o. ált.

203. főnyeremény 50 mill o. ált.

204. főnyeremény 20 mill o. ált.

205. főnyeremény 10 mill o. ált.

206. főnyeremény 5 mill o. ált.

207. főnyeremény 2 mill o. ált.

208. főnyeremény 1 mill o. ált.

209. főnyeremény 500 mill o. ált.

210. főnyeremény 200 mill o. ált.

211. főnyeremény 100 mill o. ált.

212. főnyeremény 50 mill o. ált.

213. főnyeremény 20 mill o. ált.

214. főnyeremény 10 mill o. ált.

215. főnyeremény 5 mill o. ált.

216. főnyeremény 2 mill o. ált.

217. főnyeremény 1 mill o. ált.

218. főnyeremény 500 mill o. ált.

219. főnyeremény 200 mill o. ált.

220. főnyeremény 100 mill o. ált.

221. főnyeremény 50 mill o. ált.

222. főnyeremény 20 mill o. ált.

223. főnyeremény 10 mill o. ált.

224. főnyeremény 5 mill o. ált.

225. főnyeremény 2 mill o. ált.

226. főnyeremény 1 mill o. ált.

227. főnyeremény 500 mill o. ált.

228. főnyeremény 200 mill o. ált.

229. főnyeremény 100 mill o. ált.

230. főnyeremény 50 mill o. ált.

231. főnyeremény 20 mill o. ált.

232. főnyeremény 10 mill o. ált.

233. főnyeremény 5 mill o. ált.

234. főnyeremény 2 mill o. ált.

235. főnyeremény 1 mill o. ált.

236. főnyeremény 500 mill o. ált.

237. főnyeremény 200 mill o. ált.

238. főnyeremény 100 mill o. ált.

239. főnyeremény 50 mill o. ált.

240. főnyeremény 20 mill o. ált.

241. főnyeremény 10 mill o. ált.

242. főnyeremény 5 mill o. ált.

243. főnyeremény 2 mill o. ált.

244. főnyeremény 1 mill o. ált.

245. főnyeremény 500 mill o. ált.

246. főnyeremény 200 mill o. ált.

247. főnyeremény 100 mill o. ált.

248. főnyeremény 50 mill o. ált.

249. főnyeremény 20 mill o. ált.

250. főnyeremény 10 mill o. ált.

251. főnyeremény 5 mill o. ált.

252. főnyeremény 2 mill o. ált.

253. főnyeremény 1 mill o. ált.

254. főnyeremény 500 mill o. ált.

255. főnyeremény 200 mill o. ált.

256. főnyeremény 100 mill o. ált.

257. főnyeremény 50 mill o. ált.

258. főnyeremény 20 mill o. ált.

259. főnyeremény 10 mill o. ált.

260. főnyeremény 5 mill o. ált.

261. főnyeremény 2 mill o. ált.

262. főnyeremény 1 mill o. ált.

263. főnyeremény 500 mill o. ált.

264. főnyeremény 200 mill o. ált.

265. főnyeremény 100 mill o. ált.

266. főnyeremény 50 mill o. ált.

267. főnyeremény 20 mill o. ált.

268. főnyeremény 10 mill o. ált.

269. főnyeremény 5 mill o. ált.

270. főnyeremény 2 mill o. ált.

271. főnyeremény 1 mill o. ált.

272. főnyeremény 500 mill o. ált.

273. főnyeremény 200 mill o. ált.

274. főnyeremény 100 mill o. ált.

275. főnyeremény 50 mill o. ált.

276. főnyeremény 20 mill o. ált.

277. főnyeremény 10 mill o. ált.

278. főnyeremény 5 mill o. ált.

279. főnyeremény 2 mill o. ált.

280. főnyeremény 1 mill o. ált.

281. főnyeremény 500 mill o. ált.

282. főnyeremény 200 mill o. ált.

283. főnyeremény 100 mill o. ált.

284. főnyeremény 50 mill o. ált.

285. főnyeremény 20 mill o. ált.

286. főnyeremény 10 mill o. ált.

287. főnyeremény 5 mill o. ált.

288. főnyeremény 2 mill o. ált.

289. főnyeremény 1 mill o. ált.

290. főnyeremény 500 mill o. ált.

291. főnyeremény 200 mill o. ált.

292. főnyeremény 100 mill o. ált.

293. főnyeremény 50 mill o. ált.

294. főnyeremény 20 mill o. ált.

295. főnyeremény 10 mill o. ált.

296. főnyeremény 5 mill o. ált.

297. főnyeremény 2 mill o. ált.

298. főnyeremény 1 mill o. ált.

299. főnyeremény 500 mill o. ált.

300. főnyeremény 200 mill o. ált.

301. főnyeremény 100 mill o. ált.

302. főnyeremény 50 mill o. ált.

303. főnyeremény 20 mill o. ált.

304. főnyeremény 10 mill o. ált.

305. főnyeremény 5 mill o. ált.

306. főnyeremény 2 mill o. ált.

307. főnyeremény 1 mill o. ált.

308. főnyeremény 500 mill o. ált.

309. főnyeremény 200 mill o. ált.

310. főnyeremény 100 mill o. ált.

311. főnyeremény 50 mill o. ált.

312. főnyeremény 20 mill o. ált.

313. főnyeremény 10 mill o. ált.

314. főnyeremény 5 mill o. ált.

315. főnyeremény 2 mill o. ált.

316. főnyeremény 1 mill o. ált.

317. főnyeremény 500 mill o. ált.

318. főnyeremény 200 mill o. ált.

319. főnyeremény 100 mill o. ált.

320. főnyeremény 50 mill o. ált.

321. főnyeremény 20 mill o. ált.

322. főnyeremény 10 mill o. ált.

323. főnyeremény 5 mill o. ált.

324. főnyeremény 2 mill o. ált.

325. főnyeremény 1 mill o. ált.

326. főnyeremény 500 mill o. ált.

327. főnyeremény 200 mill o. ált.

328. főnyeremény 100 mill o. ált.

329. főnyeremény 50 mill o. ált.

330. főnyeremény 20 mill o. ált.

331. főnyeremény 10 mill o. ált.

332. főnyeremény 5 mill o. ált.

333. főnyeremény 2 mill o. ált.

334. főnyeremény 1 mill o. ált.

335. főnyeremény 500 mill o. ált.

336. főnyeremény 200 mill o. ált.

337. főnyeremény 100 mill o. ált.

338. főnyeremény 50 mill o. ált.

339. főnyeremény 20 mill o. ált.

340. főnyeremény 10 mill o. ált.

341. főnyeremény 5 mill o. ált.

342. főnyeremény 2 mill o. ált.

343. főnyeremény 1 mill o. ált.

344. főnyeremény 500 mill o. ált.

345. főnyeremény 200 mill o. ált.

346. főnyeremény 100 mill o. ált.

347. főnyeremény 50 mill o. ált.

348. főnyeremény 20 mill o. ált.

349. főnyeremény 10 mill o. ált.

350. főnyeremény 5 mill o. ált.

351. főnyeremény 2 mill o. ált.

352. főnyeremény 1 mill o. ált.

353. főnyeremény 500 mill o. ált.

354. főnyeremény 200 mill o. ált.

355. főnyeremény 100 mill o. ált.

356. főnyeremény 50 mill o. ált.

357. főnyeremény 20 mill o. ált.

358. főnyeremény 10 mill o. ált.

359. főnyeremény 5 mill o. ált.

360. főnyeremény 2 mill o. ált.

361. főnyeremény 1 mill o. ált.

362. főnyeremény 500 mill o. ált.

363. főnyeremény 200 mill o. ált.

364. főnyeremény 100 mill o. ált.

365. főnyeremény 50 mill o. ált.

366. főnyeremény 20 mill o. ált.

367. főnyeremény 10 mill o. ált.

368. főnyeremény 5 mill o. ált.

369. főnyeremény 2 mill o. ált.

370. főnyeremény 1 mill o. ált.

371. főnyeremény 500 mill o. ált.

372. főnyeremény 200 mill o. ált.

373. főnyeremény 100 mill o. ált.

374. főnyeremény 50 mill o. ált.

375. főnyeremény 20 mill o. ált.

376. főnyeremény 10 mill o. ált.

377. főnyeremény 5 mill o. ált.

378. főnyeremény 2 mill o. ált.

379. főnyeremény 1 mill o. ált.

380. főnyeremény 500 mill o. ált.

381. főnyeremény 200 mill o. ált.

382. főnyeremény 100 mill o. ált.

383. főnyeremény 50 mill o. ált.

384. főnyeremény 20 mill o. ált.

385. főnyeremény 10 mill o. ált.

386. főnyeremény 5 mill o. ált.

387. főnyeremény 2 mill o. ált.

388. főnyeremény 1 mill o. ált.

389. főnyeremény 500 mill o. ált.

390. főnyeremény 200 mill o. ált.

391. főnyeremény 100 mill o. ált.

392. főnyeremény 50 mill o. ált.

393. főnyeremény 20 mill o. ált.

394. főnyeremény 10 mill o. ált.

395. főnyeremény 5 mill o. ált.

396. főnyeremény 2 mill o. ált.

397. főnyeremény 1 mill o. ált.

398. főnyeremény 500 mill o. ált.

399. főnyeremény 200 mill o. ált.

400. főnyeremény 100 mill o. ált.

401. főnyeremény 50 mill o. ált.

402. főnyeremény 20 mill o. ált.

403. főnyeremény 10 mill o. ált.

404. főnyeremény 5 mill o. ált.

405. főnyeremény 2 mill o. ált.

406. főnyeremény 1 mill o. ált.

407. főnyeremény 500 mill o. ált.

408. főnyeremény 200 mill o. ált.

409. főnyeremény 100 mill o. ált.

410. főnyeremény 50 mill o. ált.

411. főnyeremény 20 mill o. ált.

412. főnyeremény 10 mill o. ált.

413. főnyeremény 5 mill o. ált.

414. főnyeremény 2 mill o. ált.

415. főnyeremény 1 mill o. ált.

416. főnyeremény 500 mill o. ált.

417. főnyeremény 200 mill o. ált.

418. főnyeremény 100 mill o. ált.

419. főnyeremény 50 mill o. ált.

420. főnyeremény 20 mill o. ált.

421. főnyeremény 10 mill o. ált.

422. főnyeremény 5 mill o. ált.

423. főnyeremény 2 mill o. ált.

424. főnyeremény 1 mill o. ált.

425. főnyeremény 500 mill o. ált.

426. főnyeremény 200 mill o. ált.

427. főnyeremény 100

Előfizetési ár:
egész évre 8 frt.
fél évre 4
negyed évre 2
Egyes szám 10 kr.

HIRDETÉSEK
8 hasábos nettó sorban 7, másodsor
6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTÉRTEBEN
soronként 10 kr-ért vétetek fel.
Kisutazói illeték minden egyes hírle-
tért 30 kr-évetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető költemények a szerkesztőhöz, anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intőendők:
NAGY-KANIZSÁN
Wlassicscház.
Bérmentélen levelek csak in-eretes munkatársaktól fogadhatók el.
Készítők vissza nem küldetnek.

A nagy-kanizsai „Kereskedelmi Iparbank”, „nagy-kanizsai önk. tűzoltó-egylet”, a „zala megyei általános tanítótestület”, a „nagy-kanizsai kisdudnevelő egyesület”, a „nagy-kanizsai tisztító-egylet”, a „szoproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmánya”, hivatalos lapja.

Hetenként kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

A divat

A divat az a nőknél a mi a férfiaknál a politika — folytonosan változó — az elavult eszméket, a régi divatot elfelejtik s helyükbe a kor haladási szellemének megfelelő eszmék, nézetek — a folytonosan fejlődő főmódozó szépséget illetően megfelelő divat foglalja el a tért. De a mint a politikában ferdeségek, úgy a divatban is inaszethetikai dolgok fordulnak elő, a divat a „kendőzés” aljas eszközévé fajult el. A Keitthoffer-féle czék szab. gyártmányai ugyszólván elmaradhatlan keléket képeznek a mai divatos öltözködésnél, a mely gyártmányok pedig igen kétes értékűek morális szempontból, s ha elismerjük azt, hogy a nő erkölcsi érzetének ugyszólván tükrö a ruházat, el kell ismernünk egyszerűsünet azt is, hogy a mai divatos öltözködés a női szeméremzert eltempultságát nyíltan hirdeti.

Manapság pedig már minden nő — a polgári osztályhoz tartozó nőtől kezdve a fürangú hölgyig, — azaz általános divat szerint öltözködik, általános divat szerint felszöködik, a divat szerint tesz és cselekszik; szóval mindenütt és mindenben a divat szelleme kísért.

Pedig végtelen káros következményei vannak a divatnak nemcsak erkölcsi hanem egyéni érzelem, családi és nemzetgazdasági szempontból is.

A folytonos divatos öltözködés rendkívül növeli a női huságot, az irigykedést s szélesszűkedszt, s éppen azért megfoghatatlan előttünk ama körülmény, hogy az anyák maguk azok, kik legjobban növelik e két nemtelen tulajdost leányaikban, amennyiben már a kis bétét és divatos ruhában járatják.

Valóban neveléses előttünk oly anya, ki a legnagyobb gondnal és költséggel öltözteti fel leánykáját, az

annya hirhdt „gyermekbálra” hol hölgyeknek nevezik ama kis lánykát, kiknek még gyermekszobában volna helyök. Leánya erkölcsi és érzelmi életének lesz gyilkosává ily anya, mert a korai mulatozás által érzéketlenné teszi szívét, kiöli belőle a szép és nemes érzelmeket, hín szeszélyes, könnyelmű, kicsapongó nőt nevel fel. Ily nőből soha sem lehet jó anya, jó feleség, honleány.

A családi életben a divatoskodó nők — soha sem tartják egyensúlyban kiadávaikat a bevétellel, az öltözködési luxus oly mérvű, az ezáltal okozott kiadások oly nagyok, hogy a végeredmény csakis elszegényedés lehet. Az ily nők gondoljai csak is a külső díszítése felé irányulnak, ezáltal elhanyagolják a háztartást, megzavarják a boldog és melegegedet házas életrendet.

Nőink felfogása szerint a divatos öltözködés főkéllékei, hogy az öltözködést párisban készítsék, brüsszeli csipkével legyen földiszítve, a kalappon forró égövi madarak tollal lengjenek — Párisi minta után hazai gyártmányból készült divatos öltözködésnek telényi értéke sincs.

Nem czéлом ugyan ellenmondásba jönni azokkal, kik azt vitatják, hogy a főmódozó öltözködésben egyedül a párisi illetőleg a francia nők tulajdonsága, s ezért méltok az utánzásra, de mint honleány szót kell emelnem ama külföldi előszeretett ellen, melylyel nőink a külföldi különösen a francia gyártmányok iránt viseltetnek. Mi kido-báljunk a pénzt a külföld számára és a szegény magyar iparos tengeti életét.

Törökvésünk tehát — tisztelt olvasó nőim ne a külsődíszítése hanem inkább a szív és a lélek kép-zése felé irányuljanak, mert az a nő kinek szívében csakis a szép és jó iránti szeretet fészkel, az sokkal

mélyebb benyomást gyakorolhat a férfiú lelkére, mint az ki csak külsősejével hódít. A külső szépség mulandó s vele együtt elmúlnak ama érzelmek, melyeket külső szépségünkkel ébresztettünk, de a szív érzelmek, azok nem irthatók ki a kebelből sohasem.

RIGLER CO. STANTIA.

Milyen leánynevelő intézetet kell váro-sunkba?

Mindazt, amit e hírlap f. évi 98. számában a „Középszkolát leányok számára Nagy-Kanizsán” című cikk irója elmond én is szívesen aláírom és vallom.

Nagy-Kanizsának magasabb kiképzést czélzó leánynevelő intézete csak akkor lehet és kell gondolnia, ha az alapvető, elemi oktatás tekintetében teljesen szilárd és szép jövőt ígéro színvonalon áll.

És akkor is — midőn egy ily intézet szervezésére gondol, tekintettel kell lennie és pedig első sorban arra, hogy annak gyakorlati értéke is legyen.

Ha hát a közép leányiskolának pedig gyakorlati értéke a szó szoros értelmében ez idő szerint nincs. A növendékek az ott szerzendő ismereteket az életben csak alig és elvétve értékesíthetnék. Mert togyuk fel, hogy egyik másik növendék elvégezzi a középszkola 3 osztályát. Mi lehet azután? Táviró, postás. Ezzel vége.

Ha már tanító akar lenni akkor még el kell végeznie a szakiskolát, a tanítóképező intézetet is. Postás és táviró pedig lehet a középszkola elvégzése nélkül is.

Ebből látható, hogy korunkban még a középleányiskolának gyakorlati értéke nálunk nincsen.

Vagy csak azért kapjunk mi középleányiskolát, hogy egyik másik tekintélyesebb vagyoni állásban levő

szülő gyermekének ezen vagyoni álláshoz mérten magasabb nevelést adhasson?

Hát iszen magában az a törekvés, vagyonosabb szülők részéről, hogy leányaiknak — tán éppen a jövőre való tekintetből — nem tudhatván: házassági összeköttetések minő magasrangú körök levegőjébe emelik őket — lehetőleg magasabb nemű, úgy nevezet salon képzést adni ügyekeznek; nagyon rendén van; dicsekedet érdemel; de e specialis czél mellett nem szabad megfeledkezni az általánosabb, a gyakorlati czélról, arról t. i. hogy ezen magasabb nemű kiképzés kenyérkereseti tökétt is képezzen. Mert ha már egy magasabb leányiskolát állítunk, azt nem csupán a vagyonos osztály, hanem a szegényebb orsúak gyermekeinek is állítjuk. Az utóbbiak pedig bizonyára nem a magasabb nemű salonképességet okért tanulnak, hanem hogy ismereteiket a gyakorlati életben anyagilag is értékesíthessék.

Ha tehát Nagy-Kanizsa felsőbb leányiskolára gondol s annak létesítésén buzgólkodik, akkor oly intézetet törekedjék alapítani, melyben a vagyonos osztályból származottak magasabb műveltséget, a szegényebb sorsúak pedig gyakorlati kiképzést nyerjenek! Ez pedig a tanító-nőképzőintézet.

A tanító-nőképzőkben ez idő szerint a latin- és görög classicumon kívül mindent tanítanak és pedig el lehet mondani szép alapossgálgal és kellő terjedelemben. Nagy súly van fektetve a németnyelv-és irodalom tanítására; minden intézetnél külön tanára van a francia-nyelv és az angolnyelvnek és irodalomnak is.

Ugy hogy az a nő, ki ma hazánk bármelyik tanító-nőképzőintézetének tudományköreiből tanképzést nyert, ismereteinél fogva a legmagasabb rangúknak nemcsak

salonjában, hanem — s ezzel szerintünk több lesz mondva — nevelő szobájában is méltón helyet foglalhat s azt képes is leaz betölteni.

Erre jó lesz irányadó körünknek gondolniok! Erre ózva, ha ajánlat tétetik, bizonyára a ministerium is melegebben karolja föl, mert ennek itt a határszélien nemzetiségi szempontból missiója is volna. Olyan missiója, aminő van p. Csáktornyanak.

Ez nem is kerülne olyan áldozatra, mint a közép leányiskola s városunkon mégis roppant nagyot lendítene.

Íde azután városunk vagyonosabb és szegényebb sorsú szülők egyaránt bejárthatnák leányaikat, s mindegyik elnyerné itt — habár más-más czéllal — a magasabb kiképzetést.

Ezért azután csakugyan áldog emlegetnék a létesítésén buzgólkodók neveit városunk azon polgárai, kiknek lányai — szép tehetségek dacára — itthon züllenek magasabb kiképzetés hiányában; mert szerény, s talan nyomozott anyagi viszonyaik közt a harmadik, negyedik vármegyébe való menetelt s az ottani tanítással ígéro — tán abszolte csekély — költségeket előteremteni nem bírják.

Nagy áldás lenne ez nemcsak meggyőnkre, hanem a szomszédos megyékre is, mert a leányaikat képezetnek dhajtó szegényebb sorsú szülőknek nem kellene e czéllal Győrbe vagy Budapestre költösgeskedniök.

Ily módon lehetne tehát — szerény nézetem szerint — a magasabb kiképzést czélzó leányiskola kérdészt legpraktikusabban megoldani; ily módon nyújthatók roppant nagy előny a vagyonos szülőknek és áldás a szegényebb sorsúknak. Elmélkedjünk és cselekedjünk!

TÁRCSA.

Régi dalok.

Álmamban mindig, mindig Olyan szomorúnak látsz. Pedig ősem minden perczod, Azt becsülsz, akik látnak.

Álmamban mindig, mindig Bántakönyvt ejtesz értem. Valóban meg egyedül én Ezen szótát hibás kértem

Álmamban: rám borulva, Kinyúl a láng szép orczán... Cökölés... Óléks... Ebben pedig Te léssz — tudom! — a halálom.

Még csak alj ismeretek, Szeresni k fürdő, lányok, Mint szerelmes az ójszák, Minden fényes csillagba.

Álmamban rég láttalak, Szőke futrid omilásvál... Ölelkesszt illetem a te Fényes lelköd világát.

Beszélt két szemedem át A ragyogó menyasszonyba... Valóban meg kárhözöttélt Birtam, sírok mind! hiába!

Hűd a te szíved nagyon... Vagy csak ölem időgen?! Gyűlölsz, átkoz, csak ne maradj Ny dermostól hidegen!

Hűd el, hogy e hideg kösönyt Megbánod még egykoron. Megbánásod könye csakhogy Késő lesz már... síromon,

MIKLÓSSY KÁROLY.

Katona-dalok.

Írta: Németh Géza.

(Folytatás.)

— Mának a menyasszonya vagy? — csüdték, a leányt magamtól durván ellassitva, — úgy, s te engem csak boldontottál? Nekem ígértél hűséget, midőn tudad, hogy nemokára más veszté oltírhos? Te engem vigasztaltál, midőn agódtam, hogy szután annál mélyebben taníts a késégsbeosztó örvénybe? Hát csak husag szavak voltak, melyekkel bizonyítást szerelmedet, s melyeknek én elég boldon voltam jobban hinni, mint a szent irásnak? Julia, Julia, te engem megöltél, te megrontottad egész életemet, de azért nem átkoslak, s csak azt kívánom, hogy mitől előbb felejt el. Eredj, eredj, mának a menyasszonya vagy, vőlegényed vár rád.

Haragosan elfordultam tőle.

A segény leány reszkettét, mint a nyárfá levél.

— Ugy ám, — mondá hangosan fősökogva, — de én inkább a kutba ugrom, mintsem ahoz a házasító Kis Petihez menjek, akit gyűlölök, mint a bűntömet.

Ha valaki két fogatott volna meg szívemben, lán nem fájt volna úgy, mint ezen név hallása. Ökleim akaratom elintézére össegöröcsődötök, s csak szisszavetört ki mellemből a hang, midőn kérdésem:

— Tehát Kis Peti? Jól van, — folytatám magamat össegövedve, — a név nem sokat hat a dologra, elég anyyi, hogy

te más leassz; mit törődöm vele, akárki legyen is az a más.

— Még te is így beszélsz, Miska? — sokogott a leány, — még te is el akarasz hagyni akkor, midőn vigaszra legötöbbszülököttem van? Am menj. — folytatá dacosan, — te vetted szememre, hogy nem szeretlek, most én mondhatnám azt terőlad, nos menj, ha mondom, vagy még azt akarod, hogy szívem itt előtted repedjen meg? Csak egyet ígérj meg! Ugy-e, majd előjön temetésemtre, s ha majd kint a temetőben pihelek, eljősz néha-néha fejfémat meglátogatni, s olyankor visszagondolsz a szerencsétlen Juliarra.

A leány ismét heves sokogásba tört ki az utóbbi beszéd alatt.

— Julia! — kiálték föl örömszással, — ha bízhetnék szavainak! Ha tudnám, hogy is is oly igazán szeretsz engem, mint a mily igazán én téged szeretlek!

Szeleiden állottam át karcos derekát, a ó nem törekedett az ölelé karköböl kibontakozni, s ajkai alig hallhatólag auttozták: Kedvesem, egyetlenem!

— Asután — folytatá kis asünet nán — az az utólatos Peti mindig utólatam jár, mindig lelelkődik; tegnap este is, alig hogy te elmentél, ott láttam a kertkerítés mellett lappangani. Csakis azért kártelek aselőt, hogy ne jöjjölj gyakra, mert hát ha valami baj érnel! Én tudom, hogy Peti mindenre képes, — mondá agógdóva kedvesem.

— De hiszen csak én léssz meg valshol, majd torkára forrasztom a lelkölődet, — moudám keskenyvel fenyegetve.

— Csak valami boldonságot ne tégy, Miska, — inte a leány, — hogy aszút megad is bajba kerülj. A kézfogó után úgy is ol kell neki menni, s asalatt sok változhatik.

— Igazad van, — kiálték örömmel, — csak most jut eszembe, hogy Peti bevált katonának, s nemokára beless hiva asredéhes. De éppen azért különös, hogy most akarja apád a kézfogót megtartani, pedig ha jól tudom, három évig oda kell maradnia.

— Az úgy van, — világosított föl Julia, — hogy sa ó apja apám uralmalmeg gyermekkorj jó barátok, s meg mikor mi mindketten kicsinyek voltunk, már akkor egymásnak szántak benutintást.

— Hát a nélkül nem maradhatnánk jó barátok? Apád okos ember, s ha megmondod, hogy Peti nem szereted, bizonyára nem teendí leányát szerencsétlenné.

— Mondtam én azt már nem egyszer, de ő mindig csak azt moudja, hogy még gyermek vagyok. Majd mire Peti hazajön, másképp fogok gondolkodni. Ha nem azért én jól tudom, hogy jókább meghalok, mintsem a Petié legyek, — sokogott a segény leány.

— Ne sírj édes Julikám, — vigasztaltam a sokogót, — hisz itt vagyok én, a most már látom, hogy igazán szeretsz. Magad mondád, hogy mi egymásnak vagyunk teremtve, s szeretnem tudni, ki lenne szon ember, aki bennünket elválasszana!

— Éc! — szólt meg egy hang, s meglepetve láttam a kerítés melől két

alakat előlépni. Az egyik Julia apja volt, míg a másikban Kis Peti kárbörvendő arcára ismertem.

— Hát nem volt igazam? — kérdé es utóbbi kaján nevetéssel.

— Jaj nekem! — sikoltott föl Julia, — apám uralm!

Az őreg egy dorgáló s kemény pillantást vetett Juliarra.

— Hát azt érdemeltem én tőled, Julia, — mondá, — másfél kellett meghallanom, hogy te éjszák idején idegen legénynevelő tartassz öszejövetelket? Gondoltál-e arra, hogy mily segényet hozol ös fejemre?

— Midőn ily bítasággal adod össemagadat, — toldá huság a kárbörvendő vőlegény.

— Peti ösém, most én beszélek, — szakította félbe az őreg rám mutatva. — Hát nem tudtál te szólni, hogy est itt szereted? Olyan ross voltam én huság, hogy titkolódom kellett?

A leány felelet helyett csak sokogott tudott.

— Peti uram, — eselítám én meg a megbántott őregot, — midet akarja leányt szívét megtörtni? Ha tudná, hogy mily ártatlanni bánatlassza, bizonyára megbánná kemény szavait. Igaz hogy mi szeretjük egymást Juliarral, de hogy mit ő birtó uramnak el nem ártult, nem lehet csodálni, mert hisz magunknak is alig mertük bevallani. Avonfőltl én esegény fü vagyok bár, de mégis elég büszke arra, hogy kedvesem szerelmével vissza ne éjlek. Azt hiszem semmi megaláztatás sincs abban, ha egy ifjú pár megcserezi egymást. De nem is vagyok

Jegyzőkönyv

a soproni kereskedelmi s iparkamarának 1884. évi október hó 23. tartott rendes közös üléséről.

(Folytatás.)

Elintéztett miniszteri leiratok:

243. A nagyméltóság m. kir. földmiveltés- ipar- és kereskedelmiügyi miniszteriumnak f. 1884. évi szeptember hó 3-án 40, 131 szám alatt kelt leirata, s a kamarakerület területén az 1885. év folyamán tartandó jelentékenyebb marhaszárokra vonatkozóan az 1885. év szeptember hó 15-én 38,906 szám alatt kelt leirata, s vasutak által szállított árnyak és leltári tárgyak beszerzése iránt adandó vélemény tárgyában.

244. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 15-én 38,906 szám alatt kelt leirata, s vasutak által szállított árnyak és leltári tárgyak beszerzése iránt adandó vélemény tárgyában.

245. Széleskút, Sopronmegyebe keblezett községnek folyamodtánya, melyben vásárijai határsznpjai iránt két felvilágosítást.

246. A soproni cs. és kir. katonai élelmezési raktár megkeresése, a Sopronmegyében szokásos fuvarbér tárgyában.

247. A soproni cs. és kir. katonai élelmezési raktár megkeresése, az egyszerű kettős pókrészeknek Sopronban szokásos mozási díja iránt.

248. A községi polgármesteri hivatalnak átíratra, melyben az ottan lakó és képesítéshez kötött iparosok jegyzékének körülírt kéri.

249. A veszprémi alispán átíratra, melyben a veszprémmegyei kamarai tagok névsorát kéri.

250. Biringer Hám, kapuvári lakó megkeresése, melyben azon eljárást tudakolja, mely a házali kereskedésnek Kapuvárról leendő beállítás céljából kövendő.

251. A cs. kir. szab. déliaspályatársaság üzemeltetőségének, a díjult-feladásokról szóló kimutatás kifüggesztése és kézbesítése tárgyában érkezett átírata.

252. Gnttman D. J. szombathelyi lakosnak átírata, az antwerpeni kiállítás tárgyában.

253. Kis-Czell mezővárosnak a kamarai illetékeknek újból leendő kivétele tárgyában benyújtott kérvénye.

254. Nagy-Kanisai r. t. város tanácsának átírata, melyben az ott lakó és képesítéshez kötött mesterséget űző iparosok jegyzékét kéri.

255. Sopron sz. kir. város polgármesteri hivatalának átírata azon értesítéséről, hogy cs. és apostoli kir. felsége, legmagasabb nevünneve alkalmából f. évi október hó 4-én a sz. Mihályról címzett templomban ünnepélyes istentisztelet fog tartatni.

256. A soproni cs. kir. katonai élelmezési raktár megkeresése, a Sopronban szokásos ültetési díj és malombeli fuvarbér tárgyában.

257. Deutch J. M. szombathelyi kamarai tag ur megkeresése kamarai tagsága tartamára néve.

258. A felől-órii szolgabírósgyf átírata, melyben a Felől-Ebőrt lakó és képesítéshez kötött mesterséget űző iparosok jegyzékét kéri.

259. A soproni állami közép kereskedelmi iskola igazgatójának átírata, azon értesítésével, hogy ezen újonnan létesített intézet szeptember 20-án megnyitottatik.

260. Sopron sz. kir. városkapitányi hivatalának átírata azon iparosok névjegyzékének kiszolgáltatása végett, kik képesítéshez kötött mesterséget űznek.

261. A cs. és kir. szab. déliaspályatársaságának átírata, néhány arczuknak engedélyezett viteldij kedvezmény tárgyában.

262. Friedrich Jakob est. gotthárdi kereskedőnek megkeresése, a vámbitelés tárgyában.

263. Győr sz. kir. város városkapitányi hivatalának átírata, azon ott lakó iparosok jegyzékének kiszolgáltatása tárgyában, kik képesítéshez kötött mesterséget űznek.

264. A nagyméltóság m. kir. földmiveltés, ipar- és kereskedelmiügyi miniszterium f. évi augusztus hó 27-én 36,508 szám alatt kelt leirata szerint megengedte, hogy Sopron megye területéhez tartozó Cséreghez községe szeptember hó 29-ére első országos vásárját és évből kivételosen október hó 1-én tarthassa meg.

265. Ugyanazon miniszterium f. évi szeptember hó 18-án 41,985 szám alatt kelt leirata szerint megengedte, hogy Vas megye területéhez tartozó Pusztaszabolcs községében évenként július hó 10-én és szeptember hó 11-én, ha pedig a napok valamelyikére ünnep esnek, ugy az az évszvetkőző kösnapon országos vásár tartassék.

266. Ugyanazon miniszterium f. évi szeptember hó 15-én 42,464 szám alatt kelt leirata szerint, Vas megye területéhez tartozó Vasvár községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 29-ére első országos vásárját és évből kivételosen szeptember 30-án tarthassa meg.

267. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 15-én 42,465 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Túrje községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 29-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október hó 1-én tarthassa meg.

268. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 19-én 43,586 szám alatt kelt leirata szerint, Vas megye területéhez tartozó Miske községnek megengedtetik, hogy f. évi október hó 4-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án és december 13-ára első vásárját ugyanazon hó 15-én tarthassa meg.

269. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 43,587 szám alatt kelt leirata szerint, Vas megye területéhez tartozó Jánosháza községnek megengedtetik, hogy f. évi november hó 15-ére első országos vásárját, és évből kivételosen november hó 17-én tarthassa meg.

270. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

271. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

272. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

273. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

274. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

275. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

276. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

277. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

278. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

279. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

280. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

281. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

282. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

283. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

284. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

285. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

286. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

287. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

288. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

289. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

290. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

291. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

292. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

293. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

294. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

295. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

296. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

297. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

298. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

299. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

300. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

301. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

302. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

303. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

304. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

305. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

306. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

307. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

308. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

309. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

310. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

311. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

312. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

313. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

314. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

315. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

316. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

317. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

318. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

319. Ugyanazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 22-én 44,326 szám alatt kelt leirata szerint, Zalamegye területéhez tartozó Felől-Lendva községnek megengedtetik, hogy f. évi szeptember hó 1-ére első országos vásárját, és évből kivételosen október 6-án tarthassa meg.

Igy írta ő meg tudtán kívül azt a 150. alkalmi költeményét, melyre kiadott maig sem fogott. Mondom ő nem dote a költsézetet, hanem a költsézetet 150-ot és egy jutott abba a szerencsétlen helyesbe... a melybe jutott. Mert illik tudni, hogy aki nem eszerelmese, az nem is költő és a költők forrási állnak, mert nem tudnak szeretni anélkül, hogy langjukon ne sejenek, s nem tudnak segenyi itel nélkül, de mivel addig nincs mit inni, mig nem énekeltek, tehát nekik egysszerre kelt szeretni, énekelni és inni, előttek mindég egy tésztájú, egy szeműveg és egy borosűveg kell, hogy legyen, s így megissák a szerelmet, belecseregetnek az italba és élneklik mind a kettőt.

Fodor Pali barátom is szerelmes volt. Kőpöcs Nánán könyvkiadó és lapulajdonos lányára. És okosan, tette, azamatás nyugyszerű volt, mert így leg könnyebben juthatott volna munkái részére kiadókhoz.

Csakhogy Kőpöcs Nánán nem volt olyan botlás útút fő, mint a milynek látszott. Ő csak olyan műveket szokott áruba bocsájani, mint a „kis komáromi nagy kalendárium”, meg a „nagy komáromi kis kalendárium”, meg a „kalendáriumok kalendáriumja”, — mert ezek olcsó, de jövedelmező kiadások voltak.

Fodor Pali nagybecsű munkáit pedig csak úgy nyilatkozott hajlandónak kiadni, ha nyomdai fedezetűt legelőbb — 100 pengőket lerak. Fodor Pali — — — 100 pengő — — — Nagy-Kanisai — — — villamos kivilágítás — — — „essent család naplára” — — — s az iró diákai.

Annál inkább meglepő volt, hogy most csendes gondolkodásomból Fodor Pali azzal a rémhírrel lepett meg, hogy munkái nyomtatásban napvilágot látnak, mire tanubizonyossággal egy vastok kötetet nyomott az orrom alá, s a fölötti örmében a borbély is úgy megjött, hogy torkomból majdnem levegőt mutatónak egy kis darabot, az gondolván a szegény, hogy Pali barátom pöhszes jutván arczsájának egy évi kotrási honoráriumát most bizonyosan megfizeti vala. — Pedig a nyomtatott kötetlen kívül csak a közetkeső honorárium csodulát kapta:

„Harmenkesi theás csezer” 25 ft
Tisenkinczes üveg pohár 6 ft
Egy üvegirtó dílyany 10 ft
Elhunyt kis kutyám és a temakézelési költségek 49 ft

Összeg: 98 ft.
Kőpöcs Nánán könyvkiadó és lapulajdonos.

As egész dolog pedig így esett, már amint Fodor Pali barátunkon megosott, hogy egy díszes esetbéd alatt a paradés sobában Kőpöcs Nánán lányának épen szerelmének egy lángjártó tartott ékes diót, midőn az a öreg arcaupa vé letlenégből Pali barátunkat térdenszengette.

Erre Kőpöcs ur bujában nagyot ütött botjával — — — Remegek derékára, mire ő felajándékolt olyat ragott, hogy a poroslonok állványai minden terhével együtt felborult, a rajta lévő theás készlet összeesett, az üvegdarabok csörmpölve hulltak szét, s a szerelmi vallomással fgyelő kis moppit pedig irtalmatlanul agyoncsapta; mire fodor Pál elfutott a nődtől: „Segyén a futás, de hasnos”, s oly gyorsan ellillant, hogy észre sem vette, miszerint díszes költeményei szobából kipottyantva ott maradtak.

Igy látott Pali barátom műve napvilágot, így jutott Kőpöcs Nánán megint egy jövedelmező kiadásos, s így nem jutott segyény hási borbélyom Fodor Pali véghez vitt műteinek diájhoz.

Hírek.

— Jutalom. Karla Gyula nagykiszei lakó, kir. honvéd-hadnagy hó 11-én este a „Hein” kávéház közelében egy vastag, egykőves, gyémánt karika-gyűrűjét, (melynek alsó része sima, két oldalán pedig vésett és vastagabb) elvesztette. A becsületese megtaláló a gyűrű átsegítségével alkalmával 20 ft jutalomban fog részesített.

— A n.-kanisai „Kiadónevelő Egyesület” 1885. évi január 6-án az „Arany szarvas” eszőlde teremben táncosorszával egybekötött tombola-estélyt rendez. Belépti díj: egyesek részéről 50 kr. család; egy 1 ft. Tombolajegy 20 kr. Felvételtések készenlet fogadtatnak. A jövedelem az egyesület cséjaira fordítatik. Belépti és az egyesületi bélyegével ellátott tombolajegyek előre kaphatók: Felsőhegyi József és Rosenfeld Adolf urak kereskedésben, egy Belus, Prigser és Mándák urak gyógyszerésztárában. Tombola kezdetéig egy táncosorszá alkalmával Torma Laci jöhrü senekara műkedik. Pénztárnyitás este 7 órakor, kezdete 8 órakor.

— Kérélem. A „Kiadónevelő Egyesület” jötkönyvszélő cséjé, hogy nem sikerültebb legyen, bisalonnal kértnek az intézmény lelkes pártfogói, kiválónlag busgó választmányi tagjai tombola tárgyak szives adományozására, melyeknek az egyesületi titkári hivatalába (ovoda épület) naponta d. u. 1—3 óra között leendő kegyes elküldése tisztelettel kériük. A rendezés bizottság nevében Piháti Ferencséné egyesületi elnök. Bátorfi Lajo egyesületi titkár.

— Veszedelemes házifalaj. Gelsei Guttmann Vilmos ur eszölajdonos volt Hegedűs Antal kocsi veszedelemes házifalajjál vált, a mi keze ügyébe akadt elhordogatta haza, neje 1-készára. Míg végre a gadsa gyanúját alposnak találva, a rendőrhöz fordult kutatókért. A kutatás után Hegedűs Antal lakásán oly dolgokat derített fel, a mi sajnosan illusztrálja a legbüböknek hit csodáit. — A hideban elhajtve egy jókora ládat találtak, mely tele volt szőnyegek, ablakfüggönyök, párnacsak, szép f-hér fény ingek, barijának, csabébbi szb nyakkendő, porcellán-édes és sok más tárgyak halmozával mint a búfelen kocsi a hástól lassankint elhordogott. Megint egy ezolatan példa arra, hogy a csodáit nem egybél, hanem a gadsáknak fizetett ellensége. A tolvaj kocsi f. hó 12-én átadott a vizsgáló bíróságok.

— A „Zöldfák”, egykori hírnévesszálló, hallomás szerint újból felismérelt halottak. Azt becsülük, hogy valaki ki akarja bérteni szállást; a honvédek pedig — mivel most azok lakják — más helyütt építetnek lakatsya. Hogy mennyi

Előfizetési ár: egész évre 4 frt. fél évre 2 frt. negyed évre 1 frt. Egyes szám 10 kr. HIRDETÉSEK 8 sorosban hetente 10, másodszor 6, s minden további sorért 5 kr. NYILTÉRBESEN soronként 10 kr-ért vétetnek fel. Kínostári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr fizetendő.

ZALAI KOZLONY.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz, anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők. NAGY-KANIZSÁN Wlassichsák. Bérmentetlesek csak ismeretmunkákról fogadtatnak el. Készítők vissza nem küldetnek.

A nagy-kanizsai „Kereskedelmi Iparbank”, „nagy-kanizsai önk. tűzoltó-egylet”, a „zala megyei általános tanítótestület”, a „nagy-kanizsai kisdnevelő egyesület”, a „nagy-kanizsai tisztviselőszövetkezet”, a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmány” hivatalos lapja.

Hetenként kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

A közegészségügyről.

Annyi jót, rosszat, annyiszor, jól, rosszul irtak és irtak e tárgyról, hogy szinte belefárad az olvasóközönség; s ha valahol ezt a címet olvassa, nagyon elég neki arra, hogy a cikket magát olvasatlanul hagyja.

Ezt a közönyt pedig nem jól tesszük, mert a dolog rendkívüli nagyságú s ha nem törődünk vele, mi bánjuk meg legelőbb.

Igaz, hogy a közönytől alapját az a szomorú körülmény képezi, melynél fogva nálunk a közegészségügy szempontjából kibocsátott rendeletek, felhívások vagy felszólalások rendszeresen maradnak írott malasztokul, a közegészségügy pedig marad mostohagyermekül.

Mások meg nagy bölcsen azt tartják, hogy minek az a sokféle jobbra, balra való kapkodás, az a sok hokuspokus, hogy utóljára még a levegőt is taktusra és valami légszűrő mérő alkalmazásával szabad csak magunkba szívni. Ott voltak őseink! Azok még nyomorúságosabb viskókban, még füstösebb, nedvesebb hajlékokban laktak mint mi, mégis hosszabb életűek voltak mint mi és életükben is erőteljesebbek.

Csak hogy az ilyen állítás, az ilyen beszéd azután mindenre inkább vall, mint alapos és helyes ítélleti gondolkodásra. Mert az igaz, hogy őseink lakhely, ruházat, ételmezekedés és egyéb életviszonyok tekintetében sokkal kisebb igényeket tápláltak; de egészen más életmódot is folytattak.

Hisz a ki könyvekből nem akar korrajzi tanulmányt szerezni, beszéljen egy még ma is élő elagított emberrel, ki abban az ugy nevezett patriarchalis, egyszerű, boldog korban is élt; az elmondja, hogy miként folyt akkor a gyöngyvet? Annak edes emlékü és előttünk re-

geszerü elbeszéléséből azután kitűnik, hogy oly viszonyok között azután nem is kellett valami nagy súlyt fektetni a közegészségi ügyre.

Az emberek nagy része oly foglalkozást tűzött, mely őt az Isten szabad ege alá utalta; ott kapott kitűnő levegőt első helyről. A mellett a nép anyagi viszonyai olyanok voltak, hogy a testező foglalkozásokhoz jól conserválódhattak.

Az a kevés idő, amit tegyük fel, hogy egészségtelen szobában töltöttek, nagyon keveset ártott organumaiknak; ámbár föltehető, sőt bizonyos, hogy ha a lakviszonyok is jobb lábon állottak volna őregeinknél: még több nagykort ért embert sikerülne felmutatni a statisztikának.

Mi unokák már teljesen megváltozott viszonyokban élünk. A cultura rohamos haladása gyökeres átalakításokat, új aerat teremtett. Most már az emberek nagy része szobát foglalkozásra, testet, lelket farszót, kimerítő folytonos munkálkodásra van utalva, nem edzésből vagy kedvtelésből, hanem a mindennapi kenyérveretékűlő kérdésének megoldása czéljából.

Most nem az az ünnepe, mikor időnként a szobában, hanem mikor az Isten szabad ege alatt tölthetjük. Na és ez nagy különbség!

Ez bkozza azután, hogy nekünk már a lakási, ételmezekési viszonyok, szóval életmódunkat már nem lehet és nem szabad csak úgy félvállról vennünk hanem oda kell törekednünk, hogy a létfenntartás által rákelt nyomasztólág ható körülményeket és viszonyokat a gondolkozó és tudomány által már kivívott kedvező és kinkáló módokkal enyhítsük s az életerőnk és egészségünk romlását siettető befolyásokat ellensúlyozzuk.

Tehát korunkban a közegészségügye második kenyérkérdés!

Ily szempontból fogta azt fel Hermann Otto országgyűlési képviselő is, ki a december 11-én tartott ülésben szomorító adatokkal teljes beszédben szólalt fel a közegészségügy érdekében. Beszédjének főszála a gyermekhalandóságra vonatkozott s e tekintetben valóban elszomorító tényeket állított elének.

A Krisztusi legendának — ugymond — van egy gyönyörű képe, a mely a képzőművészet legnagyobb mestereit mindig ingerelte, hogy azt megörökítsék. E kép az, midőn az üdvözítő a gyermekeket magához veszi, magához szólítja, azt mondván „ővék a menyneknek országára”. Ennek a legendának t. képviselőház mindenesetre igen mély értelme van, mely az embereknek nemcsak kedélyt érinti, hanem az embert gondolkodásra készíteti, hogy mit jelent ez egyáltalában: gyermek, és mit jelent az: a gyermekekre szentemket vetni, azt felkarolni, hogy az ő hivatását, a mely születésével kezdődik ezen a földön betöltse. Már a kik elolvassák a magyar közoktatásügyi miniszternek az idén kiadott jelentését, és ottan azt az irtózatot számtal észreveszik, mely szerint az iskolaköteles gyermekek száma teljes 43000-el csökkent az utolsó évek alatt, a ki elolvassa a belügyminiszternek a jelentését, melyből kitűnik, hogy 100 ezerrel kell számítani azoknak a kisdedeknek elpusztulását, kik bizonyos zsegekben vesznek el, az kénytelen ugy értelmezni azt a szép Krisztusi legendát: az állam annyira hanyagolja a közegészségügyet, hogy a kisdedek 100 ezerrel menjenek oda a meny őrök országába. Pedig az csak akként értelmezendő, hogy Magyarországon végre valahára be kell hozatkozni azon állapotnak, és azon

időpontnak, midőn a közegészségügy nemcsak rendeletek, hanem valóságos végrehajtás tárgya lesz.

Azután elmondja, hogy betartotta Magyarországot és ő mindezt látta a lehető legszomorubb képet látta a közegészségügy elhanyagoltságának, s többek között ezeket mondja:

„A közoktatásügyi miniszter ur Békés-Csaba tekintetében azt a kérdést vetette föl, vajjon mi lehet az oka ott annak az óriási gyermekhalandóságnak? Én nem tudom, milyen feleletet kapott erre, hanem felhozok neki a felelethez csupán egy tárgyat, melyet országszerte mindezt meg fogunk találni, s a mely egyike a birodalom ellen emelhető legnagyobb vádoknak, mely a hatóságokra és mindazon faktorokra tartozik, melyek hivatva volnának, hogy a népet felvilágosítsák.

Ugyan kérem t. képviselőtársaimat, menjenek be a falvakba, kisebb városokba, a közép veteményes kertekbe. Ott bizonyos táblák végén találni fognak 30-40 márkányt. En egyszer azt a kérdést intéztem valakihez, hogy vajjon mire való ööknek ez a márk? Hiszen ez nem elégleges, hogy tápszerű szolgáljon. A felelet az volt: „oh, nem is arra van szánya az t. uram, hanem a gyermekek elaltatására.”

Ez ennek a mi társadalmunknak egy valóságos átka. Amde hol van az a hatóság, hol az a felvilágosított rendelő, a mely az ilyenre terjesztené ki figyelmét?

En felszólított t. képviselőtársaimat, hogy ha elindulnak az országba, nézzék meg, akadnak-e három városon kívül, melyet én tizetesebben láttam — csak egyre is, a hol a közegészségügyre vonatkozólag bár csak valami csekély külső jelet találhatnánk? Bármerre megy az ember, már az utcán látja

közegészségügynek rossz lábón való állását. Hisz már maga az az építkezési rendszer is, melyet a közhatalóságok ellen nem őríznek, valóságos merénylet az emberi egészség ellen. Az egyes épületeket már az utczáról látjuk és pedig ember magasságra mindenféle folyadékkal beszivóva. Vagy látja-e valamelyik képviselő, hogy most, midőn a közegészségügy hanyatlása hangzik mindenfelé, midőn másrészt más helyeken a járvány csak ujjában szünt meg, hogy mondom, most csak a trágákezelés ama részében, mely egyenesen az utczára folyik ki, történjen valami a hatóságok részéről. Hiszen én képes vagyok elszorolni ama városokat, falvakat, a hol az elhullott állatokat az utcán vagy a vízbe doba találtam és pedig felfuadva, rothadtan. S ez nálunk akkor történik, a midőn másutt a tudósok a bakteriumok és bacillus jelentőségét kutatják, miről nálunk legelőbb egy felületesebb cikkel tájékozhatja az ember magát.

Kunfélegyháza éven keresztüli dühöngött a difteritiss. Ezerével haltak meg a gyermekek, ugy hogy mikor én azt a várost meglátogattam, a lakosságban azon része, mely a helységek közéletének egy bizonyos kedélyes karaktert kölcsönöz, az ottan merőben hiányzott: a nyüzsgő gyermekvilág! Hiszen megmondhatják a székyföld képviselői is, hogy a székyföldön egész falvak gyermekvilága kipusztult, kihalt. És én iparkodtam magamnak egy képet szerelni arról, hogy vajjon mit tettek ennek a borzasztóságnak legelsőbb csak enyhítésé e is. Hát nem történt semmi. Jöttek ugyan rendeletek; küldettek egyes biztosok, a kik tudomást szereztek magunknak a dolgok miként állásáról. De hogy az történt volna, a mi történt akkor, ha például egy-egy pozsonyi marhavásáron a marhavásznak csak gy-

TÁRULKA.

Póka István.

Szomorú! All a ködben Csáktornyának vára, Kél a nap és réd ragyog halvány sugára. Szél a kúrt az őrtoronyban ábróderé éppen, Csakholnak a vadászek az udvaroképen.

Póka István, vadászmester Zrínyi udvarában, Ut-vezi az ebeket durva haragjában. „Vesszt kuttyát mit ugattok?...” uratok nem alhat, — Mig megadom majd én neki az ökönygalmat!

„Jönne már csak az a német a hírvéleddel! És hozná a tallérokot igért ő országnyal!” Gyalyasok egy alkú, hm! — no de azért semmi!

A bánunkak „Lobb-tóbb” a sírba kell menni! Zrínyi, a bán, a vendégei kéndünek vadászni, Gyakran szoktak erődfőnyen vadászni nyáron.

„Bethloo Miklós, uramócsóm! nemcsak Er-ádrában Vannak vadak! — itt is bőven lesznek a vadonban!”

Mig a reggel így elmúlik tőzfőzészócsócsó l: Erkek egy bécsi kúri pocásos levéllel. A cas-sárnak levelel, ki őt Bécsbe hívja, „Ne menj uram!” — jó Vinyédy bisalommal mondja.

„Conscia mens recti fama mendacia ridet! Hazát védi és szereti nem vól soha „ócsók! Ellenem a bécsi udvar assz háta há: forral! Nemzetemért asszszor halok tétele nyugalom mal!”

Összeg a bécsi kúri és a vadás Póka. „Ezer tallér tetek bele emet ő székébe” „Esetefélé vinyédy az ismeret Bécsbe: Nincsen Zrínyi! — mert egy golyót fúrok a fejébe.”

Majd a bánnak parancsára megindul a falka. Tárogató zeng a dalt: „Fel vadászok rajta!” Uri hűtő vian a bán és kedves vendégit, Bika vadász-fabuláktal beszél Zrínyi nekik.

A Drávához avagy ötven dárдахajtásra. A kuraszok erődfőnyen a menet megállta. Ott szabadon eresztik a vérszomszok pókok-t. Viszhangossa a reneteg a vidám „halló”-katt!

S bár a préda ha nem is bő, de elég volt Hasafelő kéndülnék Zrínyi óhajára. Mert a nap is búcsút mondott a havas hegyeknek És az égről mind strűben hullnak a hó-pelyhek.

De előll Póka és szól: „Bánus uram, halljál! Én ne buzulj, visszajövök én majd, az a három oestendő hamar elmulik, hogy észre sem vesszük; akkor astán ha bíró uram megtartja asszát, akkor...”

— Amit mondtam mondtam megtartom, — mondá az öreg ellágyulva. — Különben a katonaság nem válik károdra, láts, tapasztalt egyet-mást, a mi pedig mind jó az embernek.

*) Tárgyatamit egyházasbáki Derrvarics Kálmán alsó-levélit ír, aljárásból urnak „Gróf Zrínyi Miklós, a kélő halála 1664-ben” című történelmi czáfolatából merítém, melyben Zrínyinek egy, a bécsi udvar által felbékelt Póka István nevezett vadásza általi meggyilkolása bebizonyított.

De a golyó nem zállt és a vadnak köszög, Hogy a bánust agrával rögön ősszetpöty. Póka István, vadászmester pusztáit felkapja, De a vadnak helyett neves gazdájára fogja.

Fejbe lövi bator urat rénce kacsagáss. És a vadnak a bánra tör s torkát az arával Bészthasítja... majd odább ront a strű mö-lyébe.

Borsalom ol Póka vadás fekete lelke-re.

Póka István tarissnyját ezer tallér nyomja, Szerencsén, mert rásszólt a gazdaggyé galambja. De nem szállt az istenálás Póka családja, Méreg által mult ki annak végű uokájja.”

Bálintffy Bálint.

Katona-dolgok.

Ira: Németh Géza.

Julia ijedten sikoltott föl. Szegény-kének ugy elhalványodott az arca, olyan keservesen kezdett el sókogni; azt gondoltam: midjárt megroped a szívem. Ne sírj galambom, — vigasztalám — ne buzulj, visszajövök én majd, az a három oestendő hamar elmulik, hogy észre sem vesszük; akkor astán ha bíró uram megtartja asszát, akkor...”

— Amit mondtam mondtam megtartom, — mondá az öreg ellágyulva. — Különben a katonaság nem válik károdra, láts, tapasztalt egyet-mást, a mi pedig mind jó az embernek.

*) Tárgyatamit egyházasbáki Derrvarics Kálmán alsó-levélit ír, aljárásból urnak „Gróf Zrínyi Miklós, a kélő halála 1664-ben” című történelmi czáfolatából merítém, melyben Zrínyinek egy, a bécsi udvar által felbékelt Póka István nevezett vadásza általi meggyilkolása bebizonyított.

De a golyó nem zállt és a vadnak köszög, Hogy a bánust agrával rögön ősszetpöty. Póka István, vadászmester pusztáit felkapja, De a vadnak helyett neves gazdájára fogja.

Fejbe lövi bator urat rénce kacsagáss. És a vadnak a bánra tör s torkát az arával Bészthasítja... majd odább ront a strű mö-lyébe.

Borsalom ol Póka vadás fekete lelke-re.

— Hát így beszél keresztapámuram? kérdő sótnék Peti.

— Így ám, édes fiam, s most már csak rajtad mulik, hogy s leányyal meg kedveltesd magad, — felelt a határozottan az öreg. — Most pedig isten voltnak, menjen mindenki a maga dolgára s gondoljon arra, a mit mondtam.

As öreg Juliasal együtt, ki rány egy fájdalmas pillantást vetett, lassan bement hába, míg Peti engem öklével fenyegetve iparkodott alkotródni.

— Megállj bitang! — kiáltott — majd torkodra forrasztom még a betevetkedést!

— Állok előbe, — feleltem — s astán elcsógtam, telve reményességgel, boldogsággal.

Most mindennek vége van, nem moosolyog földm többé a reményangár, hogy őt valaha megláthatam; egy valami kösém a kösége emelkedett, és a valami az akasztófa.

... A szőkevény fájdalmasan fektetett tenyerébe homlokát s arca tán még sápadtabb lón, mint előll volt. Az egész alak az enyestest somoru képnék látszott, melyből az élet, a szellem kihalt.

As óra kettőt ütött, s én ismételve kimenék az őt fölvtátni. As égen nem ragyogtak már a csillagok, hanem nehéz sötét boríték s az é hó vastag pelyhekben hullott alá; s a idő némileg enyhébb lón.

A golyósság még mindig aludta az igazak almat; egyik másik oly boldogan, meglegedetten moosolygott almban; tán otthon volt kedvesel körében.

A fölvtáttó őt szintén odatelepedett a kályha mellé, s keséit döröszölve bízottat!

— Tudom álmos, tisedes uram, fekdűjék le, én ugy sem tudok aludni; majd virrasztok!

— Késszőm, — feleltem — nem vagyok álmos, azért hát csak rajta, fekdűjék le, magának több szüksége van as álomra mint nekem.

Ha már úgy van, — véle a jó fu, — akkor hát csak ledűlök, mert as igazat megvallva, nem éppen legbarátságosabb munka ilyen időben őrt állani.

A fu borjútát feje alá tette s csendes, nyugodt lélekcsée nemokára elárulta, hogy as álom bávés országába költözött.

— Ismét magunkra maradtunk, — riasszám föl a mélszó! — nem figyel rák senki, tehát folytatható elbeszélésedet.

Keséit homlokán végig husva, mint egy gondolatit rendezendő, folytatá szomorú történetét:

... Ea ideig tartó boldogságom — most már csak a tövisek következenek — s a tövisek oly szurcsák — nem csoda, ha megvénzték szivemet — — kesemet.

— Mánap csaknyugam bementem a városba, hol as **-ik eszed kiegészítő iródsja van, s beálltam katonának. Szívósen fogadtak, mert hias nem olyan ember voltam akkor, mint most vagyok. Kérelmemre háromnap szabadságot kaptam, mely időt arra használtam fel, hogy a mi ki gyóntám volt, jó emberek gondviselése alá helysztem. As utolsó

nja is felmerül, hogy t. i. az egész miniszterium mozgósítottak, hogy az illető orvosok adatokat gyűjtenek, intézkedjenek, gyógyítsanak, azt nem látta senki. Ez nem történik akkor; midőn egy munitziópm egész gyermekerege kihál. No én ebben Magyarország jövőjét nem találom.

Nekünk arra sem terünk, sem jogunk nincs, hogy Hermann Ottó nagyfontosságú beszédjét kommentáljuk. Annyit azonban tudunk, hogy a gyermekhalandóság elszomorító adata szent igaz; azt is tudjuk, hogy a közegészségügy tekintetében — különösen megérnknek a városoktól elegendő falvainak — nálunk is elég szomorú jelenség mutatkozik.

Lapunk jeles veterán munkatársa, Tersánczy József, kanizsajrási orvos ur, több ízben írt már mély társalattal teljes cikkeket az itt-ott mutatkozó jelenségekről, sőt például Légrad városának közegészségi viszonyát tüzetes tanulmánytárgyává tette és szerzett tapasztalatairól egy kitűnő tanulmányt is írt. Statisztikai adatokkal mutatta abban ki a szomorító állapotokat s mintegy újjal mutatott a szegény város és lakóinak jövőjére, ha ott a közegészségügy rendezése körül erélyes intézkedés nem történik.

Volt-e ezen példás szorgalommal írt tanulmányának eredménye egyéb is minthogy az érdekeltek elolvasták (?) — nem tudjuk.

Megszoktuk már, hogy az ilyen jókarutú munkák és felszólalások az illetékes körök szent nyugalmát szokta legkevésbé zavarni.

Egyébként megérnkben egy-egy lépéssel csak előbbre, előbbre jutunk a közegészségügy rendezése körül is. Addig azonban semmiféle rendelet, felhívás vagy hivatalos felhívás a dolgon nem segít, míg e tekintetben a lelkes és tanító kar vállvetve nem buzgólkodik. És ha a kormány a közegészségügy tekintetében erélyesen és alaposan intézkedni akar, leghelyesebben teszi, ha a kibocsátott rendeletek mellett a népek értelmére is törekszik hatni; hogy az a jót, üdvöset ne

csupán azért tegye, mert muszáj, hanem mert annak helyességéről meggyőződött.

A sok erre, arra küldött vagy küldendő biztos helyett a lelkesek és tanítók utján sokkal előbb érhető el a kellő eredmény. Ezek a népek közvetlen oktatói, tanítói, kiknek zavaira legtöbb súlyt fektet; ők tehetnek a legtöbbet az iránt, hogy az egészséges rendeletek írott malasztokul ne maradjanak a közegészségügy egészségtelenségére.

Igen természetes, hogy az ily érdeemben tett fáradozásukat jutalmazni is kellene; mert ezt a dolgot csak olyképen vetni nyakukba, hogy „tartsák erkölcsi kötelességüknek,” — megint csak eredménytelen volna. Ha úgy vesszük: eddig is csak erkölcsi kötelességük volt, csakohogy az erkölcsi kötelességek reális szellemű korunkban a kerek világ egyetlen országában sem mutatnak fel valami nagyszabású eredményeket.

Hanem ha kimondatnék, miszerint azon lelkes és tanító urak, kik a közegészségügyi rendeletek foganatba vétele és foganatban tartása iránt az oktatókúra bizott népre oly erkölcsi hatást gyakorolnak, hogy észlelhető haladás mutatkozik; — a kormány részéről ez kellőképp méltányoltni fog, ez minden esetre a legtöbb helyen szép haladást eredményezne.

És ha azután a kellő buzgóság csakugyan részesülne illő méltánylásban, az igen-igen buzdítólag hatna még azokra is, kik eleinte tán a tett ígéretet is csak aféle írott malasztoknak tartanák,

Ilyképen lehetne a köznépre hatni; így maradtának el lassankint azok a szomorú statisztikai adatok s változnának át idővel örvendetekké.

A sok rendelet, a sok intézkedés a tömördek felhívás, szakértői szemle mind eredménytelen fáradság, s egyik sem vezet új Rómába úgy, mint a nép értelmére való hatás.

nap estején ismét elmentem a kertek alá, oda, ahol életem legboldogabb percseit töltöttem el; elővettem furulyámat, mintha csak lelkeket öntöttek volna belé, oly szomorúan jött ki a hang: belde. Júlika nemokára kijött. Minek terheljem Béla urát az utolsó pillanatok leírásával? De meg nekem is olyan nagyon fáj, ha reá visszagondolok — elég az hozzá, hogy a bucuu kezeses volt. Talán mikor jó anyámat a földbe veték, sem esett oly nehezezem, mint akkor. Hej még Julius!

Szegény leány átkarolta nyakamat, s mint a letrét virág feküdt: keblemen a könyek miatt nem tudván szóhoz jutni. Mintha csak előre érezte volna sorsukat. Egy rózsát szakított le a tőrött üvegem mellé, — aztán megcsókoltuk egymást — utolszor az életem — s elváltam. Mikor ő bement a háza, körülöttem egyszerre olyan sötét lett minden, mintha minden csillag lefotott volna az égről s a szívem oly nehéz volt, mintha csak ólomdarab lett volna keblemen. A rózsát levetttem sítvegem mellől, s a szívem föld tettem; azóta mindig itt hirdetem; láss, még most is itt van. Ugy-e milyen szász már, mintha csak ridég, pusztá életének volna jelképe.

Amin az eredhese felvettek, nemokára utánam az ujjoncokattal is felszólítottak. A balsora úgy akarta, hogy én Petivel egy asztalhoz kerüljek. Hej uram, mennyit kellett nekem egy év alatt szenvedni! Szászor, eresszer kísértetbe hozta gúnyos beszédével túrelmet — de én tartottam meg magam, asztalomat a perczeket, melyek Julisóttól elválasztanak. Egy év fölfóta után Peti aláültél én, s ezen pillanattól kezdődik a kárhózat. Mint kőszemb, még némileg korlátok közt tartám az által, hogy fonyogtettem, goromba modorúrt asztalozóknál bejelentem; most azonban meg esztant minden korlát s sábadon töltöhetem rajtam bosszút felsőbbbégénél fogva. Egy este azután elszakadt túrelmem foralja s nyíltan megmondám neki, hogy addig jár a kóró s kúra, míg el nem török. Ő szemtelenség nevesett a arczúl

titott. Es sok volt; egy ugrással ott teremtem mellette, mellen ragadám s mint szél a pasztorját, vágám le a padlóra. — Fegyűl! — kiáltottam dühösen — ha én most téged, mint a férgét eltiporolnák, csak egy nagy teherelt szabadditán meg a földet; de késsznd Julius emlékeinek, hogy ut nem tesszem. De ha még: egyszer így lábam előtt látalak, — akkor látn legyen igralmas szegény lelkednek!

Dühötől sápadt arccsal tápaszkodott fel s vetett rám egy megeommitó pillantást.

— Sehonnai bitang koldus! — rivált rám — mi volt ez? s még így fejegetsz? — várj, majd olvasom a kedvedet. Hahaha! — nevetett fel vérben úszó szemekkel — s még a Julist hozod elő? Azt hiszed, mert otthon az én elhagyott szeretőm, ki bujában veled kacserkódot, emlegeted, tán avval kiseripített bűnéidet? Nyomorult! ki otthon is az én meguntatom kapta s itt is csak az én igralmamtól függés — majd megmutatom, hogy itt is különb ember. Kiss Peti, mint egy csavargó botyár. Holnap a jelentésbe!

Torkomon csak egy hörgés verődött ki, seameim elvakultak, nem tudtam élek-e, csak egy só onogott fülemben, a — bossu. De hamar összedesedtem lelki erőmet s legnagyobb nyugodtságot szinlelve válaszoltam: — Ott is megfellek én magamért!

Nem éred te meg a hoinapi napot — a te óráid megmáslálvák, — gondoltam, midőn ágyamba lefeküdtem. Te ismétértésd követélt el, midőn egyik angyalát bántalmassad, s véred csakély áldosát less a szerelmet letrőlőni. A leg nagyobb nyugalommal alaptam meg boszútervetem. Mit az oly élt, mint a mint én folytattak, aminek okvetlen előbb utóbb meg kell történni, jobb, hogy előbb legyen, így tán még bajtársaimnak is — kiknek szinte kínzó ördöge volt — javára lessek. Más mód nem volt magamat megboszuini; s bopanaszólói annyit lett volna, mint

Jegyzőkönyv

a soproni kereskedelmi s iparkamarának 1884. évi október hó 23 tartott rendes közbes üléséről.

(Folytatás.)

A közsé títés tudomására hozott: 271. A nagyméltóságú m. kir. földmívelés-, ipar és kereskedelemügyi miniszterium f. évi október hó 18-án 17,998 szám alatt kelt leirata azon értesítéssel, hogy a kamara s nyugdíjlap származásai megvizsgálatván, helyeseknek találattak.

Tudomásul szolgál. 272. Ugyasazon miniszteriumnak f. évi szeptember hó 21-én 41,704 szám alatt kelt leirata, melynek kiegészítő melléklet Dr. Matuschek Viktornak „A kereskedelmi jogtörvény elemei” című művét.

A könyvtárba helyezendő. 273. Ugyasazon miniszteriumnak f. évi október hó 3-án 42,738 szám alatt kelt körrendelet, azon értesítéssel, hogy a kereskedelmi s iparkamara a 1883. XVIII. törvény határozománya ki nem teljesíthetőék s így ezen testületek egy a magyar korona országainak egyesített csiszor, valamint az ország külön csiszorét asztadon használhatják.

Elhatározottak, miszerint hivatalos használatra, az ország külön csiszorét ellátott. Kerületi kereskedelmi s iparkamara — Sopronban — kiterítu helyegző és pecsétnyomó szerzendő be.

274. Az osztrák-magyar bank futtatásának válassza, a kamarának egy Szombathelyen felállított bankmellék-helyre vonatkozó átiratára.

Tudomásul szolgál. 275. Krausz Sándor ur, az aradi kereskedelmi s iparkamara irodatisztjének „Regulierungsverordnungen für Ungarn und Siebenbürgen” című munkájára vonatkozó előtereteli felhívása.

A könyvtár számára és irodai használatra beszerzendő s az érte járó előfizetési díj kintalányozandó.

276. Tokár János ur, a temesvári kamara irodatisztjának értesítése, hogy az új ipartörvény végrehajtásáról szóló általános rendelet fordításának néhány levonatásnyával szolgálnak.

Asz irodai használatára három példány megrendelendő.

277. Zimmermann Károly szombathelyi kamarai tag urnak, a mult évben az ottani kereskedelmi iskola számára engedélyezett évi segélyösszeg kiutalányoztatott, tudomásul vétetik.

278. A késemárki műszervi iskola igazgatójának átirata, melylyel a Kovács Antal előzetes-péteri takács részéről átküldött 100 forint segélyösszeg átvételét elismeri.

felre borsót bányini, mert hisz a szegény közelemben passzsa fejobbulója ellenében csak rágalom, akakalódás. Vár kellett nekem. Láni akartam magam előtt kinos-n félrengeni, utolsó sobját hallani s félbe bálni; de Julius meggyalozott nevért van!

— Az óra éjfélt ütött. A szobában mindenki elment, midőn óvatosan (sikelttem s szuronyomat kibistam hüvelyéből. Lábbegyen haladtam ágya felé, s lépteim megis oly zajt támasztottak, hogy azt hívem megkötülök bele — vagy az tán csak a lelkiismeret intó szava volt, mely fülemből dörg a „gyilkos” szót. Mintha valaki rángatott volna hátulról. Térdekem ingottak, midőn ágyához értem, lelékessem fogta ajkamat, fejemben mintha egy forráslévő tengor súgott volna. Rottentose nem munkája van egy gyilkosnak; én azt hissem, könnyebb a döfést kiállni, mint adni. Midőn ott állottam előtte, felitnt lelkeben Julius képe, mint egy intó árnyék; úgy tetesett, mintha egyik kezével szúrásra felemelt karomat akarta volna visszatartóztatni, míg a másikkal egy alkotványra mutatott, melyhez borsadva ismertem föl a bitófát. Karom erőtelten hanyatolt le; az és megfontolásra ért volt a bösz; midőn a hold kibújt a felhők közül s sugarát az arcvárára vetette. A kárörvendő mosolygó ördögi arca megpillan ása újra elvonta ándutatomat — s intó árny elűnt — s azután balkezesem s alvó asztára nyomatam, míg jobbjommal a szuronyt eszébre taszítottam. Az alvó lassan nyitotta fel pilléit, s azmei rám bántak; — aztán újra loanta őket öbrökre. Kis Peti nem élt többé. — De csak a szemek — azok mindig rám bántak; még locukva is rám nétek, azsal az ijessző kifeszéssel, mintha mondani akarnák: azért még most is vetélytársad maradok, azért még sem less Julius a tied.

(Vége köv.)

Tudomásul szolgál. 279. A fumei m. kir. tengerészeti hatóságnak átirata, melyek kapcsán „a tengerészeti érvényű szolgálatra vonatkozó törvények és rendeletek gyűjteménye” című munka II. kötetének egy tiszteletfelhívást küldi. Közvetlenül tudomásul vétetik. 280. Asz utolsó rendk. közsé títés óta f. évi október hó 14-én az iparszakosztály október hó 16-án a köztigyeztési bizottság tartott egy-egy ülést. — A naprend tárgyai.

I. Miniszteri rendelet az ipartörvény végrehajtása tárgyában.

II. Miniszteri rendelet a soproni kereskedelmi késoipakola segélyessége tárgyában.

III. Miniszteri rendelet az árva-, túrócs- és sólommegei hászaló vássonkereskedés tárgyában.

IV. Miniszteri rendelet Léka mezővárosának vásárjainak elnapolására vonatkozó kerényével.

V. Miniszteri rendelet vespérmegyei Köseip-laskás községének vásár-egyesülésének iránti folyamodványával.

VI. Miniszteri rendelet a vasúti anyag és leltári tárgyak beszerzése érdekében.

VII. Az iparos szakosztályok jegyzőkönyve, az üveges iparnak s késoipakolák köztit iparágak sorába leendő felvétele tárgyában.

VIII. A cs. kir. asz. déli vaspályatársaság átirata, a kamara által indítványba hozott személyforgalmi változtatások tárgyában.

IX. Sopron asz. kir. városának átirata tanonciskolája segélyessége tárgyában.

X. A sala-egoragyi kereskedelmi testület megkezesése iskolája segélyessége tárgyában.

XI. A soproni, kanizsai és győri bankfiokoknál megürült váltóbírák állások betöltése.

XII. A vespérmegyei ipartanácsban megürült tanácsosi állás betöltése.

XIII. Asz 1885. évi költségvetés.

I. A nagyméltóságú m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium f. évi augusztus hó 27-én 39,266 szám alatt következő rendeleteit locsata s kamarához: „A midőn az 1884. XVII. törvény-cikkbe foglalt ipartörvény végrehajtása tárgyában kibocsátott általános rendeletet, valamint az azt kísérő s a törvény-hatóságokhoz intézett rendeletet tudomásra a kamarának megküldöm, egyntal felhívom, hogy most, a midőn az ipartörvény a kamarák által annyiszor hangosztatott szellemben meghosztatott, ismerje fel kötelességül, hogy a törvény végrehajtásánál előforduló nehézségek és akadályok az érdekeltek s így kívánat a kamarák aszkabli tanácsa és előlékényök közreműködése által lehetőleg megelőzessenek. A kamara es okból nemcsak az általános rendeletben egyenesen a kamarákra bízott ügyeket fogja a lehető kezedelem nélkül s pontosan teljesíteni, hanem az ügyhöz megkívánat kellő tapintattal fogja az első fokú iparhatóságok esetleges megkezeséit teljesíteni s minden tekintetben azon less, hogy a hatóságok a kamarákban oly közeget találjanak, amely őket a törvény végrehajtásának nehézségei és akadályai iránti feladatában miundekor irányadó alapos tanácsosai s támogatással gyorsan ellátja.

(Folyt. köv.)

Hirek.

— A nagy-kanizsai főgymnásiumi ifjuság segély- és senegyetele javára 1885. január 21-én Nagy-Kanizsán a „Szarvas” című vendéglő gyűjteményében táncszolgálatmal egybekötött székfőrt hangversenyt rendez. A rendező bizottmány: Mátéfy János rendező bizottmányi elnök. Csury Jenő, Fölgyás Miklós, Friedl Jenő, Fülöp József f. b. pénztárnok, Günsberger Béla, Hájós Kálmán f. b. ölnelőr, Herteledy József f. b. titkár, Juhász József, Kasán Károly, Kommen Elek, Kotrich Károly, Kovács Lajos, Lerch Antal, Marton Andor, Nagy László, Pécsely László, Scheris Géza, Tamás János, Tóth Kálmán, Vaniek László, Wellich Ignác. A meghívó mára át nem ruházható és annak elomutatása mellett névre szóló belépőjegyet válthatók a „Szarvas” vendéglő L. emeletén, 18. sz. sz. 4-8 óráig beszárológ és ota pénztárnál. Személy- és karszt jegy 1 frt 50 kr. Felhívások közzévetel fogadtatnak és hirilapjig nyugtáztatnak. Keresete 7 órakor. Műsorot: 1. Szép örmüköny ragyogása”, Erkel „B. k. b. n. című dalművéből. Előadja a főgymn. dalára. 2. „Egy veleg”, Verdi „Trovatore” című dalművéből. Előadja a főgymn. zenekar. 3. Egy veleg magyar népdalokból. Előadja a főgymn. dalára. 4. Szonambula,

(phantasián) Leybachról, szongorán előadja Herteledy József 8. oszt. tanuló, 5. Zsím, Zalártól. Szavajja Mátéfy János 8. oszt. tanuló. 6. Les Hugenota Mayerbeerről. Hegedűn és szongorán előadja: Donath Lajos és Wellich Ignác 8. oszt. tanuló. 7. Csügányok kardala, Verdi „Traviata” című dalművéből. Előadja a főgymn. dalára. 8. Aria, Meyerbeer „Ördög Róbert” című dalművéből. Előadja a főgymn. zenekar. 9. Nászkar, Wagner „Lohengrin” című dalművéből. Előadja a főgymn. zenek és zenekar.

— Tíz. Öreg Schwarz János magyarutcai lakos udvari bérháza a f. hó 14-én 15-én nem éjelen ismeretlen okból kigruelt s teljesen leégett. Türolökinnak sikerült a tűzöt megállítani. A kár mintegy 1500 forintot tesz. Az épület 500 forintig volt biztosítva.

— A Sas” vendéglő korcmárosa Dávid István, majdnem életét vesztette f. hó 12-én. U. i. e. napon korcmájában bizonyos Barta Mihály nevű aszppanos házi szolga hásszortkodása közben egy kemény korcmái paddal egy fejbe vágta; hogy azonnal életlenül Gaszorgott. A tettes a rendőrség által letartóztatván, átadott a vizsgálóbíróaságknak, holasonnal vizsgálatai fogásba vétetett.

— Postaiopás A f. hó 15-éről 16-ára menő éjelen Kite-Kanizsán — mi alatt Höfer Ferencs, ottani postameser Szepeitnek, Dénes Ferencs, jubiláló jegyző kártársas ünnepején volt — ismeretlen tettes a postabivatal helyiségébe hatolt s onnan 340 forintot elvitte. Kül-erőszak nyomai az udvarföldön: ahonnan voltak észlelhetők. A tolvaj ezen keresztlét hatolt a helyiségbe. Tetett szavariatitál végezhette, mivel az épület ezen részében egyetlen lélek sem volt. A tettes még nem került kézre, de a nyomozás teljes erélyel foly.

— Jegyzői jubileum. Dénes Ferencs, sepeitkői körjegyző f. hó 15-én tartotta 25 éves jegyzői jubileumát, mely alkalommal a vidék intelligenciája, (e közt kártársas kivétel nélkül) — tartelgett a derék jegyzőnél; kinek mi asintén kívánjuk, hogy még 50 éves jubileumát is teljes erőben, egészségben ünneplhesse!

— A Keszthelyi önk. tűzoltóegylet” 1884-ik évi deczember hó 31-én az egytel ültöltő seregi gyarapítására Keszthelyen, az „Amazon” szálloda nagyteremben soroslatosai egybekötött főgymnásiumi (töredéket) rendez. Belépődíj 60 kr. Csaldíjegy 1 frt 50 kr. Egy sorosajgy ára 5 kr. Keresete 8 órakor. Felhívások — a közháza-nu cséi iránti tekintetből — közzévetel fogadtatnak s hirilapjig nyugtáztatnak. A soroslatos felajánlott tárgyak Pölts Pál egytelititár és h. főpáncsornok urhoz küldendők. Belépői s sorosajgyok előre válthatók Schleichler Isidor egytelititárnok urnál s este a pénztárnál.

— Megkerült tolvaj. Bizonys König Samu nevű egytel meg julianus átadott kocsiának 18 forintot bevásárlásra. Ez asonban akkor — minden eszt nélkül odább állott az össeggei s a rendőrség hasztalanul nyomozta. A napokban a segítvári jegyzőnél érkezett be a nyomozottnak családtagja bizonyos hiányok pótlása végett. A rendőrség asonnal emlékeztet a névre s asonosságáról meggyőződésén, elfogatása iránt haladéktalanul intézkedett; mi meg is történt.

— Rablás kísérlet. Mult csütörtökre virradó éjelen a tereyén-szeceódi (kőrmenői) korcmárosos rablásis szándékból behatoltak, s pinczéjéből egy hordó bort akartak elvinni, mi nekik nem sikerülvén, a ház falának aláásásához fogtak, de a vendéglő, Noszpoli József est észrevetésén, puskáját fogva, kimut. Kiltátásra a rablók futának eredtek, de 6 késszer utánnak lőt, s az egyik rablót kitűlén, fején megsebesített ssemebe állt vele s reá támadt. A vendéglő puskagyával védelmezte magát, s midőn nagy dulaokodás támadt, de a vendéglőben volt vidéki emberek odakeresték és sikerült megfékezni. A tolvaj, ki egy hollói illetőségű aseller volt, kiváltozott, hogy társ Kohn m. seceódi bérlő jubbása, kit a ceendőrök le is tartóztaták.

— Tíz. F. hó 16-án este a csapi hegyen Péter Sándor galambok lakó pinczéjéből eddig ismeretlen okból kigruelt és esen kívül meg három ily hajlék a lángok martalékaivá lett. A asonosságban van Raffay István rendőrszolgálatunk pincseje is, mely asintén elharmvadt volna, ha az ottani Galambokról oda siető nép est a legnagyobb erőfeszítéssel meg nem ment és dicsegetere legyen mondva Galambok derék lakosaiaságknak, — mely az egész hosszú pincseort — m lyek egymáshoz igen közel állnak — tűzoltók nélkül, a tűz lokalizálása által megmentette. A vizsgálást a kanizsai szolgabíróaság által erélyesen folytattatik.

Azt a gyilkost, ki — mint a... kidejő lapunkban is irtak — egyik... marócai bucsuból jöve, a me...

Német-Sárosiakon a múlt hé... ten egy leány három egészsége leány...

Veszedelem ördög. Lukács György, elhalt Pécssett sóhivatalnok öve...

Hallóadás. Öv. dosséri Ors... szág h József szül. Orbán Lujza, sz...

Hymen. Hirschler Jakab, az alsó-dombori „Ujki-Hirschler és fia”...

Zarkórá negyruccsak rendez f. hó 20-án Kesz-Bajomban, a „Nagyvendéglo” tancsteremben az ot...

Tíz a vidéken. A pécsi káptalan kelemen liget: pusztán (Baranya m... Vaiseló mellett) f. hó 9-én reggeli...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

toek, kovácsok s a különböző géppárák főbb munkái, továbbá cséplőgépáru...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Irodalom.

(E rovat alatt közölt, vagy bárhol hirdettet munkák kaphatók vagy megrendelhetők Wajdits József könyvkereskedésében Nagy-Kamizán.)

Zenkedvelő részére legalkalmasabb ajándék! A bekövetkező karácsonyi és újévi ünnepek alkalmára senekedvelőknek alkalmasabb ajándékot nem nyújthatni, mint a „Magyar Dal-Album”...

Fölhívás a magyar uri közönséghez. A „Semele” megindításakor kijelentettük, hogy kizárólag a legelőkelőbb magyar uri osztály számára szerkesztjük...

Beküldetett.

Egy magyar tisztviselő nyilatkozata. Árvaváralja (Árvamegye), 1884. április 25. Brandt R. gyógyszerész úrnak Zürichben!

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Az állami kőépítési ipar tanoda igazgatóságától. A gősmosodny (locomobil)...

As épület biztosítva vol a így csak a családtagok kára, a legnagyobb, a menny...

Művészi hírek. Kis György elismert jeles tehetségű eszterás, már bevégeste azon szobrok mintázását, mely...

Ahasztás lez Pécssett. Pécsi levelesünk írja: Gyilkosság, rablás é...

Esküvő. Hétfőn d. e. veszte oltárhos a pécsi apóstok templomában...

Eljegyzés. Herczegben berger Gyula pécsi tancsterem hasonnevű fia...

Összesen 10.000 nyeresemény. II. KINCSEM-SORSJÁTEK. 1. főnyeresemény forint. 2. főnyeresemény 20.000 forint. Minden nyeresemény készpénzben kifizetetik.

Singertrasse 15. PSERHOFER J. féle Bécseben. Vértisztító labdacsook. Waidhofer as Ybbs mell. 1880. nov. 24. Nyilvános köszönet! Tekintetes ur! 1862-től szenvedtem aranyeres bántalomban és hgyrekedésben; orvosoltattam is magam...

H I R D E T É S E K.

Az eredeti SINGER varrógépek.

Az eredeti SINGER varrógépek

legtökéletesebb varrógépei a világok. Czelészerű szerkeszték követ-
keztében legnagyobb hatóképességgel bírnak minden munkában,
tartósságuk majdnem határtalan és kezelése kiválóan egyszerű,
mert a gépek nem összerúgnak, hanem a legújabb és legcélrészlebb
berendezés- és segédesszerkesztéssel vannak ellátva.

Ugy a családi használatra, mint a különböző ipari célokra
ésért az eredeti SINGER varrógépek igen ajánlatosak mint

**A leghasznosabb karácsonyi
ajándék**

és kétségkívül legjobban bizonyítja jóságukat s kedveltségük-
ket a napról-napra növekvő fogyasztás, úgy, hogy már hat
millió gép, vagyis egyharmada a föld összes varrógépeinek,
van forgalomban.

Az eredeti Singer varrógépek kiváló előnye minden
világállításon, u. m. Bécs, Páris, Philadelphia, legmagasabb
elismeréssel lett kitüntette, legújabb pedig AMSTER-
DÁMBAN elismerő oklevéllel.

Az eredeti Singer varrógépek heti 1 frt részletfizetés
mellett adatnak el; alapos tanítás ingyen.

The Singer Manufact Comp. etc

Nagy-Kanizsa Deák Ferencz-tér 4601. 2347 1-1.

Az eredeti SINGER varrógépek.

Közvetlen tengertuli küldés által ajánlom következő igen olcsó árakon!

Gyarmataink, delikatessek, halak

postán bérmentve ott 5 kilo	osztr. ért.	az ismert szolid kiszolgálás mellett	osztr. ért
Mocca kiváló finom, nemesfaj, tüzes	frt. 5 00	Caviar / uj elbi nagysemű, kiloja	frt. 2 00
Méhado kiváló finom nagysemű, barna	" 5 00	uj urali nagysemű, kiloja	" 3 00
Ceylon gyöngy legfinomabb, erős	" 5 00	Tömött heringek, uj hollandi, 25 ca.	" 1 80
Karlsbadi kevert / különösen finom	" 4 80	Zsiros heringek, uj nagy, 30 ca.	" 1 50
Plantag. Ceylon, nagyon szép	" 4 30	Zsiros heringek, uj apró, 90 ca.	" 1 30
Plantag. Ceylon, finom erős	" 4 25	Delikatess mos heringek, legfin. kicsi, 200 ca.	" 1 30
Cuba kézzel, szép, erős	" 4 25	Kiel. füstölt hering / legn 45, léd.	" 1 75
Bécsi kevert / különösen finom	" 4 30	Lazaczheringek, tartósak, nagyok, 30 léd.	" 1 50
Arany Java, nagysemű legfinomabb	" 4 00	Kiel. kész. (Sprott) / ca. 200, 2 k. láda	" 1 50
Java sárga, jóízű	" 4 60	Sardellák valódi Brabant. kilonként	" 3 50
Cuba gyöngy, erős, szép	" 4 00	Sardinia a la hulle 1/2 vagy 1/2 doboz	" 1 50
Mocca gyöngy, jóízű	" 4 36	Fr. Lachs és Hummer 1/2 k. doboz	" 4 30
Java zöld, nagysemű erős, szép	" 4 00	Fr. Schell / csuka Cabliau / 5 kil.	" 3 60
Santos legfinomabb, zöld, erős	" 3 75	Scholle (teng. ny.) / láda	" 1 75
Campinos, legfinomabb, kellemes	" 3 60	Családi thea, fekete, kiv. finom, kiloja	" 4 00
Pto valódi, erős tiszta	" 3 45	Családi thea, fekete, finom, kiadós, kiloja	" 3 50
Mocca afrikai, kisszemű, barna	" 3 25	Jamaica Rum, valódi, 6, 4 liter	" 5 00
Rizs asztali / frt. 1.15, 1 30 és	" 1 50	Arac de Goa, legjobb, legfinomabb 4 liter	" 4 00
Gyöngy-Ságo, valódi keletiindiai	" 1 60	Cognac de Champagne, kiváló finom, 4 liter	" 7 00
Sultán-malozsa, mag nélkül	" 2 30	Vanille 3 tok, 30 kr., 6 tok, 54 kr., 12 tok.	" 1 00
Marzipan-mandola, édes	" 4 36	Stearin-gyertyák 4, 5 vagy 6-os, csomagja	" 0 30

Hurks, füstölt hus, sonka, szárított gyümölcs, főzelékek és gabnatarvány, kétszersült stb.

SCHULZ E. H. Altonában Hamburgnál. Alapítva 1864-ben.

2323 2-6.

Kérem a czeget üzletom utcájával nem fele érni!

LEGZÉLSZERÜBB

karácsonyi és ujévi ajándékok

kaphatók WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

U. m. magyar, német és francia diszművek, remek írók diszkötésben, magyar, német és francia nyelven, zerge-
bőr-, bársony-, elefántesont-kötésű imakönyvek dus választékban, ifjusági iratok és képeskönyvek kisebb s nagyobb
gyermek számára több nyelven, albumok, finom zseb-írókönyvek, legújabb hangjegyek, monogrammos levélpapírok,
csinos dobozban, zsebnaptárak, diszes felszerelvények íróasztalok számára, legújabb mintájú látogató-jegyek a lehető
legocsobban számítva.

T o v á b b á :

WAJDITS JÓZSEF könyvkiadó hivatalában Nagy-Kanizsán

1885-İK ÉVRE

nyolcz különféle naptár jelent meg,

s az egész ország minden könyvtárosánál kapható; u. m.:

WAJDITS JÓZSEF

nagy képes népnaptára,

bő tartalommal és temérdek képpel.

Ára kötve irlapokkal ellátva 50 kr. füzve 40 kr.

WAJDITS JÓZSEF

kis képes népnaptára.

Ára füzve 25 kr.

WAJDITS JÓZSEF

101, azaz száz és egy évre szóló naptára.

Ára kemény kötésben 90 kr.

Rév-komáromi K. kalendárium.

Ára füzve 20 kr.

WAJDITS JÓZSEF KIADVÁNYA.

Szüz Mária édes hazánk védasszonya

nagy képes népnaptára,

vallásos bő tartalommal temérdek képpel.

Ára kötve irlapokkal ellátva 50 kr. füzve 40 kr.

Szüz Mária kis képes népnaptára.

Ára füzve 25 kr.

A Szent Család képes népnaptára

temérdek képpel szerkeszté két pécsmegyei áldozár.

Ára füzve 36 kr.

WAJDITS JÓZSEF

1884-től kezdve egész 1890-ik évre

szóló naptár ára 14 kr.

A fentebbieken kívül minden másut megjelent naptár a könyvkereskedésben fellelhető.

Postai megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Bécses rendeléseket kérve tisztelettel

Wajdits József Nagy-Kanizsán.

Előfizetési ár:
egész évre 8 frt.
fél évre 4 frt.
negyed évre 2 frt.
Egyes szám 10 kr.

HIRDETÉSEK
8 hasábos poltisorban 7, másodszor
6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBE
soronként 10 kr-ért vételnek fel.
Kínostári illeték minden egyes hird-
etésért 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lép szellemi részét illető közlemé-
nyek a szerkesztőhöz,
anyagi részét illető közlemények
pedig a kiadóhoz kéremre
intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassichás.
Bármentelen levelek csak ismeretes
munkatársaktól fogadhatók el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A nagy-kanizsai „Kereskedelmi Iparbank”, „nagy-kanizsai önk. töltő-egylet”, a „zalamegyei általános tanítótestület”, a „nagy-kanizsai kisdiednevelő egyesület”, a „nagy-kanizsai tiszt-
őnségélyző szövetség”, a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai képviselőtestület” hivatalos lapja.

Hetenként kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

A felsőbb leányiskolák.

A nélkül, hogy olemizáljak
Sz. S. urnak a lapok f. decz. 7-iki
számában megjelent cikkével, fog-
lalkozom az abban foglaltakkal, mi-
vel csakis annak a cikknek alapján
latnak e sorok nyilvánosságot.

„Más berekben másképp szól az
ének,” lesz kiindulási pontom.

Mint hogy az előbbi cikk helyi
viszonyokkal foglalkozik, melyekbe
én beavatva nem vagyok és helyi
érdekből lett írva, mely nekem nem
érdekem, sem czáfolatba, sem vitat-
kozásba nem ereszkedhetem t. cikk-
író ural, szükség-e vagy nem szük-
ség-e éppen Nagy-Kanizsán felsőbb
leányiskola. Én csak a nagy társadalom
és az államnak érdekében áll-
lok elé a felsőbb leányiskolák mellett.

Ez intézetekre égető, elkerül-
hetetlen szükség van.

Mert a nagy társadalmak,
szintűre az államunk nagy szüksége
van arra, hog' női — kiknek hi-
vatása műveltségük hatása eszményi
és erkölcsi életét biztosítani a csa-
ládban, — azon erkölcsi és művel-
tési magas színvonalon álljanak,
mellyel szők és széles körben a né-
zetek finomodására és finomítására
tekintélyt és befolyást szerezní
lehet.

Hogy az elemi iskola e czél
elérésére nem elégséges, mindenki
tudja. A hat osztályú iskolából 12
éves korukban már kilépnek, és így
fejlődésüknek éppen legveszélyesebb
időszakában 14 és 16 év között az
iskola arra erkölcsi felügyeletet nem
gyakorolhat.

Es ez így van a 4 osztályú
polgári leányiskoláknál; onnan 14
éves korukban, tehát még gyermek-
leány korukban lépnek ki a növen-
dékek, mikor aztán a családi „ot-
thon” nevelés révén sok olyan dol-
got tapasztal fogékony lelkük, mely

ugyan nem dicseret a családi nevelés „erkölcsi” hatására nézve.

Mihelyt a növendék leány, a
bakfis, bevégezte iskoláját, a felnőt-
tebek társasága a maga körébe
emeli őt mint egyenlő rangu tén-
yezőt.

Ha még a társaság leereszked-
nék, illetőleg alkalmazkodnék a fia-
talabb tagtárs eszmeköréhez; de e
helyett inkább a képzelgésre amugy
is nagyon hajlandó kedélyt új esz-
mekörbe vonja. Beavatja a titkok
világába, — mikről eddig a fiatal
tag vagy éppen semmit vagy csak
nagyvonalú keveset tudott, — s aztán
a pletyka, a divat, a nyilvános fel-
tűnés, a mulatságok, kacszérek, sze-
relem „stb. stb. ki tudná mind sorra
venni” bizony-bizony nem emelik a
műveltség és fiom érzék ama szín-
vonalára, melyre a mai művelt társ-
adalomnak szüksége van.

Illető körök jól ismerik e szo-
mori körülményeket, azért küldték
magasabb rangbeli leányokat
16—17 sőt 18 éves korukig is ren-
desen tanítónő-képezdebe jó nevelés
végett; — de minthogy a képez-
debe való felvétel meg van manap-
sig neheztve, más hasonintézményű
iskolákra kelle gondolni.

Sok szülő tehát magán inté-
zetre adta növendék leányát, bár az
ily magán leánynevelő intézetek
minden drágaságuk mellett sem tud-
ták maguknak valami dicserést ki-
vívni.

Lám, ezeken a bajokon van
hivatva segíteni a hatosztályú felsőbb
leányiskola, s biztos ut vezet arra,
hoggy segít is.

Éppen mivel oly sok magán-
intézet áll fenn, a legkiválóbb bi-
zonyíték arra nézve, mily szükséges
azaz iskola, mely leányainkat 16—17
éves korukig tanítja és neveli.

Mert az a fő a dolog erkölcsi
oldalát tekintve, hogy a leányok

16—17 éves kora betöltéseig köny-
veivel kell foglalkoznia, mi mellett
nincs módja, sem ideje, csende szí-
vecskének kritikai tevéteit latba
vetni X. Y. tanácsosék családi bel-
zavarával, ennek és annak a kis-
asszonynak szerelmi viszonyával, N.
Z. nagysám választékos legújabb mo-
doru öltözékével, stb. mire otthon
az unalom órái kergetnek.

Azon nyereség mellett tehát,
hoggy sok olyan megtanulását mu-
lasztja el a fiatal leány, mely idős-
nek előtte tálatatván fel, erkölcsi
eszmekörét fenyegeti, — de melyek-
ket később érezteth megmondolás
mellett veszelj nélkül megérthet, —
ráadásul még sok oiy dolgot meg-
tanul a serdelő leány, mit otthon
nehezen tanulhatna meg, a mire az
életben aztán mint művelt nőnek
hivatása körében szüksége van.

A hatosztályú felső leányisko-
lában mindenről kell tanulni, anél-
kül, hoggy valami különös szakra
képeztinéz ez intézet növendékeit.

Tanulnak abban a leányok min-
den oly tárgyat, mely más leány-
iskolában is tanítatik; tanítják ide-
gen nyelvekre, a mire mint művelt
nőnek ismeretre, szüksége van; ta-
nulnak ott kézimunkát, konyhai és
kertészeti gazdaságot, mit mint leendő
háziasszonynak okvetlen tudnia kell;
de tanulnak ott még nevelést,
kis gyermekkel való bánásmódot,
és anyai orvoslást, mennyire a
mostani anyák sokszor oly nagy
vesztések árán, sokszor olyan ké-
szen jutnak.

Sok kifogást emelnek ezen in-
tézetek ellen. Sokan azt mondják,
nem tanulnak elég kézimunkát, —
ezáltal munka iránti kedvük s szor-
galmuk vesz a leányoknak; mit azok
aztán a családi életbe bele visznek;
mások azt mondják, a tömeges s
különösen magasabb rangbeli fiatal

leányokkal való érintkezés folytán a
divatmajmolás után kapkod; vannak,
kik azt mondják, hogy előli a leá-
nyokban a gazdaasszonykodás iránti
szeretetet; hogy elvonja a leányt
leendő hivatásától; hogy a leányok
hajlamát a női emancipációt után
való törekvésre hajtja; hogy női
proletárokat terem; — és végre,
hoggy az intézet nagyon drága.

Némelyik kifogást czáfolni sem
kell.

Mert ugyan, hol kap jobb ser-
kentést valaki munkálkodásra, mint
iskolában a nemes versenygés kö-
vetkeztében?

Vajjon kinek bő választéka van
érdekesnél érdekeseb munkákban, vá-
lasztott munkáját félre dobja-e,
mint szokták otthon tenni a leá-
nyok, kik az idő előlése czéljából
csinálnak „muszj” dolgot érdek
és kedv nélkül? Ellenkezőleg vas-
szorgalommal igyekeznek, hogy a sok
közli sokat magának emlékül meg-
örizzen.

A divatmajmolás fejlődése a
felsőbb leányiskolákban azért lehe-
tetlen valami, mert a leányok sem
ideje, sem módja tüzetesen foglal-
kozni a legújabb divatok természei-
vel; azonfelül a munka nehezsége is
megbecsülné velük a már megleró-
nek értékét.

Hogy a felső leányiskolák a nö-
vendék leányt leendő hivatásának elő-
szeretétől ei nem vonják, tudom a
budapesti áll. felső leányiskoláról;
(a többiről szólni még nem igen le-
het, mert még nem teljesekek); mert
biz ott a gazdaasszonykodást kony-
hány és kertben valóságosan gy-
akorolják; — nemcsak hogy tanu-
nak vagy néznek főzni, de főznek
ők maguk is, sütnék is, még moso-
gatnak; — és mosnak is, természet-
esen olykor-olykor; van keütrj is,
azt is művelik.

A nevelésben és gyermek orvosi-
lástanról már szóltam, nem kell e
helyütt újra dicsérnem.

Hogy a női emancipációra való
törekvés nem az iskola öszerű ne-
velésének következménye, ellenkező-
leg a kitünni vágyás utjára vezető
hibás „otthoni” nevelés, éppen
olyan igaz, mint hogy a felső leány-
iskolából nem proletárokat válnak.
Hogy válják proletárrá az, kinek
általános műveltsége ugyan, de sem-
mi szakismerete nincs.

Hol léphet az fel állás iránti
követéssel, ki semmi állásra sincs
képesítve?

A közép- és felső leányisko-
láknál egyenesen csak nevelő intézetek,
hol a leányok magas kiművelést
nyernek.

A felső leányiskolákra külön-
ben is oly gúllók küldik gyerme-
keiket, kiknek sem czéljuk, sem vá-
gyakozás, hogy leányokat ke-
nyérkereseti tudományokra tanít-
tassák.

Nem mondom evvel azt, hogy
szerényebb sorsnak elnyai ki van-
nak zárva ilyenmü intézetbe való
felvételből; példának okáért ki saj-
nálna 20—25, vagy tetszem fel 30
frt tandíjat évenként leánya nevel-
tetése érdekében, ha helyben esetleg
ilyenmü intézet van?

Besztercebányá, Lócse, Már-
maros-Sziget, Trencsén kisebb váro-
sok Nagy-Kanizsánál; Beszterce-
bányán 25 frt tandíj mellett 1 osz-
tály van még csak, bejár 30 nö-
vendék; Lócsán négy az osztály,
15 frt a tandíj, 62 a növendék;
Mármaros-Szigeten 5 az osztály, 30
frt a tandíj, 48 növendéke van az
óttani felső leányiskolának; Tren-
csén város felső leányiskolájának 5
osztályában 30 frt mellett 50 növen-
déke van.

A budapesti teljes hat osztályú
állami felső leányiskolában 80 frt

TÁRCZA.

Az utolsó olasz lecke.

A hatvanas évek közepeán egy nő-
rádmegeyi szép és regényes lelkű
diák kis városban töltöttét a szüna-
pokát. A küszöbön lévő követelése
magas hullámokat vert fel, dacára
annak a pártok mérközés, (akkor jobb
és balpárt volt), az alkotmányos tisztesség
határán át nem csapott, hanem lelkesed-
det: mindenki, hiszen akkor nyíltak meg
az alkotmányos élet sorompói, a melyek
beötöltek a magyar nép igazi lelke-
sültéggel, egy hosszú, hosszú éjszaka
után, az absolutismus hideg éjszakája
után s a haza alkotmányos jövője, szép
és boldog jövője lebegett a homfiek
esmei előtt, kik az ósánte öröm kitöré-
sével üdvözölték az új aerát. Szép napok
voltak, eszre is azt mondaná Hary Já-
nos, miket lássák tallérajra: Hej hogy
elfogynának, mint esernyi sok más.

Akkoriban beszéltek ott, lokali-
sálva azt a jóhisű vicceset, hogy a válass
tás napján Gr. Cs. végig vágta a nagy
lovas hintáján, melyen egy főrangú pap
ismerősével ült, deakul beszélgettek egy-
mással, mire megfordul a kocsi s odaszól
a gróhos: „Már megkövetem méltóságos
uram, miacoda nyelven beszélgetnek egy-
mással?” Mire a gróf mosolyogva felel
vissza, hogy deakul. Erre meg a kocsi
álmétködött nagyot, a megpördöve baj-
szát azt mondta: „En csak három szót
tudok abból a nyelvből, de nem merek
rájuk se gondolni, mert borsócskák ötlük
a hátam.” A gróftól kédestetvén, me-

lyik az a három-szó, azt felelte, hogy hát-
liciatió, portió, exocatió.

No de nem erről akarok én beszél-
ni, nem is az akkor ott lefolyt választás
érdekes mossanairól, hanem arról,
hoggy én akkor egy igen derék, igen
kedves családval ismerkedtem meg, mely
ilyen rendesen együtt sétáltunk minden
delután egés a vacsoráig a városka
egyik vagy másik parkjában vagy sétá-
nyának táli között.

Ott volt mindig az atya és anya,
a 16 éves leány, egy kedves barna
szépség, ki szerelme volt Petőfibe, már mint
Petőfi költeményeibe, de egy két évvel
ifjabb fiú, a növendék is barnaból szép
termeltű gyerek. Sétálunkban sok minden-
féléről volt szó. Amint ott elhaladtunk a
fasorok között, jobbról balról vidám ma-
dárkák páján csicseregés üdvözlőt ben-
tünk, s a vén gesztenyefák árnyas
südarán át a napnak egy sugara tört
mágának utat, megtörve a fényes ho-
mokon, melylyel a szdes ut be vala
hintve. Kora delután csak itt-ott volt
látható egy sétáló, ki a poros utcákból
ide jött az úde természetet élvezni. A mi
sétánk rendszeren ötlől fél nyolcig tartott.
S azt az időt kellemesen csavogva tölt-
tük, megbeszélve a napi eseménye-
ket, ki-kiterve a politikai, irodalmi, fo-
rtosabb társadalmi mossanatokra.

Egy szép bapugaszar delután is-
mét ott talált bennünket rendszerényun-
kon. A többek között beszélgettünk a
nyelvekről is.

Azt mondja az a kedves barna;

— Az olasz nyelvet mindenféle
hallom dicsérni, s úgy mondják, hogy

ki franciául tud, az könnyen tanul meg
olassul, mert egy törzsből nőttek.

En, a ki éppen akkor erősen for-
gattam a birnevés olasz költőnek Man-
soninak „I promessi sposi” — (A jégy-
sek) esmü klasszikus regényét, melyet
legelőször Caszár Ferenc fordított ma-
gyarrá s úgy a hog' törtém az olasz
nyelvet, mohón ragadtam meg a beasód
fontalát s vltig erősittem; hogy bizony
a magyar nyelven kívül sengeteseég
tekintetében nincs párja az olassnak.

— Képszelheti nagysád, — mon-
dám én egészen neki bevélve — mind
nyelv az, a melyen Dante az ő Istent
Köndiáját írta meg, de Petrarca szerelmi
sónháját songette Laurához, utódehellen
sonettekben. Az egyik Kifaludni is olasz
földben lett költőve. A moonyi oró és fe-
nység Danteban, anyi báj és ezende varása
Petrarka sonettjeiben.

— Ön talán tud olassul? — kérdé
sz én barnám.

— Azt korántsem mondhatnám, —
feleltem vissza önmegtágódó szerényeség-
gel, — de annyit mindenesetre, hoggy
egy jobb művet olvashatok és élvezhet-
ek eredeti olasz nyelven, habár nem is
egészen szótár nélkül.

— Oh az pompás, az pompás! —
kiáltott fel a kis barna hog' — az én
nekem utig elegendő. Ugy-e papácám
megenged, hogy olassul tanuljak X.
urnál, kérdék én papám ne tagad meg,
astán holnap mindjárt el is beszedjük!

A sda előtt egy óráig tanulunk, sda
készen astán beszélgetünk a lecskéről,
Édes papácám, mit gondolkosol.

— No, — mondá az spja — ha
éppen tanulni akaraz, saivesen adom be-
legyességemet. De hát megkérdeste-
d már X. urat, hogy elvállalja-e?

Akkor astán felém fordult a ellen-
síthatlan szeretőreötöltsággal bökölva
kinevesett olasz nyelvmeesterének.

En szabódtam ugyan, vltig mon-
dottam, hogy épp oly ügyetlen nyelv-
meester lessek, mint a melyen táncmeester
volnék, hoggy aki nyelvet akar tanítani,
annak többet kell bolle, tudni mint a meny-
nyit én az olasz nyelvből tudok, és végre
sokáig úgy sem lessek már a városban,
hát inkább halassza a nyelvtanulást
jobb időkre — de bizony nem használt
semmit.

— Jól van, — mondék teljes re-
signatióval — a felelődséget nagysádra
háromom.

Igy astán elhatároztuk, hogy 3-
szor hetenként 3—4 ig olasz óráig fog tar-
tani, azt is megígérte, hogy másnapra
már meglesz Ollendorff olasz gramatikája;
és ugyan Fornasari Vercet, vagy Philip-
piet ajánlottam neki, de ő csak megma-
radt Ollendorffnál, a fraucziát is abból
kaszdotta.

— Hallottam, — így szölet egyezzerre,
mintha valami különös jutott volna eszé-
be — hogy az olaszoknak olyan szép
kősmondásik vannak, ugyan kérem
mondjon egy párt, de legalább egyro ta-
lál csak emlékszeni fog.

Már erre a kérdésre csakugyan nem
voltam elkészítve; de legelőször is felder-
ni akartam magamat, azért azt mondtam:

— No, most mindjárt meglátja;
nagysád, hogy nem vagyok olasz nyelv-
meesternek való, mert még nem vagyok
annyira, hogy csak úgy az ujjamból rász-
sam az olasz kősmondásokat, melyek na-
gyon meg lehet, hogy szépek, de blyo-
nyosan nehesek is és Manconi regénye,
melyet most olvasok, nem olyan, mint
Cervantes Don Quixoteja, hogy bolle
egy rakás kősmondást is megtanulhatna
sz ember.

— No, most mindjárt megbarag-
szom, — azt mondja a kis ördög — csak
vissza akar lépni, pedig tudom, hogy
tudna kősmondást mondni, siset is.

Már láttam, hogy nincs szabadu-
lás, hát csak összeszedtem valahogy a
fejembem;

„Il fine corona” opera.
De eyre! nem elégedett én meg.
Azt mondta, hogy ez nagyon ismeretes,
annyit jelent, mint Finis coronat opus,
— a mi különben igaz is, mondjak neki
egy mátska, sajtásagos olasz kősmon-
dát. De ez már astán tovább tartott,
asonban végre mégis összeszedtem.

— No hát saivesködjék vigyáznai:
Aspettare e non venire;
In letto star e non dormire
ben serviro e non gradire;
son tre cose da morire.

tandiját fizetnek évenként s van 354 növendéke, pedig hány mindenféle néven nevezendő iskola és intézet van serdülő leányok számára!

No ha benne vagyok a jó igazkezetben még a sopronit, pozsonyit és kolozsvárit is említenem kell; több úgy sincs; Sopronban 4 osztály, 20 frt tandij, 79 növendék a létszám; Pozsonyban 1 osztály, 25 frt tandij, 39 növendék; Kolozsvárott meg államségély mellett fenn tartott városi felső leányiskola van, melyben 4 osztály mellett évenként 20 frt tandijjal 109 serdülő leány tanul.

Ha már kezdetben ily szépen lendül az ügy: biztos a jövője; mivelhogy: "Száz szónak is egy vége", ki lehet mondani, hogy a felső leányiskolákra, — ha Nagy-Kanisán éppen nem is, — de azért mégis elmulhatatlanul szükség vagyunk; — és bár népoktatás ügyünk sajnos állapotával javításra vár is, még immáron elkerülhetetlenül lesz, — de a leányoknak felsőbb iskoláztatása már oly szükséges kellék, hogy az előbbinek javulására nem várhat, mert e feltételt elodázhatalan áll előttünk művelt társadalmunk érdekében.

Sternberg Vilmos.

Jegyzőkönyv

a soproni kereskedelmi s iparkamarának 1884. évi október hó 23 tartott rendes közös üléséről.

(Folytatás.)

A midőn egyfelől megkövettem, hogy a kamarák az ipartörvény végrehajtásánál, a mennyiben ezt jelen szervezők megpecsédje, a hatóságokat készséggel és előzetesen megismerve, és hogy különösen oda hassanak, hogy a törvény szellemében az iparosok részéről várt kellő közreműködés ényleg csakugyan kifejlődjék, úgy másfelől kötelesegevé teszem, hogy időnként a törvény végrehajtása körül tapasztalt król, de különösen midőn nem várt esetekben a midőn talán egyes hatóságok részéről e törvény végrehajtásában nem kellő erőlt, vagy épen hanyagságot vél felismerni, hozzám tüzetes jelentést tegyen.

A mi magyarul annyit tesz, mint: várni és nem jönni; az égbán futkádni és nem aludni; jól szolgálni és nem tetézni; olyan három dolog, mely miatt meghalhat az ember. Ezt azután annyiszor ismételtük, míg mindketten igen jól tudtuk.

Nemokára ezután véget ért délután, s ez alkalommal először örömmel vettem utam bára felé, de ahogy sem birtam megőrizni a gondolatot, hogy mánap 3 órákor olasz nyelv-mester legyenek.

Mánap sokáig tűnődtem magamban, vajon hánom alá csapva a grammatikát, elme-jelek és az olasz lecke; már kezembem volt a toll, előttem a levelepapír, hogy megírjam, miszerint ilyen és olyan rosszul vagyok, sajnos, hogy nem mehetek. De hát csak abba hagytam, vettem a grammatikát és 3/3-ko-rodulam. Akkoriban a magyar ruhá járta, a mi 20 foknyi meleg lett egy kis hafas éjszaka, de szivesen tettem azt meg akkor mindenki. Én is tehát ünnepöl attilában, magassáru fényes csizmában előttem nagy melegben az olasz leckéhez.

Már boudoirjában várt a kedves barna, s mikor pont háromkor benyitottam nagy örömmel ugrott fel, azt mondva, hogy az els lecke már végig ment, csak fogjuk hozzá hamarosan, mert ő mentül előbb szeretne olvasni tudni.

Csak lassan, — mondam — ahhoz meg igen sok lecke és még több úrelm kell. De talán jobb volna, ha el sem kezdenék, mert lássa én már jó hosszú ideig vesződöm a dolgaleg tegnap alig tudtam egy pár közmondást mondani. Emlékszik-e még arra a közmondásra?

— Emlékszem bizony, — felele nagy örömmel és el is mondotta.

— No hát akkor kezdjük meg.

Az olvasási gyakorlatokon csakhamar átessünk. Gyors felolvasása volt a hámasnak. Asután belekaptunk az első leckebe.

Ki ne emlékszik, akármily nyelvet tanult legyen, azokra a szellemi moodsatokra, melyek az Ollendorff féle

Vonatkozással ezen magas leírata, az előadás következőket indítványossá: mondja ki a kamara, hogy tekintettel ezen törvény nagy horderejére és fontos- rágára, annak végrehajtása körül késede- menyös és iránytadó tevékenységet óhajt kifejtetni; hogy e célra egy, a két szakosztály elnökekn kívül mindenki esakasztási három-három tagjából álló bizottságot létesít, melynek feladata leendő mindennemű, a törvény végrehajtására vonatkozó ügydarabot késedelem nélkül elintézni, az alakítandó ipartörvényeket megkereső alapsabályait felülvizálni, s az iparhatóságokkal a javasolt e iránytadó összekötő:ést fenntartani. Netalan fel- merülőnd elvi kérdések a kamara közös ülése elé terjesztendők. Egidőjéleg az iparhatóságok ezen határozatokról érte- szendők s felkérődni volnának, hogy e tárgy körül felmerülőnd minden esetben teljes birtalommal forduljanak ezen kama- rahoz, miután az becsületbeli kötelese- gések tartja teljes erejéből oda hatni hogy az ipartörvény minde részében alkalmaztassék s fogantatottassék.

281. A kamara fenti indítványt egyhangúlag magáévá tevén: az ipartör- vény végrehajtása körül felmerülő te- endők elintézésére, Müller Paulin kama- rai elnök ur előktele slatt, egy a két szakosztály elnökén kívül még minden szakosztály részéről három-három tagból álló bizottságot szervez, mely bizottsá- ba a kereskedelmiszakosztályból: Friedrich Lajos, Schaffer Antal s Zuti Károly, az iparos szakosztályból: Barth Tobiás, Krausz Károly és Markl József urak választattak. Egyuttal elhatározták, hogy az ipartörvény végrehajtása tar- gyában valamennyi iparhatósághoz a fentiek értelmében tar ott körlevél inté- zendő.

II. A nagyméltóság m. kir. földművelés, ipar- és kereskedelmügyi minis- terium 1. évi szeptember hó 7-én 30,790 szám alatt költ leiratávi. vonatkozással a kamara f. évi június 20. 1575. szám alatt a soproni kereskedelmi közpiskolá- nak szándék segély tárgyában keit fel- terjesztésére, értesíti a kamrát, hogy a kamara költségvetése egyes tételleinek határozatlan számú évekre előre való megállapítását, tekintettel a kamarai törvénynek közeli kilátásban lévő re- visziójára nem engedélyezheti.

282. Tudomásul vétetik. III. A nagyméltóság m. kir. földmű- velés, ipar és kereskedelmügyi minis- terium 1. évi szeptember hó 29-én 42,452 szám alatt keit leirta k. p. csan, kelldé- hason szám alatt valamennyi törvényható- sághoz intéstet körendelést, oly tartá-

grammatikákban oly elbűvölő különfé- ségben fordulnak elő minden oldalán.

Mi is hát elkezdtek. Az apa jó, az anya jó. Jó az apa? Jó az anya?

A testvér? Nem jó. A nővér is jó. Én szomjas vagyok, te szomjas vagy. Az aya éhes; a nővér is éhes. Én fázom.

Pedig dehogyan fáztam. Olyan me- leg mellett, magyar ruhában és olaszul tanítani — még ha az ember busz esztendő is, nem olyan d o l g o k, hogy még f á s h a t n e k is mellőltük. Sőt gyöngyözött a verejték homlokomon, mert habár otthon jól át is mentem az első leckén, az én sseretetre méltó bar- nám folyton faggatott kérdéseivel, a mely- ré hát úgy a hogy megadtam a feleletet, de figyelmeztettem, hogy az Ollendorff- igt kell tanulni, amint a leckeék egy- más után következnek. Még közmondásokat is kért a kópé, köztövel e t i k i n t e b e n is ki- elgíttettem ésvágyt át és így általam meg- elégedésre véget ért az első lecke, a melynek fardalmait csak ő nem érste.

Igy ment az hétről hétre s a do- cendo discipulum soha sem fogtam fel- jubbam, mint e hevek slatt; már végre meg is barátkoztam a hejzettel, mely napról napra vesztett az ő kellemelen- ségéből.

Ámde az augusz- us melegebb volt a júliusnál. Retentőn forró napok kö- vetkeztek. Egy augusztusi forró napon, mikor különös kúyszer nélkül bizonyára senki sem hagyta el lakását, usmét ott álltam a boudoirban, elbágyadtan értem oda az iszó utasán keresztül, olyan volt a levegő, mintha minden párá égett volna. De az én drága növendékom csak olyan frisse volt, mintha tudj isten minő hívón levegőn sétált volna.

Elkezdetük megint. most már es Ollendorff grammatika 35. leckejeánd tartottunk. Előbb átmentem írásbeli dol- gosatát, s egészen correct volt. Asután a szavakat kérdésgettem, azokat is tudta; de nekem bizony nehezen ment. Leküld- bettelten bágyadtság veti rajtam erőt. Szempillám le-lecukodtat; de ő csak olvasott és fordított; de észrevettem, mi- kor egy-egy írásbeli roham jött rám, mint mosolyog s hamis szempillái alól.

lomal, hogy a hatóság igazolványtal- ellátott áru-, turcs- és sólyomgye- vi vasonkereskedők háziparcsikkokkal nem- csak a fennálló szabályok szerint minde- nütt használhatnak, hanem ezen csikkokat helyi vasárokon is kirakva árulhatják és hogy e célból, hogy a szóban levő gyol- ccsok háziparcsikkon kívül esetleg más kulcsok is heti vasárookra ne hoz- tassanak, az emittet három megye terü- lésén kezült csikkok illető törvényható- ságai által, kellő felismerésnek eszjából alkalmas bilyéggel láttassanak el.

283. Tudomásul szolgál.

(Folyt. köv.)

Hírek.

A nagykanizsai iskolások f. hó 20-án osztatták ki a szegény tanu- lóknak évenkénti karácsonyi ajándékul adni szokott ruhaműveket. A kiosztásnál Kn auz Boldizsár iskolászoki gondnok ur es a tanácsület volt jelen. Körülbelül 200 növendék részesült jö- tékevényben. Beszúles kimutatták: lapunk jópár számban hoztuk. E uttal csupán elismerésüket óhajjuk kife- jezni derék iskolászokunk iránt, kiknek nekem példáját bizony más városok iskolászokai is követhetik.

A karácsonyi ünnepek és új év alkalmára melegen ajánljuk lap- tulajdonosunk, W a j d i t s J ó z s a f könyvkereskedés az ajándékvásárló közönség szíves figyelmét. Ez alkalom- ra kiváló gondtal szereztek be e ke- reskedésbe különböző igényeknek meg- felelő hasznos és becses kiadványok, igen szép imakönyvek, nemkülömben iró- és olvasó- asztalra való dísz tárgyak. Gond- dolkodva van arról is, hogy a vevő kö- szönését oly jutányosan juthasson azokhoz, mint a főváros bármely könyvkereske- désében.

A helybelli gózfürdő bérlője, Bichler ur a közeli karácsonyi ünne- pek alkalmára a fürdő helyiségeket sze- pen rendezte és díszítette, hogy az ily alkalomkor önmagában érkező vendé- gek mindegyike teljes kényelemmel fű- rődhessek. Így a jörléket fürdőhelyi- séget bírtan megírta ajánlani.

A főczok Szent-Miklóssa ugy- lázást meghozta az erősből hideget. A régi óregek u. i. azt tartják, hogy ak- kor kell a legnyugobb hidegnek lenni. Ez a nap f. hó 18-án volt, mely napon az időjárás csakugyan egysezerre fagyra változott; de már azért h dégebb sapa- kat november folytán is értük.

A zalamegyei Bucan-Szent- László és vidéke önk. tisztelő-egylet sorsjegyeinek huzása visszavonhatlanul,

1885. évi január hó 6-án délután 3 órákor Nagy-Kanisán, a városás nagy- termében, hatósági ellenőrzéssel fog- meg tartani. A nyereménytárgyak Borényi József és Mihóff: Ödön, nagy-kanizsai áknyeremények szereltettek be, kiknél a fönyeremények ki vannak állítva, hogy a nagy érdemű közönség azokat meg- tekinthesse. A nyereménytárgyak ré- dekulyára és dívtos kiállítására a bi- zottság az ékeszeresekke) minden meg- tért, mely által a nyerők nem csak ér- tekes, de dívtos izléssel késített nye- reménytárgyak birtokába fognak jutni. Ugyan ezért egész tisztelttel, és bis- malommal kéreknek meg a nagyérdemű sorsjegymegvételők, miszerint tekintet- tel humanus vállalatunkra s a nyere- menytárgyakba felejtett tetemes pénz-össze- gre, a kiut levő sorsjegyek árát f. évi decseber hóban minden körül- mények között megkülöndi kegyesked- jenek! A rendező bizottság.

A keszthelyi m. kir. gazdasági tanácszet hallgatói szombat, 1885. évi január hó 17-én segélygyűlést je- vára, az Amason szálloda nagy termé- ben sorsjékkal egybekötött gazdasá- bált rendeznek. A rendező bizottság: Mészáros Lajos elnök, Tókei József pénz- tárosok, Antal Ferencz alenök, Hayden József jegyző. Baán Géza, Bakos Béla, Gáldas Ödön, Galluchik Béla, Hayden Sándor, Himmelsbach Gyula, Kiss Endre, Kossorics Pál, Léárd János, Leitner Elek, Mihályfi Károly, Mihályi Imre, Protzenhoffer József, Simonyi Kálmán, Gróf Ráday István, Rapp Károly, Br. Wimmersperg Manó. Kezdete 9 órákor. Személyjegy 2 frt. Csakjegy három személyre 5 frt.; négy személyre 6 frt. 1 darab sorsjegy ára 10 kr. Kisorszo- landó tárgyak és felhívások közö- nettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáz- tatnak. A kik tévedésből megkívót nem kaptak, sziveskedjenek a bizottsághoz fordulni.

A szerkesztőségek egyes va- sui társulatok részéről bizonyos érde- keseményben szoktak részenni. Így például szerkesztőségünk részére a "D é i v a s p á l y a t á r s a s á g" oly igaz- olványt ad, melynek elmutatása mel- lett felharmadosztályú menetjegy vál- tarás e jegy a másodosztályúra érvényes. A "M a g y a r - N y u g o t i - V a s p á l y a t á r s a s á g" szabad jégget át a másodosztályúra. Ez minden esetre eszép loyallatis és örvendetes jelenés az- ra nézve, hogy a vidéki magyar sajtó közt méltóságban részesül a derék tár- sulatok részéről ily módon is. Mi ter- meszetesebb, minthogy a részben idegen társulatok e szép példája után a "M a g y a r á l l a m v a s p á l y a t á r s a -

s á g-tól a vidéki sajtó méltóságát már joggal reméljük és biztosnak vesztük. E hír bátorította szerkesztőségünket is arra, hogy oda szintén árkedvesmá- nyért folyamosdék. Hogy asután mint a vidéki m a g y a r s a j t ó egyik szere- ny képviselője, szerkesztőségünk, a m a g y a r á l l a m v a s u a t k i g a z a t - s a g t ó l f e l s ö b b e l e n t e s f o l y t á n m i n ő v e g e s e t k a p o t t, az érdemes előlvani; ide is igyájuk azó szíriat, a közönség- nek tudomásul, lapírásainknak pedig okulásra. A végzés így hangzik: "A "Zalai Közlöny" t. szerkesztőségének Nagy Kanisán. Utassai kedvezmény engedélyesére iránt hozsánk intézet a határozat! Általunk a közmunka és közlekedési magy. kir. miniszter ur Ö nyerméltóságához felterjesztett kérvé- nyre közöljük, hogy ő nagyméltósága a kérelmet f. évi november hó 20-án 2641. elnöki szám alatt keit magas in- tézvénye szerint, teljesíthetőnek n m találta. Bpestén, 1884. decseber 17. Somsich."

Azon szerencsétlen molnár legény holttettét, ki a háromházi ma- lomnál saját vízvezetékcsatlósága által ü- szet idezett elő, ki is gazdasája beszu- jától félvén, előbb erreit felvagdval a Ká- bába ugrott: — mult hetén a malom el- nyelke pontján mintegy negyven lépés- nyire a szántóföldön, egy arra vadász- gató ember találta meg. Valószínű, hogy a Rabán áruosztó s a szántóföl- dön tovább meenni nem tudott s ösze- rogyott.

Elfogott rablójlikosok. A napokban a tapolczi erdőben ép akkor fogtak el a csendőrök két rablót, mikor egy kondat ki akartak rabolni. A két rabló minden ellentállás nélkül ad- a meg magát a csendőröknek. Találtak náluk keit töltött fegyver pistolyt, késeket és uszenék tolljavulcsot. A csendőrök vallatására beismerték, hogy ik több gyilkosságot követtek el: addig a legutóbb megölték Tekovics nevű rablótársukat, ki velük egy rablás prédját megosztani nem akarta, a rablót holttettét e hó 4-én találták meg a tapolczi országúton. A két rablót vasbaverve kiérették a csend- őrkök, kik között volt a Savanyu Józsi elfogója.

Lanka Gusztáv, ismert jeles írónk, az általa ez idő szerint szerkesztett "Torontál" című lapban igen érdekes adatokat közöl "Emlékjegyeimből" című tárcsa-cikkgyűjteményében egyes jeles írónkról, kikkel szerző személys ismeretségben volt. Többek között V ö r ö s m a r t y k o s s a r k ö t l e k m a g a n - d l e t e b l a k ö r v e t k e z t e k i r j a: "Toldy és Vörösmarty, mint írók szerettek, sőt bizonyosan szerették is egymást, de ter- mézetre nézve egészen különböztek.

Én pedig bíbba küzdöttem az ál- mosság ellen, s már felszenderben mon- dam: Hogyan is szól az közmondás bja, igen

Aspettare e non venire In letto star e non dormire... de töböt nem is hallottam...

Gyönyörű szép éjszányon találtam magam, — óriási park volt, rózsáuga- sokkal, művészi csinnal rendezés. A kis- ba no mellettem volt és csintalanul es- veget, majdnem zsebnok tűnt fel nekem cseregése, mint a brokrok hűvös- ben rejtőző madárkák csicseregése. Lange aszóli hosta felélek a rózsabokrok kébitő illatát. Végre egy tavacska köz- értünk, mely a park egyik sárgáteleben rejtőzött, s melynek kristálytiszta vízében méltó- ségos tartással, némán és csendesen fehér hatyuk uszáltak.

Oda titűnk a tavacska partján lévő padok egyikére és elmerengtünk azon az egyik ágáron, mely a park sűrű- jén keresztül oda tévedt a tavacska tükre sorsjégságos színvegyűléket ké- perve a környezettel.

Egysezerre megszállt az esti ha- rang, melynek hangja átfésztróva a leve- gőben hozsánk is eljutott. Ekkor intett s mi visszavertünk ugyanszen az uton.

A mint a park végére értünk, én telve a természet élevesetnek boldogsá- gától, ő pedig gyermeki örömeinek enged- ve át magát, ugrálva és ujjongva — egyszerre a szép természetét egészen el- tő háog ütött meg fületem: Emma, Emma!

— Itt vagyok mama! — volt a felelet...

Ekkor felnyitám szememeimet. S előttem állt a kedves Emma egy pohár limonádéval a kezében, pu- ján mosolygól ajkán. Önkénytelenül kérdeztem: — Hogyan is van az a közmon- dás? Ó pedig kacsagva felele: Aspettare e non venire In letto star e non dormire... Ennyi elég is volt; szememből döröszölve a álmot, azt vettem észre, hogy már hat felé az óra. A jó barna lélek nem akarta savarni mulat- ságot, hát ott hagyott, várva meg

jó iszú almom után felébredek. Nem tu- dom, hogy megsértődött-e?

Valamit mondtam ott, de as- után mentül hamarabb elismertem,

Ex volt az utolsó olasz lecke. Hazajöve egy levelet találtam asztalomon mely másnap elősított a városakból.

Ott hagytam tehát Emmát és gram- matikáját. A miből a tanulság, hogy augusztusban az olasz nyelv és a szép leány mellett is el lehet aludni.

Hoffmann Mór.

Katona-dolgok.

Ira: Németh Géza. (Folytatás.)

Midőn meggyőződtem, hogy Póti megvan balvá, elúttartottam az ágytól. Mitévő lesek most? A kocská elvölt- vetve. Jól tudtam, mi sor: vár rám, hi- esen tanultam a hadi törvényeségeket, melyekben legszívesebben tiltatik a fe- gyelem megérettése. Elgondoltam, ha én itt maradok, akkor mánap délutánbe ve- sennek, melyből csak a hóhér veszt ki a midőn ezt elgondoltam, akkor tán egy pillanatra megbántam tetemet, s az élet hívólag mosolygott reám. Hissen oly szép az élet! Hirtelen határoztam; megmar- aszedtem öltönyömet, kiugrottam az ablak- sa futottam, ahogy csak erőmtől tel- te. De egy árnyék mindig nyomomban ma- radt, azt nem tudtam elhagyni; a folyto- nosan rám nésett azokkal az ijesztő me- rover aszemekkel. Végre kimerültem észe- rogytam s ismét gondolatokba merültem állított, hogy mitévő legyek. Végre asz- tán határoztam; féljelenem magamat, ugys mit ér most már életem, hiaz akít- úgy szerettem, azt örökre elvesztém. Es- redemben visszamenni még sem volt elég bátorságom, azért tehát itt vagyok úras, puszta szívvél, s csak azon egy óhajással, hogy a halál ne sokáig várakoztasson ma- gára. Lehettem volna gyilkos is, de legyen az én sorsom intő példa másoknak.

Eddig van történetem. Ugy-e már most elhisi Béla urfi, hogy nem teblony- dott, hanem egysezeren szegény szeren-

csétlen ember az, aki most itt ül előtte és kinek történetét nem unta meg végig- hallgatni? —

Én részvétellel bólintottam fejem- mel. —

— Fájdalom, szegény Miska, te jobb sorsra leteél volna érdemes! —

— Hát nem vet meg, nem gyűlöl- tizedes uram? — kérde fívilánó örüm- mel. —

— Ne kényzszeris felselni kérdé- sedre, — válaszolté komolyan.

A gyilkos szomorúan, lecsügges- tet föveit tekintett reám.

— De azért, — szólalt meg reszó, majdnem siró hangon, — mégis megígér- te, hogy kérelmemet teljesíti. Nem felejt- meg el?

— Nos?

— Ha elmegy Doborra valaha, keresse föl a bíró Julikást s mondja meg neki, hogy utolsó órámban is csak ő rá gondoltam. Adja át neki ezt a rózsát, — folytatá az elhervadt virágot kezembe adva — s mondja, — hogy mindig szí- venem hordostam, Num akarom, — asa- kitta félbe szűt magát, — hogy a hóhér kiemeltél-nél eidobja azon emléket, melyet ő tiszte: süvegem mellé, s mely előt- tem mindig eszen: erekltye volt. Megteszi ezt Béla urfi?

Némán, meghalt: — nntettem igémet.

— Aszám meg — folytatá akad- szótan, könyveszemekkel, — mondja meg neki, hogy — Keri Miska — nem volt éppen olyan elvetemült — mint a milyenk- az — a világ híreszteli. Megmondja ezt is? — kérde zokogva.

— Meg! — feleltem hátorozottan.

— Ugy ádják meg a jóisten, amint egy haldozikón addó szavát teljesíti. 8 most — már nincs többé beszédni valónk. Már világozik, bár nekem elcsétlül a világ. — Az ur őrpárcanok, én pedig gyilkos és szököt katona vagyok. Tegye kötel-ségét.

Valóban már megviradt a ébredt kolle fuvatom. Fétóra múlva Miskát elküldtem két ember kíséretében a hely- őrségi fő-hátsba.

— Ne felejtse el — usogát válás- kásban, — ne felejtse el igéretét, s gon- doljon néha a boldogtalan Miskára.

(Vége köv.)

H I R D E T É S E K.

H I R D E T M É N Y.

Ócsászári és apostoli királyi felségének 1884. évi márczius hó 8-áról kelt legfelső elhatározása folytán ezennel megindítatik a

XI-ik magyar kir. államsorsjáték,

melynek tiszta jövedelme még pedig annak két-nyolczadrésze a vagyontalan magy. kir. hivatalosok öregei és árvái segélyezésére alakított alap, két-nyolczadrésze az „országos kisedőv-egyesület”, egy-nyolczadrésze a „pesti segény gyermek körháza”, egy-nyolczadrésze a „possonyi jótékony-nőgyelet gyermek körháza”, egy-nyolczadrésze a „pesti jótékony nőgyelet”, végre egy-nyolczadrésze a fűmői „Mária-egyesület” javára fog fordítottat.

E sorsjáték összes, 5,311 ben megállapított nyeresményei alább következő játéktér szerint

195,000 forinttra ragnak és pedig:

1 főnyer.	60,000 forint	4. ny. egy.	5,000 frt.	20,000 fr.
1 „	20,000 „	10 „	1,000 „	20,000 „
1 „	10,000 „	14 „	500 „	7,000 „
		80 „	100 „	8,000 „
		200 „	50 „	10,000 „
		5000 „	10 „	50,000 „

A húzás visszavonhatatlanul 1884. évi decz. hó 29-én történik.

Egy sorsjegy ára 2 forint o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók: a lotto igazgatóságánál Budapesten (Pest, fővármh., félemlist); valamint lotto-, sós- és adóhivatalnál; a legtöbb posta-hivatalnál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyról közögnél.

Budapest, 1884. évi november hó 1-én. 2321 6-6

Freyseisen Adám.

m. k. p. u. minist. oszt. tan. és lottoigazg.

Magy. kir. lottoigazgatóság.

Somogy megye, csurgói-járás szolgabirójától.

4673. sz. K. i. 84.

Pályázati hidetmény.

A horvát-szt-miklósi körorvosi állomás, mely körhez Horvát-szt-miklós, Bagola, Sándor, Belezna, Lisz, Pátró és Surd — és az — — ihárosberényi körorvosi állomás, mely körhez Antalfalu, Csicsó, Iháros, Ihárosberény, Inke, Miháld, Pat, Pogány-szent péter és Sand községek tartoznak, — pályázat és választás útján betöltendőek lévén: felhívom mindazon orvostudor és okleveles sebészurakat, kik az érintett állomások egyikét vagy másikat elnyerni óhajtják, hogy a tudományos képzettségüket és eddigi működésüket igazoló eredeti vagy hitelesített okiratokkal felszerelt és kellő béléssel ellátott pályázati kérvényeket 1884. december 28-ig bezárólag Csurgóra, alulirt szolgabiróhoz annyival inkább is beküldjék, mert a később érkező kérvényeket figyelembe nem veszem.

A horvát-szt-miklósi körorvosi állomással 430 frt., — az ihárosberényivel 600 frt évi fizetés, — és mindegyikkel a meghatározandó látogatási és egyéb díjak; és hivatalos utazások alkalmával ingyen fuvar élvezete van összekötve; és az előbbi kör székhelye Horvát-szt-miklós, vagy kivételesen Nagy-Kanizsa, — az utóbbi pedig Ihárosberény.

A választást a körök rendes székhelyén és pedig Ihárosberényben 1884. december 29-én, — Horvát-szt-miklóson 1885 január 3-án, mindenkor d. e. 10 órakor fogom megtartani.

Az állomások a választás napján elfoglalandók.

Csurgó, 1884. december 10.

CSONKA GYULA

szolgabiró.

LEGZÉLSZERÜBB

karácsonyi és ujévi ajándékok

kaphatók WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

U. m. magyar, német és franczia diszművek, remek írók diszkötésben, magyar, német és franczia nyelven, zergebör-, bársony-, elefántcsont-kötésű imakönyvek das választékban, ifjusági iratok és képeskönyvek kisebb s nagyobb gyermekek számára több nyelven, albumok, finom zseb-írókönyvek, legújabb hangjegyek, monogrammos levélpapírok, csinos dobozban, zsebnaptárak. díszes felszerelvények íróasztalok számára, legújabb mintájú látogató-jegyek a lehető legocsóbban számítva.

TOVÁBBÁ:

WAJDITS JÓZSEF könyvkiadó hivatalában Nagy-Kanizsán

1885-İK ÉVRE

nyolcz különféle naptár jelent meg,

s az egész ország minden könyvvarusánál kapható; u. m.:

WAJDITS JÓZSEF
nagy képes népnaptára,

bő tartalommal és temérdek képpel.

Ára kötve irlapokkal ellátva 50 kr. füzve 40 kr.

WAJDITS JÓZSEF
kis képes népnaptára,

Ára füzve 25 kr.

WAJDITS JÓZSEF
101, azaz száz és egy évre szóló naptára.

Ára kemény kötésben 90 kr.

Rév-komáromi K. kalendárium.

Ára füzve 20 kr.

WAJDITS JÓZSEF KIADVÁNYA.

Szüz Mária édes hazánk védasszonya

nagy képes népnaptára,

vallásos bő tartalommal temérdek képpel.

Ára kötve irlapokkal ellátva 50 kr. füzve 40 kr.

Szüz Mária kis képes népnaptára.

Ára füzve 25 kr.

A Szent Család képes népnaptára
temérdek képpel szerkeszté két pécsmezei áldozár.

Ára füzve 36 kr.

WAJDITS JÓZSEF
1884-től kezdve egész 1890-ik évre
szóló naptár ára 14 kr.

A fentebbieken kívül minden másut megjelent naptár a könyvkereskedésben fellelhető.

Postai megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Becsés rendeléseket kérve tisztelettel

Wajdits József Nagy-Kanizsán.

Előfizetési ár: egész évre 8 frt. fél évre 4. negyed évre 2. Egyes szám 10 kr.

HIRDETÉSEK 8 hasábon petizorban 7, másodszor 6, s minden további sorért 5 kr. NYILTARTÁR soronként 10 kr-ért vetünk fel. Kincstári illeték minden egyes hirdetésért 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY.

A lap szellemi részét illető költségek a szerkesztőhöz, anyagi részét illető költségek pedig a kiadóhoz bérmentre inténdék: NAGY-KANIZSÁN Wlassicsbácz.

A nagy-kanizsai „Kereskedelmi Iparbank”, „nagy-kanizsai önk. tüztöltő-egylet”, a „zalamegyei általános tanítótestület”, a „nagy-kanizsai kisdénevelő egyesület”, a „nagy-kanizsai tisztító-önsegélyző szövetség”, a „soproni kereskedelmi s iparkamara nagy-kanizsai külválasztmány” hivatalos lapja.

Hetenként kétszer, vasárnap- és csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Felhívás előfizetésre.

Lapunk 24 évfolyamába lép- vén, részint nyomdánk tuhámozott munkái miatt, részint egyéb okokból elhatároztuk, hogy azt a jövő 1885. évi január 1-től fogva hetenként csak egyszer jelentetjük meg.

Igen természetes, hogy ily módon sokkal magvasabb tartalommal adhatjuk azt t. olvasóközönségünknek. Mert egy hét leforgása alatt mégis csak nyujtanak a kulturális és társadalmi mozzanatok annyi anyagot, hogy egy hetenként egyszer megjelenő hírlapot érdekessé lehet tenni.

Azon célzott „egyéb okok” között — megvalljuk őszintén — éppen az is szerepel, hogy társadalmi életünk ez idő szerint nagyon csendes, mindenki — ugy szólnán — elsielt, fut, rejtőzik a nyilvánosság elől, mely igen sokszor nem igazságos, annál kevésbé méltányos mérleglen mérlegeli az egyéni törekvéseket, s így nem egyszer szűrolyát szi a közjóért küzdők akaratának.

Ennek a jelenségnek okait kutatni nagy munkát és közzé bocsátani nagy teret igényelne. Ezt tenni nincs is szándékunkban; csupán azt akarjuk kijelenteni, hogy ez a saj-tóra a hírlapiródalomra sem marad hatás nélkül. Hol a nyilvánosság bárminő okokból korlátok közé szorul, ott a sajtó sohasem felelhet meg valódi hivatásának. Mert a sajtónak emeltyűje mindenkor a közszellem. Ha van közszellem, akkor a sajtóban is van élet, ha nincs, akkor a sajtó munkája csak vergődés.

A nálunk uralkodó nyomásztó állapotot, a rossz közszellemet, a széthúzó elemek kárhozatos munkáját ez előtt egy évvel is tiszta szemekkel láttuk; már akkor szándék-

kunkban volt — éppen ennél fogva — lapunk megjelenését egyszerre reducnálni. De más oldalról előtünk volt az országos képviselőválasztási mozgalom; s erre való tekintetből — nem annyira a magunk, mint inkább közönségünk érdekében — meghagytuk lapunkat hetenként kétszer megjelenőnek.

Most azonban semmi nagyobb szabású mozgalomnak küszöbén nem állunk; társadalmi életünk is csendes; ennél fogva véleményünk szerint feladatunkat a nyilvánossággal szemben olyképen is teljesen megoldhatjuk, ha lapunkat hetenként csak egyszer jelentetjük meg.

Nem mondjuk ugyan, hogy a viszonyok kedvezőbb fordultával újból kétszer nem jelentetjük meg, sőt ha a körülmények, a társadalmi állapotok jobb irányban módosulnak a közügy érdekében még háromszor is megjelentetjük lapunkat; de a reducnáló intézkedést most időszere- rűnek és szükségesnek találtuk.

Hiszszük és reméljük, hogy e csekély változás nem fogja csökkenteni a lapunk iránt eddig tapasztalt szives pártolást. Mi viszont azon leszünk, hogy a t. közönség pártolását megőrömeljük.

Ez ideig is sikerült derék, önzetlen dolgozó társakat nyernünk; reményünk szerint ezen túl is tömörülnek szerény lapunk köré oly tehetségek, kik munkánkat könnyíteni, s annak magasabbá tételén velünk együtt-munkálni szivesek lesznek.

Lapunk előfizetési ára 24. évfolyamára nézve:

egész évre 5 frt — félévre 2 frt 50 kr. negyed évre 1 frt 25 kr.

Mejelen minden sombaton.

(Az előfizetési pénzeket lapunk kiadóhivatalába, Wajdits József könyvkereskedésébe kérjük küldeni!)

Az eddig tapasztalt szives pártolás fentartását, lapunk terjesztését és támogatását továbbra is tisztelettel kérjük!

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

„Dicsőség mennyben az Istennek, Békeség földön az embernek.”

Ezt zengik a kereszténység e nagy ünnepeinek alkalmával milliók, meg milliók.

Valóban jó volna ez igéket mindenkinék szívébe véni és követni.

Hova-tovább 2000 ezer esztendeje lesz, amióta a krisztusi tanok meghódíták a kerek földet, el- rasztva az emberiség nagy részének szívét a felebaráti szeretet melegé- vel; de még talán egyetlen szer se lettek azok oly gonoszul, oly szent- ségtelenül megtepvé, hignyulva, ki- kaczagva, mint korunkban.

Megtámadói, ellenségei minden- kor voltak azon tanoknak, melyek isteni eredetöknek fogva hadat üzen- tek minden anyagias törekvésnek, átkot mondtak az egymás létele el- len való küzdelemnek. De hogy egy feül a közöny, más feül a hitetlen- ség ugy aláaknázták volna azokat, mint a jelen korszakban, — még nem történt.

Csakhogy meg van írva, hogy azokon a pokol kapni erőt nem vesz- nek. Voltak és vannak azoknak ren- dithetetlen apostolai, kiket arról a

kösziklári semmiféle vihar le nem sodor, kik hajdan ragaszkodásukat vérokkal pecsételték meg, mint vértanuk, és vannak ma is — bála az Egnek! — még elég számosan, kik a kor szelleméhez képest az ész és szív minden nemes fegyverével és teljes erejével küzdenek azon vézesen torlódo hullámok ellen, melyek a kétezedes szikla falait csapóssák. És azok a hullámok rendesen tehetetlenül megtörnek.

De nem is lehetséges az, hogy összeomolják, melynek alapja, talp- köve a szeretet!

Csakhogy — fájdalom! — ma- napság, az anyagias küzdelmek ide- jében azoknak, kik felebarátjaik ve- rejtekből hízni, azok jólétének rom- ján emelkedni akarnak, azok a szép tanok, miken a szeretet szelleme árad el, nagyon utjokban vannak. Azért szeretnék azokat megdön- teni.

Hanem mi azt hisszük, hogy mennél eszeveszettebben rohan a kor áramlata, mennél több áldozatot ra- gad el, annál gyorsabb lesz az ér- redés, annál előbb látják be a tán most kételgők seregei, hogy a sze- retet az, mely terem, mely fentart és éllet. Akkor a krisztusi tanoknak újból nagy diadalna: juk leszén.

Vajha ez a nap mentül előbb elkövetkezne! Attól fogva nem ver- gődének nem is vergődhetének fel- színe oly küzdelmek, melyek lábball tapodják a felebaráti szeretet isteni eszméit!

Vajha mentül előbb eljöne az a karácsony, mely alkalommal necsak a megváltó eszmék isteni mesterének születési emlékűnépét, hanem azok- nak általános és teljes diadalát is ünnepelehetők, egyesülvén mindnyá- jan, az egész emberiség, egy hitben a szeretet által!

Ez volt magasztos gondolata és törekvése az isteni vértanunk is.

És ha majdan az emberiség a töké- letesedés valódo útján azon magas- latra jut, hogy ama nagy eszmék- ben felismeri saját megváltásának esztözét, akkor fog tulajdonképen a salvatori munka befejeződni, s ak- kor leszén

„Dicsőség mennyben az Istennek, Békeség földön az embernek!”

A felsőbb leányiskoláról.

Magáról e tárgyról lapunk 102. számában Sternberg Vilmos tollából jelent meg egy közlemény, mely a felsőbb leányiskolák mellett foglal állást s azoknak létjogát — habár nem szerencsés argumentumokkal — erősen vitatja. Többek között azzal argumentál, hogy a leányt mentül tovább távol kell tartani a szülői háztól, mert ha oda korán (szerinte 14 éves korában) visszakerül, ott egészen elromlik. Na mi ezt nem írnök alá, mert ezzel kijelentünk, hogy a szülői ház valóságos bünté- sek, hol a gyermekre vagy hát a leányra csak is romlás vár. Ez elő- fordulhat, igen is kivételképen, de nem rendszeren.

Azt is mondja czikkirő, hogy elfoglaltság mellett nem ér rá a pletykára, meg a ciomára. Szerinte tehát a felsőbb leányiskola egyszerre megszüntetné a serdülő leányok kö- zött ezt a két aszanybetegséget. Na ha ezt a gyakorlat igazolná, ugy Nagy-Kanizsa városának semmi költ- séget nem kimélné fel kellene álli- tani a felsőbb leányiskolát, mert ak- kor az apáknak és férjeknek ütne a megráltás órája.

Különbön nevezett czikkirő in- kább csak általánosságban foglalkoz- na a kérdéssel, mi heyi érdekint- szempontjából azzal nem is foglal- kozhatunk.

Sokkal behatóbban és a helyi érdekek szempontjából szól e moz- galomhoz „Zala megye” lapjár-

TÁRGYA.

A szegények karácsonya.

Rajz.

„Édes anyám! jaj be fáson... Mért alszom ily hidegen? ... Csak aludlál, hisz nincs ruhánk Szegény árva gyermekem!”

„Édes anyám! éhes vagyok... Miért nincsen kenyertünk? ... Csak aludlál kedves fiam! Holnap talán en ebetünk...”

Holnap leessen a Jézuska Születési ünnepe Ilyenkor a szegénynek is Van szép puha kenyere.

Ruhát is hoz a kis Jézus Néked drága gyermekem! És nem fázol, s nem éhezol... Csak aludlál csendesen!”

Bálintffy Bálint.

Katonai dolgok.

Írta: Németh Géza.

(Folyt. és vége.)

Szomorú gondolatok kösött, bo- lyongtam fel a alá az őrszobában. Kit illeltet inkább a büntetés, a szegény te- vedő-e, vagy pedig a körülményeket, melyek az őrvénybe sodorták? A tör- vény azonban szigorú, bírő, mely nem jár okot, hanem az okozatot sújtolja Szegény Miksa!

Gondolatimból hangos, jókedvű kacagás riasztott fel. A félig kinyitott aj- tóban az én örökké vig ketélyű Don Ju- anom állt.

IV.

— Fidoné! — kiáltott fel borsá- dálylyal Károly, — én philosoph! Apaga- satanas!

— S miért nem? A philosophiában a külfelató iskolák közül te Epicurét választád, est lélektani tapasztalataid nyomán megad is beláthatod.

S hissed, hogy Epicur bölcs létere is nem volt éppen bolond ember? Élves- tük a jelent, felejtjük a multat, s hiszünk a jövőben. Az én elvöm a rendszerem is ezen három alapvetelen nyugszik. S ha valójában philosoph volnék — mint a minék lenni te régálmással, elvemet bő- vebben fejtegetve adnám a barmoló világ elé, s fholtom után siromon bisonyára márvány díszlegem. De hogy bebisonyit- sam minden világi hiúság iránti ellen- szenvenemet — elhagynom eddigi mestere- met, s leszek Diogenes követője. Bis ugy — folytatód arcára komolyágot erőlté- ve, — letessez minél előbb a hiúságnak ome ruháját, s asztán beállok kolduló barátnak. Ki tudja, nem rejlik-e bennem egy másodík Loyola!

— Sok aszerencsét hozzá! — kiálték nevetésemet vissza nem fojthatva, — ab- ban az esetben csak keresz magadnak tanítványoktat.

— Barátom, — viszonás az kopni- ka komolyággal, — az erény utja tör- vés, míg a vétéké részákkal van beültatva s a profán emberek nem nézik a pályá- véget, s csak az akadályokat számítják.

— Természetes, te semmi esetre nem tartasz profánok köze? S mint valódi stoicus, asztán egész komolyá- gal engeded a világot a megsemmisítés őrvényébe rohani?

— Ténem fel? — Nem irok többé szerelmesleve- leket. — Zárjel kösött legyen mondva... mig aszp aszemekot nem látok. — A mik már vannak, asokkal tő- szet rakok. — S a lángnál szivedet melegited fei.

— Többé nem tanácsolok... — Mig alkaiom nem kínálkozár rá. — Bába nem megyek... — Ha belepíti jegyed nem lesz. — Bort nem iszom...

— Feltéve ha posszó is lesz az as- taion. — Nem kártyázok... — Ha nem lesz compagnon.

— Szivem minden eddigi ismert aszp és nem szép női arcot kisérok. — Hogy másokat fogadhass bé... — Hölgyek után nem aszalágozok. — Csak előtűk borulás térdedre...

Egy hó mult el a fenn leirt esem- mények után. A mit réd oly sóvárogva vártam, elérkezett; áttettek ugyanis a tartálékba, s tőstánt asbadáságot zyer-

tem. Eltanzám előtti napon hajtatott, végre szegény Kéri Miksán az itélet löp- re és golyóval. A törvény szigorú, a bü- nösnek lakolnia kell. Bátrán, egész lelki megnyugvással, asilárd léptekkel haladt előre megasott sirjáhos, s mielőtt aseméit beköthették, még egy utolsó pillantást vetett az ég felé. Tán a viszonzlítás re- ményo volt esen pillantásban kifejezve? Asztán három lövés döröült s a sirt be- temették. Tán magam voltam az egye- dűl, kinek szemében köny csillogott, tán csak az én ajksaim mormogták: béke- vele. Ki törődött volna vele! bános volt, vessünk követ reá!

— Másnap elutaztam a rég nem látott aszülőföldre. Az első boldog percek után, melyeket jó anyám kebe- léig élvestem, felhivott a kötelező, a hátközlőnek tett ígéretemet teljesíteni. Lehet, nem kevés önsés is volt részem- ről a dolokban, Doborra menni, de öndi- cedre nélkül legyen mondva, ha minden más ok hiányosott volna is, teljesítem volna kötelességemet. Este volt, midőn a faluba étem a kocsmát a bírő háza előtt megállítottam. Ős, roszkatag ember foga- dott, mely, bánatos árcsival, kisért asem- mekkel. Oly fájdalmas hatáson, egy öreg embert sirni látni!

— Bírő gasda, — aszülöttam meg, legyen oly jó, hívja ki Juliakát, üzenetet hoztam aszámra külföldről.

— Leányommal akar beszélni te- kintetes uram? akkor ki kell mennie a temetőbe, már egy hete, hogy ott lakik Juliám, kedves, egyetlen leányom! — sokogott az öreg — miért hagyta engem itt, miért nem inkább én mentem el ho- lyotted.

Szegény ember! tán vádolta a lel- kiismeret, hogy némi részben okosója volt leánya halálának. Pedig ő csak jót akart. Téved az ember — s a tévedők büntödnék.

Milyen nagyon kellett ennek az egyszerű leányka Miksát szeretni! oly nagyon, hogy midőn gyásos végét meg- hallotta, szive repedt meg fájdalomban. Igaza volt neki, midőn mondja, hogy ők egymás számára teremtvék; most mind- keten boldogok, ott a hol most vannak, nincs hatalom: Kiss Petének kösűjük to- lakodni.

Kiballagtam a temetőbe, letérdel- tem az unjón felhantolt síralomra s imádkoztam a szenvedő leány boldog- ságáért s a szegény büns számára ke- gyelemért. Vajjon meghallgatták-e az égiek imámat? Vagy ott is oly szigorú bírő van, mint idelelenn a földön? — Szentelések meg a te neved s legyen meg a te akaratod...

Most, midőn e sorokat befejezem, ismét karácsony este van; csakhogy ama balvégeztű éj óta két év forgott le az idő kerekén. Most nem kell gondolatban felkeresnem a boldogságot, itt vagyok közepében. A melléksorában kedves Erzsikém gyujtja meg a karácsonyi gyertyát, pedig akinek aszámra késült, az még ott fekszik a bölcsőben s asorúy komoly árcsival nézi anyja munkáját; néha-néha mintegy tanácsot adandó bele szól, — ma — ma — még nem tud töb- böt megvárni, de es elég az anyának, hogy mindent félbehagyva, karjai köze ragadja s aszójai őszövel árasssa el.

snok, f. évi 51. számában „A nagy-kanisza i tanügyi mozgalomhoz” cizmen irt rezercikkében. Annak már minden sorából kitűnik, hogy a írja tanügyi állapotainkat jól ismeri s azok fölött elmékedett is.

Alapjában a mi nézetünket acceptálja, t. i. az elemiskolák teljesése tételét szorgolja, visszásnak találván azon állapotot, hogy az elemi népiskola 4. osztályából kerülnek a növendékek felső leányiskolánkba, holott a törvény világosan kimondja, hogy oda csak az elemiskola 6. osztályából vétethetnek fel növendékek. Nem tartja helyesnek sem a felsőbb leányiskola, sem a notánitóképző intézet felállítását; de ha már választani kellene, inkább az utóbbit ajánlaná. Tehát ebben a tekintetben is egyet ért velünk.

De van cikkjében egy tétel, mely egy más irányú indítványt tartalmaz. Ezen tétel így szól:

„Mindezen tényleges és a valót teljesen feltüntető állapotokat figyelembe véve; más részt szem előtt tartva a városnak a növelés intenzívebb fejlesztésére irányuló törekvését: a létező bajok gyökeresen úgy lennének orvosolva s e mellett a leánynevelés terén is a város nagy többségének igényeit kielégítő módon úgy lehetne segítve, ha a polgári iskola V. VI. osztálya beszünttettenék, valamint a felső leányiskola és az izr. hitközség által fenntartott két osztályú kereskedelmi iskola s így összesen hat osztály, s ezek helyébe állították négy osztályú polgári leányiskola és három osztályú közép kereskedelmi iskola s így összesen hét új osztály. A megszüntetendő osztályokban jelenleg működő tanterők az új osztályokban alkalmaztatvák. e terv keretűl vitelére még 3—4 új tanerő kinevezetése szükségesnek s nyerve Nagy-Kanizsa, mint első sorban kereskedelmi város, közép kereskedelmi iskolát; a polgári fiú iskola négy osztályú szintén benépe-sülne, mivel a közép kereskedelmi iskolába csak négy osztályú elvégzése után vétethetnek fel a növendékek s legheylesebb megoldást nyerne a leánynevelés napi rendszer levő kérdése a négy osztályú polgári leányiskola felállításával.”

T. laptránsnak fenti ajánlatát nagyon praktikusnak tartjuk; de részünkről ez idő szerint is csak fenntartjuk abbéli véleményünket, hogy Nagy-Kanizsán felsőbb leányiskolára gondolni az elemiskolai viszonyok teljes és szakszerű rendezése előtt célteljesített dolog. Ezek a viszonyok ha kissé bonyolultak is, kellő arány és jóakarattal mellett egy két év alatt rendezhetők volna. Mert ha

Kivülről kutyagadás hallatszik. Ki lehet az, ki most jön? — a szél hozza a havat s az elemek csatára keltek. Szánk-csodáság hallatszik az udvarról. — Erzekim kizsallad fogadni a vendégeket.

Már jönnek, hallom a melléksobából egy erőteljes térfi dörgő hangját: — S Béia komám? ...

Bejöttök. Valóban kedves vendégek. Laczi barátom egész szerénységével s udvarias sággal bocsátott előre két hölgyet, hogy asszán ő rohanjon karjaimba. Utána Papi, ki kültői pályáját elhagyta ugyan, de csak azért, hogy a képselt boldogság helyett valódi paradicsomban éljen, rásta meg kezemet, s mutatta be kis nejét.

Isten hozott téged is kedves barátom, — fordulték a harmadik férfiaspésgű alakhoz. — Isten hozott, egy kuri Don Juan ...

S most legboldogabb ember a világban, — telett vissza. Kari Annakéknak kerest cokolva. — Mert hisz Annám mindig szeretett.

S te őt visszont, — vágott köbse gonoszul Laczi.

Barátom, nóm előt nincs titkom tudja minden kalandomat s meg van győződve, hogy ha min: könyvelőmi ifjú élvéstem a világ öröme; miniat erett férfi méltánylom szerencsémét a boldogságomat, mit csak nóm később fogadhatok el ...

most városunk felsőbb lányiskolára fordítja anyagi erejét, akkor az elemiskola megint csak marad mostani állapotában, mely pedig hova-tovább a rohamosan baladé elemiskolai ügy-nyel szemben tarthatatlanná lehet.

Részünkről tehát a felsőbb leányiskola létesítésének első lépésűl azt óhajtánók, hogy az itteni tanterületből, mely természetesen a viszonyokkal is legismerősebb, — az iskolaszék által egy 6 tagú bizottság nevezetné ki az elemiskola ügy-nyel rendezése iránt benyújtandó memorandum készítésére. A bizottság részletes tervet készíthetne a rendezés módjára nézve, melyet aztán iskolaszékünk megvitathatna.

Ez itt nagyon égető kérdés, melyet extantiv eszközökkel megoldani nem lehet. Milyen a rendezésben gyökeredzik az.

Ha ez megtörtént, akkor üdvözölni lehet városunk iskolaszékét szágtörzson, mert a jövőre nézve is nagyfontosságú dolgot végezend. Akkor aztán biztos kézzel folytathatja munkáját a bármily jellegű felsőbb leányiskola létesítésében, mert rendszeres alapoktatás mellett annak tartós existenciája és szép jövője egészen bizonyos.

Videki levél.

Keszthely, 1884. decz. 21.

A balatoni fasor szép terelődése fái már leveleztek. Hídeg szél szűg végig recsegett ágai között s a még ott felelő levelek is álmatagon hullanak le a szubno szellő érintésére. — A tél hozzászám is hamar beköszöntött, mi meg is vette hatását. A Balaton gyorsan a beállt. A kedves alkalmon astán kaptak a sport kedvelői és egy korcsolyász klubot alakítottak. Parancnoknak Kics József gazdasági tanintézeti tanárt választották meg.

A klub küönben igen életre valóknak bizonyult, száma folyton gyarapodik, jelenleg a 160-at meghaladja.

A jegypályá ünnepélyes megnyitása a mul. hetek egyik vasárnapján történt, sok szepet kicsealt a Balaton partjára. — A balatoni park felállításán is erőnyen működnek s egy hiszük, tavasszal be is fejezik a munkálatot.

Eddigiekből itélve nagyon csinos sétahely fog es lenni a városnak, ugy-szinten a fürdő vendégrek is minden esteirre kedves bouymással leend, ki eddig a kellemes nyári napokat szabálkban voltak kénytelenek tölteni alkalmassé tésahely hiányában, ha me-nakuln akartak a boszartó hótl és portól. A bálók napjai is bekövesznek. A lapok már jelölték a bizottságok megalakulását. — A tavasi álmok imé-tdékek a gyermek-leány sívőben, jévírtág mellett.

Az első bál. Mily remegésbe hozza azt a gyermeked kis szívet. — Lásza az egész h z levegője mint egy egész táboré a dőntő ütözött előtt. — Igalom, kapkodás, tévovásás mindenütt; még a mamát is elhagyja szokott komolysága. — Az öltözészobá csillogó tükrei szágtörzsonan verik vissza a sühögő selyem, attlas ruhával felöltö lengeszt sepp termestet, a szemek lobogó tüstét. — Majd astán meg egyszer belendnek a tükrőben, megbámulják nyulánk pálmateremté-tek, felleg borító esomeiket s a negédesen férehatított fő csillagsugarai mint egy kaczerkódva mondják:

— Ugy-e eszepek vagyunk? ... ? Sühögva sáppörnek a selyem ruhák a lépcsőn; hallatszik, aminat fogat ajtját csapják s a mint előkelő gyorsasággal rohog ki a kapun. Astán imétdékek leend minden.

Öltözészobá csillogó tükrei szágtörzsonan verik vissza a sühögő selyem, attlas ruhával felöltö lengeszt sepp termestet, a szemek lobogó tüstét. — Majd astán meg egyszer belendnek a tükrőben, megbámulják nyulánk pálmateremté-tek, felleg borító esomeiket s a negédesen férehatított fő csillagsugarai mint egy kaczerkódva mondják:

— Ugy-e eszepek vagyunk? ... ? Sühögva sáppörnek a selyem ruhák a lépcsőn; hallatszik, aminat fogat ajtját csapják s a mint előkelő gyorsasággal rohog ki a kapun. Astán imétdékek leend minden.

Öltözészobá csillogó tükrei szágtörzsonan verik vissza a sühögő selyem, attlas ruhával felöltö lengeszt sepp termestet, a szemek lobogó tüstét. — Majd astán meg egyszer belendnek a tükrőben, megbámulják nyulánk pálmateremté-tek, felleg borító esomeiket s a negédesen férehatított fő csillagsugarai mint egy kaczerkódva mondják:

A kirakotton usjások, tele a leg-ujabb divatu báli ruha kirakásával, leírásával. Gyermeklányka áll bámas eszmekek a fénycs kirakott előtt s kényesve tekint kis rövid ruhájára vissza, hogy oly lassan telik az idő. Egy bús-ke deln is rá veti dacos esemeit, az is megkönyesi, hogy oly gyorsan fut az idő. —

Keszthelyen a bálók sorozatát as Székelytes öltöltő ögylet kezdé tombelá-

val egybekötött sártkörű táncvirágalmat rendezve az „Amazon” szállóba nagy-teremben Sylvester es éjen.

Az utána jövő gazdaság segély egyesíté bálja iránt is nagy az érdeklődés. Január 17-én fog megtartani. — A bál-nyári tiszteletre Nagyságos Törökü Törökü Alakradé urhölgyei volt szerencsés a rendezésök megyernei. A meghívók már sdt lettek küldve s mindasok kik meghívót nem kaptak de arra igényt tartanak, aszvekedjenek az előzőkhöz vagy a rendezésök bármely tag jáhos fordúlva Keszthelyen. — Ugy aszintén a süve adakozók a nyereményár-nyaiakat s tombolához Mészáros Lajos bálelnökhöz intéztek.

Miklósy Károly.

Jegyzőkönyv

a soproni kereskedelmi s iparkamarának 1884. évi október hó 23 tartott rendezés közös üléséről.

(Folytatás.)

IV.

A nagyméltóságú m. kir. földmivé-lesé ipar-és kereskedelemügyi minis-terium f. évi azeptember hó 14-én 42,644 szám alatt ki-leirta kapcsan, mellobbi-velményes jelentéstételt végett megküld-tek a közösgének az országos vásárnapok át-lyelvése s marhavásár tarthatásának engedélyesége végett benyújtott kérvényét.

284. Miután a közösg kérelmének teljesítésé a vásárokrak kamarának által általában ellensétt szapítástát nem vonta maga utá; miután továbbá a már engedélyezett vásároknak marhavásárokkal leendő összekapcsolás a forgalom szempontjából csak óhajandó; miután végül a szomszédos városokkal bíró városok és körösgök sem a vásárokat átlyvésést, sem azoknak marhavásárokkal leendő összekapcsolását nem ellenzik; a kamara nevezett közösg kérelmének teljesítését javaslja.

V.

A nagyméltóságú m. kir. földmivé-lesé ipar-és kereskedelemügyi minis-terium f. évi azeptember hó 22-én 43,617. szám alatt ki-leirta kapcsan, velmá-nyes jelentéstételt végett küldtek Vesz-prémmegehes tartozó Közép Iszkász közösgének három országos vasár tar-thatás iránti folyamodványát

Folyamodó közösg kérelmént követ-kezőkkel támogatja. Hogy, bár maga csak 578 lelket számáll, 4—5 mér földnyit körülleten 16 köösgében 9345 lélek lakik; hogy a pápai, jásoházi, kiscelli és devocseri utvonalak eszeli s ezert vasártartásra igen alkalmas; s hogy végül a közösg köslemben vasár-rupt használható 10 holdnyi térséggel rendelkeszik.

285. A kamara s felhozott indokok dacára a vásárokr engedélyesét nem javasolhatja, mert, bár részben áll a közösgnek azon állítás, hogy a forgalom emelkedése a jól rendezett vásárokr által érhető el, ezen tételre nem a vásárokr szaporítását s ezáltal a forgalom szétfér-gácósását, hanem azok kevesebítését s egyes, most is még jelentőséggel bíró gyűponokra leendő szorítását teszi sü-kössé; különben is pedig a körülleten Noszlop, Jánosháza, Nagy-Szöllös, Nagy-Pirith, Devocser, Tüskvár, Somiyó-Vásárhely, Csab Rendek és Hosszú-Pereszteg köösgékben nem kevesebb mint 28 országos és 3 hitvárárt tartatik, nóm számúta a „kiscelli s pápai országok-ka”, mely köösgékkel a városoknál pedig, a folyamodvány szerint, folyamodó közösg ország- illetve megyei utakkal van összekötve. Míher képeti fenhí-vaított létant elintézésül, folyamodó közösgnek klutasítása javasolandó.

(Folyt. köv.)

Hírek.

— Holdgö ünnepeket kívünnük lapunk igen tisztelt pártolónak, jó-akaró dolgozóitársainknak és az egész olvasóközösgnek!

— Figyelmeztetjük olvasóinkat, hogy új évre létezőtöjegyek a postán bünetes-pórtól nélkül csak egy tovább-ítottak, ha azon irás nincsen, ha írva van pl. b. u. e. k.: akkor a helybeliekre 3 kr., a vidékiekre 5 kros bélyeget kell ragasztani.

— A nagy-kanizsai fögytm. if-juaság 1885. január 21-én tartandó táncvirágalmat egybekötött hanver-ségük kik tévedésből meghívót nem kaptak és erre igényt tartanak, kérté-nyek est a bizottságnak elnökkel (Mátéfy János VIII. o. t.) tudatni. — Az olesőpecsenye kedvelők ellen. Sok ember a karácsony; pecenyé-hes oly módon szeret hozzájutni, hogy a más által hiszlet pulykákat, ludakat, s egyéb asz-nyasokat a tulajdonos tudá-

és beoegyesen nélkül pártfogásába veszi. Ezen olesőpecsenye kedvelők ellou rendőrkapitányasúgnak az éjjeli órákra megkötötötétet őrtárokak al-klamarrót; a professzionális baromfi to-rajok nagy megbotránykozására. Igen helyes!

— Pulykalopás. F. hó 19-én este Wágner Károly helybeli hástulaj-donos ar udvarából 2 db pulyka el-odábtított; a tettes kiletét még csak gyanúsítati sem lehetett, de rendőrk-ölük erélyes nyomossága folytán 22-én kérső került az ipse, ki nem nóm más, mint Lendvai István 22 éves kis-kaniz-sai napszámos. Es most a hüvösön el-mékkedik 6 kelme a fölött, hogy mily-ly jó lett volna a pulyka pecenyé vagy aszok az ára.

— Gyászír. A következő gyász-jelemtét vetük: Alulírottak aszomorod-ott aszivel jelöntik szeretett kedves fiuk, illetve testvérük és sógorának, Keller Ferencnak, végeztet acodemikusi es vasuti tisztviselő-gyakornoknak, f. évi dec-ber hó 22-én d. e. 9 órakor, 22 éves korában hosszas szenvedés után történt gyászosa elhunyt. Nagy-Kanizsán, 1884. december 22-én. Béke lengjen a kurán elhunyt hamvai felett! Keller Ignác mint atya, Keller Julia mint anyja, Keller Ignác, Keller Gyula mint fiúk-erök, Keller Mária Verhas Gusztáv, Keller Paulina mint nővérek, Verhas Gusztáv mint sógor.

— Időjárásunkra nézve mult számunkban írtuk, hogy fagyra válto-zott. F. hó 21-én reggelre aszomban egy-zerre aszuszélyes fordulattal esde, aszies idő állott be, mely aszta esakadatal-nyul tart.

— Új fűszerkereskedés. Zöllin-ger Lajos, ki jóhírű fűszerkereskedés-ében több éven át működött, üzletét nyitott Keller Ignácé újonnan épült házában. Ajanjuk a derék ifjú olvasó-közösgünknek pártfogásába.

— Zongora készítő és hangoló. Nagy-Kanizsa városában több mint né-hány aszaz zongora létesít, de állan-dóan ut lakó hangoló vagy igazító már jó ideje nincsen; most aszomban a b-jon segítve lett, a m-nyiben egy Román nevű nagyobb zongora gyár-ból, jó bizonyítványokkal ellátott, nóm munkás érkezett városunkba. Lak-ása aszszegőrgyvári utca 1. sz. az. létesít. Miuta aszszegőrgöl volt alkalmi-munka meggyőződést aszereshetni, bátran ajánlhatjuk a zongora birtokosok figye-lyébe.

— Csöbörhöl vödörbe. L. köösgében f. hó 18-án remélőies futának erdeköt a baromfiak egy udvarban. Senki sem gyanította a nagy lótas-futás okát, míg végre a idegen egy lebző kavalj-alaj; volt kivehető. E pillanatban a me-szörlő egy megrádt fogoly csapat is a udvarra menekült s a baromfiak társ-ságában kerestet oltalma, eszre sem véve, hogy ott meg a családégg fenye-gés életbistóságuka”. Jjedtükben oly jámborokká váltak, hogy meg aszmekek a karvaly reprodukciót lettek, a családégg puasta késsel egyenkint fogdoshatta őket esze.

— Kltűnő foggyógyász. Nemcsak a tudomány tekintélye, de tanusi jr minden egyes ember tapasztalása is, hogy a száj a fogak n-punkintit tisztántartására, azok egészségének fontar-tására nagyon sükössé, s elejt veszi épp úgy azok sükösségeit, mint szin-tele minden covrás és ideges fájdalmi-nyak. E csinák legmegfelelőbb és leg-biztosabb aszrettül van elismervő a POPP J. G. cs. kir. udv. főporvosnak Anatherin aszszívje Bécében, Stagt, Bo-nyergesén No. 2. Zu haben in den Apo-tekhen. Földimulhatlan hatása a cū-son és köösvényes fej-fájdalmakban, könnyen vérző, tapló s es lohos foghu-s-nál, annak porhanyó s aszszonyossá-ga ellen, különösen es előrehaladt korban a süly és caonast ellen; eltávolítja a meostereses vagy lyukas fogak, vagy a dohányzás által kifejeződő rossz asz-got, s a szájnak kellemes üdőségöt, mint tista islet kölcsönöz.

— Mal számunkhoz mellékelve veszik olvasóink a Franklin-Társulat kiadásában megjelölt hírlapok előfö-leszté fölvívását. Ez utóbbiak köztöt a leg-érgebb az immár 32 ik erfolyamát élő „Vasárnapi Újság”, mely nagy ké-pes hetilapnak, az olvasó közösgnek e kápróbbat házi barátjának, jövője leg-obb ajánlás, képeinek évről-évre aszaporodó száma és azok kivitele mellett, jóvá-író irodalmi erők által kiállított, folyvást növekedő változatos tartalmat, mely tel-jesen fölölegessé teszi a magyar köösg-ének hasonló külföldi lapok járatását; míg társalapja, a „Politikai Újságok” a politikai hat események gondos és hü-össeallítását adja s képes gazdasági mel-letképpas van bővíve. — A „Képes nép-lop” a legelőcsbb hetilap, a kevésbé vagy onosok vasárnapú újsága, tavalyé-ssé mulattató tartalommal, s a politikát tárgyaló rendez rovatval, ezek köösgé-nyé a „Világkrónika” című képes mes-

téklap, mely eddigi rovatai mellett új-évtől kezdve nagyobb elbessédeseket es regényeket is fog közölni és a mesy hetközlönynek ép úgy, mint a „Képes Néplap”-nak ára féldévre csak 1 frt. Ugyanaz év tartalmása a „Jogtudom-nyú Közlöny” esaklapnak előföleszté felt- bívását; továbbá Franklin-Társula- könyvkiadványainak jegyséket.

— Lanta Gusztávok mult szá-munkban esmeltünk aszban V s r t y magán életré nézve ujjaban a következő igen érdekes sorokat olvas-tuk: „A nyári hónapokban gyakran tet- a szabads kirándulásokat; leggyakrab- ban Megyery, Erdi, Lendvai és Szijj Samu társaságában. Ha olyan kirándu-lásban vett részt, a mely geurotta, az többnyire Gaal Jánosnak köszönhető, A mint valamely társaságban es az equitote követelményre aszgoruan kellett vi-gyáznia, már nem állta magát ottho-nyának. Fay András családossal, nem-csak tisztele, hanem szeretete is, mégis eszélyből a legelőcsb kösöt távozott el. Általában nagyon kevés sártkörű mulat-ásban vett részt, mert a rendezési el-térőleg kellett előköszödie. Személyre nézve szerényebb, mintas irodalmi kou-rtárok bármelyike, az osztály tekintélyét és becsülését makacsul megőrizte és vé-delemmel. Szám- és föltünjása voltam mlkor egyszer a aszinházba együtt mon-velt, Simoncsich, az aszkori igazgató, a hatvani-udás ellenesök oldatlan va-lának egy iráyban hajdát el. Vörösmarty kalapot emelve így köszöntötte: „Te-ki-téses ur! Jó estét!” Simoncsich a né-kül, hogy szíves indulatot tanúsított vagy kalapját megemelte vóna, így válaszolt: — Servus! — Vörösmarty soha es kö-eszott többé Simoncsichnak. E nemes lélek féltékeny volt nem a maga, hanem az irodalom tekintélyére. Ha nem esen vedett is sükösséget, de állásához és ér-deimeshez mértén, sokszor nélkülözött. No de, es időben még pénszt lehetett volna aszokat mutogatni, kik az iro-dalomból megéltettek. Az írótak régen jobban bámulták és csodálták; de ross-szababb fiúkték. Vörösmarty jól meg-termett dombor mellű, vállas, rendez magasságu ember volt, kevés hajjal, magas homlokkal, aszépmetésű orral és aszájjal, tüstelen fekete szemekkel az alsó ajkat és arcot tisztán nagyó körszákkal és sűrű, tömött bujazzsal. Bizonyon a sebb emberek kösöt emeliettek volna, ha a himlő arcának állandó vörts fényességét és néhány kisebb gödröcskét nem kölcsönöz. Ren-deesen Zrínyián járt es magastejőti kalapban Tisztán öltözködött, de soha soválásékosan. Betegnek kellett lennie, ha az akadémia páholyában meg nem jelent. Színház után bármily mezes el-sültől, ha barátjának valamelyike jó-ástról es borról bízostította. Erősen asz-nyarzott es kedves napja volt, amelyik es peségőshetét.”

— Pápa-keszthelyi vasut rész-vényei igen szép kelendősegek orven denek, különösen Sümegh es Rendeken. Az aláírású izek a végreházt bizottság alonlekhé: bektüldvén, ott a követ-kező részvényvők aszerelnek: sü-meghi takarékpénztár jegysétt 150, Sümegh város, mint köösg 100, Sümegh város terület kisajátításban 30, sümeghi népbank 20, Sümegh és vidéke lakosai 298, rendeki birtokosok jegysétt 50 törzs részvény, összesen 688 törzs részvény, vagyis 64,800 forint, s az izek Sümegh és Rendekről azon kijelentéssel küldték be, hogy ott még további jegyzésekre is aszámhatni. Ilyen pártolás mellett birtok-teset es emiltett vasut kiépítésé.

— Szombathelyen párbajképte-lesnek aszviláthottu ki egy 7 tagu be-csölőbírósg S. E. laposkeresztől, ki többeket párbajra akart kényszeríteni.

— A legtrövidebb nap 21-én volt. A nap reggel 7 óra 48 perckor kel-és délután 4 óra 8 perckor nyugodott. Reg-elég ugyan a nap egész decseber 27-ig egy-egy perccel későbbben kel fel, de les az által egyenlítődt ki, hogy későbbben is nyugyisk le. Ily módon a nap hossza egyforma marad egész decz. 29-ig, mely nap után kezdett veszi a tényleges nap-hosszabbodás.

— Az „Első Magyar Ált. Bli. Társulat” legelőcsbb nyereses reformok-ka aszszakácsok elthe léptetui az élet bízostás köztel. E reformoknak köösg-letentül legfontosabbika az, hogy fogyl-köcség esztén is kiadatik a bízostási össég. A reformokról kiadott komitniké így eső: „Az Első magyar ált. bízostíté társaság egyrészt táblásztant három új kombinációtval (a XVIII. XIX. és XX. táblásztant) aszporította, másrészt pedig összes táblásztainak feltöltött jelenté-kenyén módosította. A XVIII. tábla asz-ért a töké egy bizonyos időtartam lejárt-nya után szétletik ki, akár él akkor a bízost-ított, akár nem. Mindjárt első pillaná-ra látni, hogy es táblástant egyen kássa-és sokkal ajánlatosabb egyebé kiháztaitai bízostításköztel, melyek aszint a gyermek halálával a bízostítás megszűnik. A XVIII táblánál csak egy élet jön esőba, aszayé-

H I R D E T É S E K.

A Pain-Expeller!

A rideg idöszak beálltával bátrak vagyunk ezen régebbi hásszerre felhívni figyelmét azon megjegyzéssel, hogy az ismert meglepő gyógyszered mények csús és kösavénybántalmaknál csak a valódi „Pain-Expeller horgonynyal” használata által érteit el. A szer vételénél tessék a gyári-jegyre „horgony”-ra ügyelni s más fajtát nem venni. Ezen asiguran azoldi eredeti készítmény 40 és 70 kros árban a legübb gyógyszerárban készletben tartatik. Ríchter F. Ad. és társ, Bécs — Főraktár Prágában az „arany oroszán” gyógyszerárban, Niklaaplats 7. 2348 1-5.

Zellinger Lajos

fűszer, liszt és sókereskedő,

ajánlja üzletét, hol is fűszer-

liszt, só, cukor, thea, rum

stb. igen olcsó árért kapható

a legfinomabb minőségben.

2354 1-1.

Összesen 10.000 nyeresemény

II. KINCSEM-SORSJÁTEK

1. főnyeresemény forint

50.000

2. főnyeresemény 20.000 3. főnyeresemény 10.000 forint o. ért.

A sorsjegyek kaphatók:

A MAGYAR LOVAR-EGYLET SORSJEGY-IRODÁJÁBAN

Hafvani-utca BUDAPEST Nemzeti Casino

nagyszínter valamennyi váltóházánál, lottoügylődök és szívatörzsdéknél.

Minden nyeresemény készpénzben kifizettetik

1 sorsjegy 1 forint

további nyeresemények
5000 frt
3000 frt

11 sorsjegy 10 forint

további nyeresemények
2000 frt
1000 frt

A sorsjegyek értéke a sorsolás napján a sorsjegyek portomános megkülönböztetésével azonos azonos sorsjegyekből 15 krajczár mellékelendő a megrendeléshez.

LEGCELSZERÜBB

karácsonyi és ujévi ajándékok

kaphatók WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

U. m. magyar, német és francia diszművek, remek írók diszkötésben, magyar, német és francia nyelven, zergebőr-, bársony-, elefántcsont-kötésű imakönyvek dus választékban, ifjusági iratok és képeskönyvek kisebb s nagyobb gyermekek számára több nyelven, albumok, finom zseb-írókönyvek, legujabb hangjegyek, monogrammos levélpapírok, csinos dobozban, zsebnaptárak, diszes felszerelvények íróasztalok számára, legujabb mintájú látogató-jegyek a lehető legocsoóbban számítva.

TOVÁBBÁ:

WAJDITS JÓZSEF könyvkiadó hivatalában Nagy-Kanizsán

1885-İK ÉVRE

nyolcz különféle naptár jelent meg,

s az egész ország minden könyvtárosánál kapható; u. m.:

WAJDITS JÓZSEF
nagy képes népnaptára,

bő tartalommal és temérdek képpel.

Ára kötve irlapokkal ellátva 50 kr. füzve 40 kr.

WAJDITS JÓZSEF
kis képes népnaptára.

Ára füzve 25 kr.

WAJDITS JÓZSEF
101, azaz száz és egy évre szóló naptára.

Ára kemény kötésben 90 kr.

Rév-komáromi K. kalendárium.

Ára füzve 20 kr.

WAJDITS JÓZSEF KIADVÁNYA.
Szüz Mária édes hazánk védasszonya

nagy képes népnaptára,
vallásos bő tartalommal temérdek képpel.

Ára kötve irlapokkal ellátva 50 kr. füzve 40 kr.

Szüz Mária kis képes népnaptára.

Ára füzve 25 kr.

A Szent Család képes népnaptára
temérdek képpel szerkeszté két pécsmegeyi áidozár.

Ára füzve 36 kr.

WAJDITS JÓZSEF
1884-től kezdve egész 1890-ik évre
szóló naptár ára 14 kr.

A fentebbieken kívül minden másut megjelent naptár a könyvkereskedésben fellelhető.

Postai megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Becsos rendeléseket kérve tisztelettel

Wajdits Jozsef Nagy-Kanizsán.

H I R D E T É S E K.

A szempillantányi másoló

legújabb, egyetlen találmány sokasor-
zása iratoknak, rajzoknak, hangjegyek-
nek stb. úgy szinthez tervek és raj-
zokat stb. melyek részleteire vannak
ké-szítve. Postabér méretek és mint nyom-
tatvány adható fel. Kezeli 8 Marka
minden hosszalváltó. Jegyek-k és min-
ták ingyén és bérmentve. Chtan i. S.
C. H. Dammann. Inhaber d. D. R. P. No.
25393, Os. U. Pr. No. 27134.

MOLL SEIDLITZ-POR

Eszen porok tartós gyógyhaték makacs gyomor- és albitesthajok, gyomor-őrés és
elnyálkásodás, gyomorégés, rögszt dugulás, májba vételadás, arany- és a legk-
lönfélébb női betegségek ellen 30 év óta folytonosan növekedő elismerésben részesül.
Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt. Hamiltványok törvényesen védjettettek.

Csak valódi
hamiltan dobozon
a gyárjegy: a sas
és Moll sokasor-
sított szög nyo-
mata látható.

Francia borszesz és sa.

leare; borogatások mindenem sérülék és sebek, gyulladások és dagasztok ellen,
Belsőleg vízrel keverve, hirtelen betegedés, hányás és köhika ellen. Egy árág pontos
utasítással 80 kr.

Készény- cás-
mindennemű haso-
zatás és bémélés
faj, ful. és foglár.
és nikeres gyógyi.
tan. hos. bedörzsölés.
2065 40-52

Moll A. gyógyszerész Császár királyi Bécs, Tuchlauben

Raktárak: Nagy-Kanizsa: Belcs József gyógyszerész. Eösenfeld Ad.
Fesselhofer József. Barcs: Dörner S. Csáktanya: Göncz L. gyógy. Kapasvárott:
Borovics Ad. Keszthely: Schleier fia. Körmen: Rátz János. Marozall: Isti Ferd.
Szigetvár: Szalay József. Zala-Egergy: Hollósy J. gyógyszerész.

A Pain-Expeller

A mindig időszerű beadvány: ha nek val-
gyunk eszen régebbi. hátsószere fel-
hívni. Egyelmé eszen meggyezésel.
hogy az ismert meglepő gyógyszered
mennyek csús és károsodástalmsk
nal csakis a valódi "Pain-Expeller"
burgonyával" használati által érette-
el. A szer vételőnél tessék a gyári-
jegyre "horgony"-ra ügyelni a
mas fajtát nem vanni. Eszen szigo-
ruan szolid eredeti készítmény 40 és
70 kros árban a legübb gyógyszer-
tárban késlelben tartatik. Richter
F. Ad. és társa, Bécs — Főraktár
Prágában az "arany oroszian"
gyógysertárban, Nikiasplatz 7.
2348 2-5.

Az eredeti SINGER varrógépek

legtökéletesebb varrópépei a világnak. Csélszerű szerkeszték kör-
késztében legnagyobb hatóképességgel bírnak minden munkaágban,
tartósságuk majdnem hájártales és kezelése kiválóan egyszerű,
mert a gépek nem ószsoltelt, hanem a legújabb és legrozésertibb
berendezés- és aegészerkesztéssel vannak ellátva.

Ugy a családli használatra, mint a különbféle ipari célokra
esért az eredeti SINGER varrógépek igen ajánlatosak mint

A leghasznosabb ujevi
ajándék

és kétségkivül legjobban bizonyítja jóságukat s kedvelteégül-
ket a napról-napra növekvő fogyasztás, úgy, hogy már hat
millió gép, vagyis egyharmada a föld összes varrógépeinek
van forgalomban.

Az eredeti Singer varrógépek kiváló előnye minden
világkiállításon, u. m. Bécs, Páris, Philadelphia, legmagasabb
elismeréssel lett kitüntetve, legújabban pedig AMSTER-
DAMBAN elismerő oklevéllel.

Az eredeti Singer varrógépek heti 1 frt. részletfizetés
mellett adatkak el; alapos tanítás ingyen.

The Singer Manuact. Comp. etc
Nagy-Kanizsa Deák Ferencz-tér 4601. 2347 4-*

**LEGCZELSZERÜBB
ujévi ajándékok**

kaphatók WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán.

U. m. magyar, német és francia diszművek, remek írók diszkötésben, magyar, német és francia nyelven, zerge-
bőr-, bársony-, elefántesont-kötésű imakönyvek dus választékban, ifjúsági iratok és képeskönyvek kisebb s nagyobb
gyermekek számára több nyelven, albumok, finom zseb-írókönyvek, legújabb hangjegyek, monogrammos levélpapírok,
csinos dobozban, zsebnaptárak, diszes felszerelvények íróasztalok számára, legújabb mintájú látogató-jegyek a lehető
legocsoóbban számítva.

TOVABBA:

WAJDITS JÓZSEF könyvkiadó hivatalában Nagy-Kanizsán
1885-İK ÉVRE

nyolcz különféle naptár jelent meg,

s az egész ország minden könyvárusánál kapható; u. m.:

WAJDITS JÓZSEF
nagy képes népnaptára,
bő tartalommal és temérdek képpel.
Ára kötve irlapokkal ellátva 50 kr. füzve 40 kr.

WAJDITS JÓZSEF
kis képes népnaptára,
Ára füzve 25 kr.

WAJDITS JÓZSEF
101, azaz száz és egy évre szóló naptára.
Ára kemény kötésben 90 kr.

Rév-komáromi K. kalendárium.
Ára füzve 20 kr.

WAJDITS JÓZSEF KIADVÁNYA.
Szűz Mária édes hazánk védasszonya
nagy képes népnaptára,
vallásos bő tartalommal temérdek képpel.
Ára kötve irlapokkal ellátva 50 kr. füzve 40 kr.

Szűz Mária kis képes népnaptára.
Ára füzve 25 kr.

A Szent Család képes népnaptára
temérdek képpel szerkeszté két pécsmegeyi áldozár.
Ára füzve 36 kr.

WAJDITS JÓZSEF
1884-tól kezdve egész 1890-ik évre
szóló naptár ára 14 kr.

A fentebbieken kívül minden másut megjelent naptár a könyvkereskedésben fellelhető.

Postai megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Bécses rendeléseket kérve tisztelettel
Wajdits József Nagy-Kanizsán,